

7. தனியார் அலுவல்கள்.

தனித் தீர்மானம்.

மாநிலங்களுக்கு கூடுதல் அதிகாரம் வழங்குதல் (தொடர்ச்சி.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து மாநிலங்களுக்குக் கூடுதல் அதிகாரம் வழங்குதல் பற்றி திரு. ஆர். உமாநாத் அவர்கள் 31-7-1980 ஆம் தேதியன்று மொழிந்த தனித் தீர்மானத்தின் மீதான விவாதம் தொடர்ந்து நடைபெறும். திரு. ப. நெடுமாறன்

*திரு. ப. நெடுமாறன் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, இங்கே நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உமாநாத் அவர்கள் இந்திய அரசியல் சட்டத்தில் இப்பொழுது உள்ளபடி மாநிலங்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள அதிகாரம் போதுமானது அல்ல, இன்றைய சூழ்நிலையில் அதை மறுபரிசீலனை செய்ய எல்லா மாநில முதல்வர்களையும் இந்தியப் பிரதமர் கூட்டி ஆலோசனை செய்ய வேண்டுமென்று அவர்கள் அளித்திருக்கின்ற தீர்மானத்தை நான் முழுமையாக ஆதரிக்கிறேன்.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை).

இன்றைய சூழ்நிலையில் இந்த மறுபரிசீலனையும், மறு சிந்தனையும் தமிழகத்திற்கு மட்டுமல்லாமல் இந்தியா பூராவும் எந்த மாநிலமானாலும் அங்கேயெல்லாம் இந்த சிந்தனை வளர்ந்து கொண்டிருப்பதை இந்த அவையிலே நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். இந்தியா சுதந்திரம் பெறுகின்ற காலத்தில், 1947 ஆம் ஆண்டில் இருந்த சூழ்நிலை வேறு 1981 ஆம் ஆண்டில் இன்றைக்கு 34 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னாலே எவ்வளவோ மாறுதல்கள், இந்தச் தேசத்தின் அரசியலிலேயும், பொருளாதாரத் துறையிலேயும், இன்னும் மற்றத் துறைகளிலே எல்லாம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்தியா சுதந்திரம்பெற்ற காலத்திலே இருந்த சூழ்நிலைக் கேற்ப அரசியல் சட்டத்தை வகுத்த பெரிய தலைவர்களும், அறிஞர்களும் அன்றைய சிந்தனையிலே இந்திய அரசியல் சட்டத்திலே சிலவற்றைச் சேர்த்தார்கள்.

இந்தியா சுதந்திரம் பெற்ற காலத்தில், இந்தியா, பாகிஸ்தான் என்று இரண்டாகப் பிரித்து அகதிகள் பிரச்னை பூதாசாரமாக உருவெடுத்திருந்தது ; சுதேச சமஸ்தானங்கள் ஒவ்வொன்றும் சுதந்திர நாடாக அறிவிக்கின்ற முயற்சியிலே ஈடுபட்டு இருந்த நிலைமை, பல்வேறு மாநிலங்களிலேயும் மொழி வழி மாநிலங்களாக ஆக வேண்டுமென்ற போராட்டங்கள் வருவதற்கான அறிவு குறிகள் உருவாகிக் கொண்டிருந்தன. பல்வேறு மாநிலங்கள் எல்லைப் பிரச்சனைகளில் சச்சரவிட்டுக் கொள்ளும் நிலைமைகளுக்கும்

1981 மார்ச் 5]

[திரு. ப. நெடுமாதன்.]

வளர்ந்தன. அன்றைக்கு அரசியல் சட்டத்தை வகுத்தவர்கள் அவற்றையெல்லாம் மனதிலே கொண்டு (A Strong Centre) பலமான மத்திய அரசு இருந்தால்தான் இவற்றையெல்லாம் சரி செய்ய முடியுமென்று நினைத்து, அன்றைக்கு அந்தச் சிந்தனை ஓட்டத்திலே அரசியல் சட்டத்தை வகுத்தார்கள்.

ஆனால் அந்தச் சிந்தனை ஓட்டத்தின் நடுவே கூட அன்றைக்கு இந்தியாவிலே Unitary form of Government இருக்க வேண்டுமா Federal form of Government இருக்க வேண்டுமா என்பது பற்றிய சர்ச்சை எழாமல் இல்லை. இந்திய அரசியல் நிர்ணய சபையில் இதைப் பற்றி விரிவாக விவாதம் நடைபெற்றிருக்கிறது. பல்வேறு தரப்பட்டவர்கள் தங்கள் கருத்துக்களைச் சொல்வியிருக்கிறார்கள். அரசியல் சட்ட நிர்ணய சபையின் விவாதங்களை எடுத்துப் பார்த்தால் அவைகள் தெளிவாகத் தெரியும். அந்த நிலைமைகள், அந்தச் சூழ்நிலைகள் இன்றைக்கு இல்லை என்பதை நாம் உணர்வோம்.

1981 ஆம் ஆண்டிலே இருக்கக் கூடிய சூழ்நிலை என்ன ? 1946-47 ஆம் ஆண்டிலே இருந்த சூழ்நிலைக்கு முற்றிலும் மாறுபட்ட சூழ்நிலை இன்றைக்கு உருவாகியிருக்கிறது. இந்த முப்பதாண்டுகளுக்கு மேற்பட்ட இடைக் காலத்திலே இந்திய அரசியல் சட்டத்தை அமல் நடத்துகின்ற முறையிலே அனுபவ ரீதியாகப் பல குறைபாடுகளை எல்லா மாநில அரசுகளும், மைய அரசும் உணர்ந்திருக்கின்றன ; இதில் அரசியல் கட்சி வேறு பாடு இல்லை ; எல்லாக் கட்சியைச் சேர்ந்த பலரும் தங்கள் கருத்துக்களை, நம்முடைய திரு. உமாநாத் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக் கூடிய தீர்மானத்திற்கு எது அடிப்படையான சிந்தனை ஓட்டமோ அந்த சிந்தனை ஓட்டத்தை பல்வேறு அரசியல் கட்சிகளைச் சேர்ந்த தலைவர்களும், அமைச்சர்களாக இருந்தவர்களும், ஆளுகின்ற பொறுப்பிலே இருந்தவர்களும் பல்வேறு கால கட்டத்திலே வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்பதையும் நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

1947 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1967 ஆம் ஆண்டு வரையிலேயும் இந்தியா பூராவும் அநேகமாக எல்லா மாநிலங்களிலும், மையத்திலும் ஒரே கட்சி ஆட்சி நடந்தது காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சி, இருபதாண்டுக் காலம் எல்லா மாநிலங்களிலும் அநேகமாக அந்த நிலைமை இருந்தது. அந்த நேரத்திலே மாநில முதல்வர்களெல்லாம் காங்கிரஸ் கட்சியின் மத்திய செயற் குழுவிலோ, கட்சி அமைப்புகளிலோ பெரிய பதவியிலே இருந்தார்கள். அன்றைக்குப் பிரதமராக இருந்த மதிப்பிற்குரிய ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் அகில இந்திய காங்கிரஸ் தலைவராகப் பல முறை அந்த நேரத்தில் இருந்தார்கள். ஆகவே, கட்சி, ஆட்சி என்பதற்கிடையிலே அதிக வித்தியாசம் இல்லாமல் இருந்தது. அதனால் பல்வேறு மாநிலங்களில் மாநில-மைய உறவு பற்றிய

[திரு. ப. நெடுமாறன்]

[1981 மார்ச் 5]

சிக்கல் தோன்றிய நேரத்திலே அதை அவர்கள் கட்சிக்குள்ளேயே விவாதித்து கட்சிக்குள்ளேயே, முடிவு செய்து கொண்டார்கள். அதில் சில நேரங்களில் சுமுகமான முடிவுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன; பல கட்டங்களிலே பிரச்னைகள் சுமுகமாக முடியவில்லை. இருந்தாலும் கூட உள்கட்சிப் பிரச்னை என்ற நிலையில் விட்டுக் கொடுத்துப் போகும் அளவிற்கு இருபதாண்டுக் காலமாக நிலைமை இருந்தது.

[முற்பகல் 11-20]

ஆனால், 1967-க்குப் பின்னாலே, இந்தியாவில், அரசியல் சூழ்நிலையாலே பெரிய மாறுதல் வந்தது. பல்வேறு மாநிலங்களிலே எதிர்க் கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்கக் கூடிய ஒரு நிலைமை வந்தது. மையத்திலே ஒரு ஆட்சியும் பல்வேறு மாநிலங்களிலே வெவ்வேறு கட்சிகளின் ஆட்சியும் வரக் கூடிய சூழ்நிலையிலே நாம் மறு பரிசீலனை செய்ய வேண்டிய அவசியம் இன்னும் அதிகமாயிற்று. இன்றைக்கும் அந்த நிலைமைதானிருக்கிறது. ஒரே கட்சி இந்தியா பூராவுக்கும் இருந்த நிலைமை மாறி, பல்வேறு கட்சிகள், பல்வேறு மாநிலங்களிலே ஆளும் பொறுப்பை ஏற்கும் நிலைமை உருவாகி, அதன் விளைவாக, மைய மாநில அரசுகளுக்கிடையேயுள்ள உறவுகள், உரிமைகள், பற்றிய சிறு சிறு பிரச்னைகள் தோன்றி, அவைகள் பெரிதாக வளர்ந்து, மைய, மாநில அரசுகளுக்கிடையே இன்றைக்குப் பெரிய மோதல்கள் ஏற்படக் கூடிய நிலைமை உருவாகி இருப்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது.

இந்தச் சூழ்நிலையில் நம்முடைய அரசியல் சட்டம் என்ன சொல்கிறது என்பதை நான் உங்களுக்கு எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம்முடைய அரசியல் சட்டம், மைய அரசுக்கு, என்னென்ன அதிகாரங்கள், என்னென்ன, உரிமைகள், மாநில அரசுக்கு என்னென்ன அதிகாரங்கள், என்னென்ன உரிமைகள் என்பதைத் தெளிவாக, திட்டவாட்டமாக வரையறுத்திருக்கிறது. அதைப் போல, நம்முடைய தமிழகச் சட்டமன்றமானாலும், பல்வேறு மாநிலங்களிலே அமைந்திருக்கின்ற சட்டமன்றங்களானாலும், அந்தச் சட்டமன்றங்கள் பெற்றிருக்கிற அதிகாரம் என்பது, அரசியல் சட்டம் நமக்குக் கொடுத்திருக்கிற அதிகாரமாகும். மாநிலச் சட்டமன்றங்களுக்கான அதிகாரத்தை, மத்திய நாடாளுமன்றம் கொடுக்கவில்லையென்பதை நாம் மனதிலே வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். மத்திய நாடாளுமன்றம் கொடுத்த, அந்த அதிகாரத்தை மாநிலச் சட்டமன்றம் ஏற்றிருக்கிறது என்று சொன்னால், மத்திய நாடாளுமன்றத்திற்கு மாநிலச் சட்டமன்றங்களின் அதிகாரங்களிலே, உரிமைகளிலே தலையிடுவதற்கு உரிமையுள்ளது. ஆனால், நமது அரசியல் சட்டம் மாநிலச் சட்டமன்றங்களுக்குத் தெளிவான, திட்டவாட்டமான அதிகாரங்களை வழங்கியிருக்கிறது. அதைப் போல, மத்திய நாடாளுமன்றத்திலே, சில நேரங்களிலே, மாநிலங்

1981 மார்ச் 5]

[திரு. ப. நெடுமாறன்]

களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ள துறைகளைப் பற்றிய சட்டங்களை இயற்றுவதற்கான அதிகாரத்தையும் அரசியல் சட்டம் வழங்கியிருப்பதை நாம் மறுக்கவில்லை, இருக்கிறது. ஆனால், எந்தச் சமயத்தில்? விமிட்டப் பவர்ஸ்-அது குறைந்த பட்சத்தில், சில விசேஷமான நேரங்களில், மாநிலங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட துறைகளைப் பற்றி, ஸ்டேட் சப்ஜக்ட்ஸ், அவற்றைப் பற்றி மத்திய நாடாளுமன்றம், சட்டங்கள் இயற்றுவதற்கான அதிகாரம் சில நேரங்களிலே, சில குறிப்பிட்ட சூழ்நிலையிலே தான் திட்டவட்டமாக வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுவும் தற்காலிகமாகத்தான். பின்னாலே, அந்த மாநிலச் சட்ட மன்றங்கள் உருவான பிறகு அந்தச் சட்டங்களை மாநிலச் சட்ட மன்றங்களால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட வேண்டுமென்று அரசியல் சட்டம் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறது. அதைப் போல மத்திய அமைச்சரவை இருக்கிறது என்று சொன்னால், அது நாடாளுமன்றத்திலே நிறைவேற்றப்பட்ட சட்டங்களை மாநிலங்கள் அமுல் நடத்த வேண்டுமென்று, மாநில அரசுகளுக்கு, மைய அரசு can give directions only வழி காட்டுதலை மைய அரசு செய்யலாம். ஆக இதையெல்லாம் நாம், பார்க்கும்போது, தெளிவாக நம்முடைய அரசியல் சட்டத்திலே சமஷ்டி அரசியல் அமைப்புக்கு இடம் கொடுத்து, மாநிலங்களின், உரிமைகளை மதித்து, மாநிலங்களின் அதிகாரத்தை மதித்து மத்திய அரசாங்கத்தின் அதிகாரங்களை ஒரு எல்லைக்கு உட்படுத்தித்தான் அரசியல் சட்டம் வகுக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. ஆனால், இன்றைக்கு என்ன நடக்கிறது? இந்தியாவின் அரசியல் அமைப்பு இன்றைக்குச் செயல்படுகின்ற விதத்தைப் பற்றி ஒரு அறிஞர் சொன்னார்.

Indian political system is democratic in its form of government, federal in character and relationship amongst its geo-political and geo-psychical components but unitary in spirit and action. என்று. இந்தியாவின் அரசியல் அமைப்பு முறை என்பது ஐன நாயக அடிப்படையிலே அமைந்த அரசாங்கமாக இருந்தாலும் கூட, Unity or in spirit and action என்று தெளிவாகச் சொன்னார். இது ஒரு சமஷ்டி அரசியலமைப்பைத் தன்னுடைய குணம்சமாகக் கொண்டது என்பதைத் திட்டவட்டமாக, தெளிவாக, நமது அரசியல் சட்டம் சொல்லியிருக்கிறது. ஆனால், இன்றைக்கு இருக்கின்ற நிலைமையிலே, 33 ஆண்டுக் காலமாக, அரசியல் சட்டம் அமுல் நடத்தப்பட்ட முறையிலே, இந்த சமஷ்டி அமைப்புத் தத்துவம் என்பது கொஞ்சங் கொஞ்சமாக சிதைக்கப்பட்டு விட்டது. இன்னும் சிதைக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றது. அந்த முயற்சி தொடர்ந்து மத்திய அரசாலே செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நாம் இந்த நேரத்திலே எண்ணிப் பார்க்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

மத்திய அரசு பலமாக இருக்க வேண்டும் என்பதில் நமக்கு ஆட்சேபனை இல்லை. ஆனால், அதற்காக மாநில அரசுகள் பலவீனமாக இருக்க வேண்டுமா என்பதுதான் நம்முடைய கேள்வி

[திரு. ப. நெடுமாறன்]

[1981 மார்ச் 5]

இதிலே மறைந்த தலைவர் நேருஜி அவர்கள் ஒரு கருத்தை சொன்னார்கள். மத்திய அரசு பலமாக இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக மாநில அரசுகள் பலவீனமாக இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லக் கூடாது. அப்படி சொல்வதை அரசியல் சட்ட ரீதியாக நான் ஏற்கவில்லை என்று அவர்கள் சொன்னார்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் நினைவுப்படுத்த விரும்புகின்றேன். இந்த 30 ஆண்டு காலத்திற்கு மேலாக நம்முடைய அரசியல் சட்டம் சமஷ்டி அடிப்படையில் அமைந்தது என்பதை மறந்து விட்டு, மத்திய அரசும் மற்றவர்களும் செயல்பட்ட காரணத்தினாலேதான் மாநில அரசுகள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக தங்களுடைய அதிகாரங்களை இழந்து கொண்டே வருகின்றன.

மாநிலங்களின் மீது குறிப்பாக மாநிலங்களின் நிதியின் மீது மத்திய அரசுக்கு இருக்கக் கூடிய ஆதிக்கம் என்பது அளவு கடந்தது. மாநில அரசுகள் கேவலம் ஊராட்சிகளுக்குச் சமமாக ஆக்கப்பட்டு, அந்த நிலைக்கு தாழ்த்தப்பட்டு, நிதி விஷயங்களில் மத்திய அரசை எதிர்பார்க்கின்ற ஒரு பரிதாபகரமான நிலை உருவாகி இருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்திலே சுட்டிக் காட்ட விரும்புகின்றேன். அதைப்போல பல்வேறு மாநிலங்களில் அரசியல் நோக்கத்துடன் மாநில அரசுகளை டிஸ்மிஸ் செய்யும் முறை அந்தப் போக்கு இன்றைக்கு வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. மக்களாலே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட இந்த மாநில அரசுகளை டிஸ்மிஸ் செய்து அதற்குப் பதிலாக குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சியை ஏற்படுத்துகின்ற ஒரு நிலைமை அடிக்கடி ஏற்படுகின்றது. இவ்விதம் பல்வேறு காரியங்களிலே மாநில அரசுகள் எல்லாம் தங்களுடைய உரிமைகளை கொஞ்சம் கொஞ்சமாக இழந்து வருகிறது என்பதையும் நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

மத்திய—மாநில உறவுகளிலே, அதிலும் குறிப்பாக நிதி உறவுகளைப் பற்றி சில விவரங்களை இந்த அவையின் முன்னாலே வைக்க விரும்புகின்றேன். மத்திய அரசுக்கு இருக்கக் கூடிய நிதி அதிகாரங்கள் எல்லை கடந்தது. அளவே இல்லாதது. மத்திய அரசு எதன் மூலமாகவெல்லாம் நிதி பெறுகிறது? கொழுத்த வரி இன்கம்டாக்ஸ், எக்ஸைஸ் போன்ற வரிகள் எல்லாம் மத்திய அரசுக்கு வருகின்றன. இன்டர்னல் லோான்ஸ், உள்நாட்டிலே கடன் எழுப்புவதன் மூலமாக மத்திய அரசு நிதி பெறுகின்றது. அதைப்போல மத்திய அரசு நடத்துகின்ற பொதுத் தொழில்கள் மூலமாகவும், வங்கிகள் மூலமும் மத்திய அரசு நிதி தேடிக்கொள்ளும் வழி இருக்கிறது. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக வெளிநாடுகளில் இருந்து உதவிகள் பெறுவதன் மூலமும், கடன் பெறுவதன் மூலமும் மத்திய அரசுக்கு வேண்டிய நிதி கிடைக்கின்றது. இதிலே எதுவும் மாநில அரசுகளுக்கு இல்லை என்பதை நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகின்றேன். மேலே கண்ட எல்லாவற்றின் மூலமாகவும் மத்திய அரசு தன்னுடைய நிதியைப் பெருக்கிக் கொள்கின்றது.

1981 மார்ச் 5]

[திரு. ப. நெடுமாறன்]

இன்னொன்று, முக்கியமானது. நம் நாட்டின் கனி வளங்கள் இருக்கின்றதே அதை வெட்டி எடுத்து அதன் மூலமாகக் கிடைக்கக் கூடிய ஆதாயம் என்பது மாநில அரசுக்கு இல்லை. அதன் மூலம் கிடைக்கக்கூடிய ஆதாயம் என்பது முழுமையாக மத்திய அரசுக்கு சேருகின்றது. வெளிநாட்டின் உதவியை மத்திய அரசின் மூலமாகத்தான் பெறவேண்டும். நம்முடைய தமிழக அரசு நினைத்தால் கூட ரஷ்யாவில் இருந்தோ அமெரிக்காவில் இருந்தோ எந்தவிதமான உதவியையும் நேரடியாகப் பெற்றுவிட முடியாது. அதை மத்திய அரசின் மூலமாகத்தான் பெறவேண்டும். மத்திய அரசு வாங்குகிற உதவிகளும், மானியமும் கடன்களும் எங்கிருந்து வாங்கினாலும், எந்த வெளிநாட்டிலிருந்து வாங்கினாலும், உலக வங்கியில் இருந்து வாங்கினாலும் நாடு முழுவதற்குமாகத்தான் மத்திய அரசுக்கு இந்தத் தொகையைப் பெறுகிறது. நாடு பூராவிலும் இருக்கக்கூடிய எல்லா மாநிலங்களின் சார்பாக மத்திய அரசு கையெழுத்திட்டு இந்த உதவியைப் பெறுகின்றது. இது நியாயமான முறையிலே மாநிலங்களுக்குள்ளாக பகிர்ந்து அளிக்கப்படவேண்டும். ஆனால் என்ன நடக்கிறது? வெளி நாட்டில் வாங்கக் கூடிய உதவிகள், நிதிகள் எதுவாக இருந்தாலும் மத்திய அரசு தன்னை ஒரு வள்ளலாக பாவித்துக் கொண்டு மாநில அரசுகளுக்குப் பிச்சை போடுகின்ற மாதிரி நடந்து கொள்கின்றது. மாநில அரசுகளுக்கு அதைக் கொடுப்பதிலே கூட பட்சபாதம் காட்டிக் கொண்டு இருக்கிறது. அந்த முறையிலே மாநிலங்கள் தங்கள் உரிமைகளை இழந்து, நிதி பெறவேண்டுமானால் மத்திய அரசைத் தழுவிப் போனால்தான் நிதி பெற முடியும் என்ற நிலைக்கு ஆளாக்கப்பட்டு, அதன் காரணமாகத்தான் மத்திய அரசை நோக்கி கையேந்தி செல்லக்கூடிய பரிதாபகரமான நிலையில் மாநில அரசுகள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. வெளிநாடுகளில் இருந்து மைய அரசு பெறக்கூடிய உதவி, அது எந்த உதவியாக இருந்தாலும், மானியமாக இருந்தாலும், கடனாக இருந்தாலும், மத்திய அரசு அதை விநியோகிக்கின்ற இப்போதைய முறைக்கு முற்றுப் புள்ளிவைத்து, அதற்குப் பதிலாக எல்லா மாநில அரசுகளின் சம்மதத்தோடு கூடிய ஒரு இன்டிபென்டன்ட் தனி சுதந்திர அமைப்பை நிறுவி, அந்த சுதந்திர அமைப்பின் மூலமாகத்தான் மாநிலங்களுக்கு இந்த உதவிகள் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்ற நிலைமையை உருவாக்குவோமானால், மத்திய அரசினுடைய ஆதிக்கம் இதிலே நீடிக்க முடியாது. அப்படி ஒரு நிலைமை உருவாவதற்கு நாம் முயற்சி செய்ய வேண்டும் என்று உங்கள் மத்தியிலே எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

[முற்பகல் 11-30]

இந்திய அரசு இன்றைக்கு மாநிலங்களுக்கு பகிர்ந்து அளிக்கும் நிதி எந்தச் சட்டத்தின் அடிப்படையில் செய்யப்படுகிறது என்று ஆராய்வோமானால், வெள்ளைக்காரன் ஆண்ட காலத்தில் 1935-ஆம் ஆண்டில் வகுத்த சட்டப்படி, அன்றைக்கு அந்நிய ஆட்சி வகுத்த அந்தச் சட்டத்தின் அடிப்படையில், அந்த நிதி

[திரு. ப. நெடுமொறன்]

[1981 மார்ச் 5]

கொடுக்கப்படுகிறது. அந்தச் சட்டத்தின் அடிப்படையில் தான் இன்னின்ன மாநிலங்களுக்கு நிதி உதவி செய்ய முடியும் என்று இன்னும், சுதந்திரம் வந்த பிறகும் அந்தச்சட்டத்தை வைத்துக் கொண்டு இருப்பது வருந்தத்தக்கது என்பதைத் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

1935 ஆம் ஆண்டில் வகுக்கப்பட்ட சட்டம் எந்தச் சூழ்நிலையில் வகுக்கப்பட்டது? அன்றைக்கு இருந்த மாநிலங்களின் நிதி நிலைமை என்ன? அன்றைக்கு இருந்த மத்திய அரசின் நிதி நிலைமை என்ன? எந்த அடிப்படையில் அந்தச் சூழ்நிலையை வைத்து மாநிலங்களுக்கும், மத்திய அரசுக்கும் நிதி பிரித்துக் கொடுக்கப்பட்டது என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அந்தப் பத்தாம்பசவி சட்டத்தின்படி 1981 ஆம் ஆண்டிலும், கிட்டத்தட்ட அந்தச் சட்டம் வந்த 50 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகும் அரை நூற்றாண்டுகளுக்குப் பின்னாலும், நிதி ஒதுக்கும் நிலையை மத்திய அரசு பின்பற்றுவார்களேயானால் மாநிலங்களின் இன்றைய நிதித் தேவையை உணர்ந்து செயல்படுவது ஆகாது என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். அந்தச் சட்டத்தை மாற்றுவதற்கு இன்றைக்கு மத்திய அரசு தயாரா என்றால் இல்லை. அதைப்பற்றி நாடாளுமன்றத்தில் பலர், பல்வேறு கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் பல்வேறு காலகட்டத்தில் எழுப்பியிருக்கிறார்கள். ஆனால், மத்திய அரசு மாநிலங்களின் மீது அவர்களுக்குள்ள நிதி ஆதிக்கத்தை வலுப்படுத்துவதற்கு இந்தச் சட்டம் உதவிகரமாக இருக்கிறது என்ற காரணத்தால் அந்தச் சட்டத்தை கைவிடுவதற்கோ அல்லது முற்றிலுமாக திருத்தி அமைப்பதற்கோ மத்திய அரசு இன்றைக்கு உள்ள சூழ்நிலையில் தயாராக இல்லை. தன்னுடைய நிதிஆதிக்கம் அல்லது பிடிப்பு மாநிலங்களின்மீது இருக்க வேண்டும் என்று மத்திய அரசு விரும்புவதால் அந்தச் சட்டத்தை மாற்றுவதற்கு மத்திய அரசு விரும்பவில்லை.

அரசியல் சட்டத்தின் 280வது விதியிலே பைனான்ஸ் கமிஷன் அமைக்க வேண்டும் என்று அரசியல் சட்டம் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறது அதன்படி பைனான்ஸ் கமிஷன் அமைக்கப்பட்டு இருக்கிறது. பைனான்ஸ் கமிஷன்—அல்லது நிதிக் குழு அமைக்கப்பட்ட மறு வினாடியே அது சுதந்திரம், உள்ள ஒரு அமைப்பாக மாறிவிடுகிறது. மத்திய அரசாங்கத்தின் வருவாயிலிருந்து அல்லது வரிகளில் இருந்து மாநிலங்களுக்கு எவ்வளவு பங்கு கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதை அது முடிவு செய்கிறது. பல்வேறு கட்டங்களில், பல்வேறு சூழ்நிலைகளை மனதில் வைத்துக்கொண்டு அது அளிக்கிற தீர்ப்புதான் இறுதியானது. அந்தத் தீர்ப்பை மாற்றுவதற்கு மத்திய அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரம் கிடையாது. ஆனால், இந்த பைனான்ஸ் கமிஷன் எந்த

1981 மார்ச் 5]

[திரு. ப. நெடுமாதன் I.]

நிலைமைக்கு இன்றைக்கு ஆளாக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். அரசியல் சட்டத்தின் அங்கீகாரம் இல்லாத 'திட்டக்குழு'— 'பிளானிங் கமிஷன்' முழுமையான அதிகாரம் பெற்ற சுய ஆதிக்க அமைப்பாக மாறி, அது ஒரு சூப்பர் கேபினெட் என்று சொன்னால் கூட ஆச்சர்யப்படுவதற்கு இல்லை. இந்திய மந்திரி சபையை விட அதிக அதிகாரம் கொண்ட சூப்பர் கேபினெட்டாக, மாநில அரசுகளை ஆட்டிவைக்கும் நிலைமைக்கு அது இன்றைக்கு மாறியிருக்கிறது. அதையும் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அரசியல் சட்ட அங்கீகாரம் பெற்றது ஐபனான்ஸ் கமிஷன் ஒன்றுதான். அது பின்னுக்குத் தள்ளப்பட்டு விட்டது. மாறாக பிளானிங் கமிஷனுக்கு அரசியல் சட்டப்பூர்வமான அங்கீகாரம் கிடையாது. அரசியல் சட்டத்தின் எந்த இடத்திலும் பிளானிங் கமிஷன் பற்றி குறிப்பு இல்லை. பிளானிங் கமிஷன் பற்றிய எந்தப் பிரிவும் அரசியல் சட்டத்திலே இல்லை. ஆனால், அந்தப் பிளானிங் கமிஷன் எப்படி தோன்றியது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். மத்திய மந்திரி சபையின் ஒரு தீர்மானத்தின் மூலமாக அந்தப் பிளானிங் கமிஷன் உருவாக்கப்பட்டது. அது உருவாக்கப்படுகிற நேரத்தில் அது எப்படி செயல்பட வேண்டும் என்று விரும்பினார்கள் என்றால், It is expected to be an advisory body of technical experts. அது நிபுணர்களைக் கொண்ட ஆலோசனைக் குழுவாக, திட்டக் குழுவாக விளங்க வேண்டும், இயங்க வேண்டும் என்று எதிர் பார்த்து, அன்று இருந்த மத்திய மந்திரி சபை தன்னுடைய எக்கிரியூட்டிவ் ஆர்டர் மூலமாகத்தான் அந்தப் பிளானிங் கமிஷனை அமைத்தார்கள். ஆகவே, அரசியல் சட்டப்பூர்வமான அங்கீகாரமோ அந்தஸ்தோ அந்தத் திட்டக் குழுவிற்கு இல்லை.

இந்தியா பூராவும் ஒரு "சென்ட்ரலைஸ்ட் பிளானிங்" இருக்க வேண்டுமென்பதிலே யாருக்கும் அபிப்பிராய பேதம் இருக்க முடியாது. பல்வேறு மாநிலங்கள் இருக்கிற ஒரு பெரிய நாட்டில் ஒன்றுபட்ட சிந்தனையுடன் திட்டங்கள் அமைக்கப் படுவதிலே எனக்கு நிச்சயமாக அபிப்பிராய பேதம் இல்லை. ஆனால், ஒன்றுபட்ட திட்டம் வேண்டுமென்பதற்காக பல்வேறு மாநிலங்கள் வகுத்திருக்கிற திட்டங்களை சிதைத்து எறிந்து, அந்த மாநிலங்களின் அடிப்படைத் தேவைகளைக்கூட புறக்கணித்து விடுகிற ஒரு அதிகாரம் மத்திய திட்டக் குழுவுக்கு இருக்க வேண்டுமா? ஆலோசனை சொல்லுகிற ஒரு அமைப்பாக மத்திய திட்டக்குழு இருக்கலாமே தவிர, இந்த மாநில திட்டங்களுக்கு அனுமதி கொடுக்கிற, நிதி அளிக்கிற அதிகாரம் அதற்கு இருக்கக்கூடாது; அந்த அதிகாரம் அதற்குக் கிடையாது. அதனால் பெருத்த பாதகம் மாநிலங்களுக்கு ஏற்படுகிறது. இது அரசியல் சட்டப்படி செல்லாது. அதற்கு எந்த அதிகாரமும்

[திரு. ப. நெடுமாதன்]

[1981 மார்ச் 5]

கிடையாது. ஆனால், அதுதான், இன்றைக்கு எல்லா அதிகாரங்களையும் வைத்திருக்கிறது, மாநிலங்களை ஆட்டிப் படைக்கிறது என்று சொன்னால் கூட மிகையாகாது.

மத்திய அரசு இன்றைக்கு மாநிலங்களுக்குத் தருகிற பல்வேறு மானியங்கள் திட்டக் குழு சிபாரிசு செய்தால்தான் அளிக்கப்படுகின்றன. திட்டக்குழு சிபாரிசு செய்யாவிட்டால் பல்வேறு மாநில அரசுகள் என்ன கேட்டாலும், எந்த மானியமும், எந்த உதவியும் கிடைக்காது என்ற நிலை உருவாக்கப்படுவதால் மாநில அரசுகள் திட்டக் குழுவின் வாசற்படியிலே போய் நின்று, அவர்களை கெஞ்சிக் கூத்தாடி, அவர்களை எப்படியாவது சம்மதிக்க வைத்து, உதவி பெற வேண்டிய ஒரு நிலைமை இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது.

அதுமட்டுமல்ல, திட்டங்களை உருவாக்குவது, மாநில அரசுகளுக்கு வழங்குகிற மானியம் எவ்வளவு, கடன் உதவி எவ்வளவு என்பதை நிர்ணயிப்பது, மாநில அரசுத் திட்டங்களை அங்கீகரித்து செயல்படுத்துவது அல்லது மறுப்பது ஆகிய இவ்வளவு அதிகாரங்களும் திட்டக் குழுவுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது, மாநில அரசுத் திட்டங்கள் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும், அது உதவி பெறுவதிலிருந்து முற்றுப் பெறுகிற வரையில் தலையிட்டு ஆட்டிப்படைக்கிற அதிகாரத்தை மத்திய திட்டக் குழுவுக்கு யார் கொடுத்தது? எப்படி அந்த அதிகாரம் வந்தது? யாருக்கும் தெரியாது. ஆனால், அதுதான் இன்றைக்கு ஆட்டிப் படைக்கிறது. இதன் விளைவு என்ன? மாநில அரசுகளுக்கே உரிமையான கல்வி, பாசனம், சாலை அமைப்பு, விவங்குகள் பராமரிப்பு, கூட்டுறவு, தொழிலாளர், வேலைவாய்ப்பு போன்றவைகளில்—இவை மாநில அரசுகளுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற துறைகள்—இந்தத் துறைகளில் கூட திட்டக் குழுவின் தலையீடு இருக்கிறது. நம்முடைய திட்டத்தில் பெரும் பகுதி இந்தத் துறைகள் சம்பந்தப்பட்டது. மாநிலங்களுக்கு ஒதுக்கியிருக்கிற துறைகளில் மத்திய அரசின் தலையீடு இருக்கக் கூடாது என்று அரசியல் சட்டத்தில் இருக்கிறது. அதன்படி மத்திய அரசு தலையிடவில்லை; ஆனால், பிளானிங் கமிஷன் இதிலே தலையிடுகிறது. இந்தத் துறைகளுக்கு திட்டங்கள் தயாரிக்கப்படும்போது பிளானிங் கமிஷன் தலையிட்டு, இவ்வளவுதான் இருக்கலாம்; இப்படித்தான் இருக்க வேண்டும்; இதற்கு மேல் தர முடியாது; இந்த இந்தத் திட்டங்கள் தேவையில்லை என்று சொல்கிறது. (மனியடிக்கப்பட்டது.)

திரு. ரா. உமாநாத்: தலைவரவர்களே, சிபாரிசு செய்வதற்காகச் சொல்லவில்லை. இன்றைக்கு பிரைவேட் மெம்பர்ஸ் பிஸ்னஸ் இது எங்கள் தினம். விவாதம் இன்றைக்கு முடியா

1981 மார்ச் 5]

[திரு. ரா. உமாநாத்]

விட்டால் அடுத்த நாளில் தொடரலாம். ஆகவே, பில்ஸ் மாதிரி நேரத்தைக் கட்டுப்படுத்தாமல் கொஞ்சம் விபரலாக இருக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ப. நெடுமாறன் : ஆக, மத்திய அரசு தலையீடு இருக்கக் கூடாது என்கின்ற துறைகளிலே திட்டக்குழு அதிகாரம் செலுத்தும் நிலைமை வந்திருக்கிறது என்பது மிகவும் வருந்தத்தக்கது.

அடிப்படையிலேயே, இந்தத் திட்டக்குழு செயல்படுகிற ஒரு முறைக்கு அரசியல் சட்டத்தில் அங்கீகாரம் இல்லை என்பதை நான் ஏற்கெனவே சொன்னேன். இன்னொரு சங்கடம் என்னவென்றால், மத்தியிலே அமைக்கப்பட்டிருக்கிற திட்டக் குழு என்பது மத்தியிலே எந்தக் கட்சி ஆட்சியில் இருக்கிறதோ அந்தக் கட்சியின் பொருளாதாரக் கொள்கையை மையமாக வைத்து திட்டக்குழு திட்டங்களைத் தயாரிக்கும். அதை ஜனநாயக அமைப்பிலே யாரும் மறுக்க முடியாது. இதற்கு முன்னால் மத்தியிலே ஜனதா அரசு இருந்தது. அவர்களுடைய பாலிசி “ரோலிங் பிளான்” என்று சொன்னார்கள். அந்த அடிப்படையிலே திட்டங்களை உருவாக்கினார்கள். மத்தியிலே இன்று காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சி நடக்கிறது. ஆனால், தமிழ்நாட்டில் அகில இந்திய அண்ணா கிராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி நடக்கிறது.

[முற்பகல் 11-40]

மேற்கு வங்காளத்தில் இடதுசாரிக் கூட்டணியின் ஆட்சியும், கேரளாவிலே இடதுசாரிக் கூட்டணியின் ஆட்சியும், திரிபுராவிலே இடதுசாரிக் கட்சிகளின் ஆட்சியும், காஷ்மீரத்திலே திரு. சேக் அப்துல்லா அவர்களின் கட்சியும் ஆட்சி நடத்தி வருகின்றன. மாநில திட்டக் குழுவைப் பொறுத்தவரையில் அந்தந்த மாநிலங்களிலே ஆட்சி நடத்துகின்ற கட்சிகளின் பொருளாதாரக் கொள்கைகளுக்கேற்ப அவற்றை மையமாக வைத்து திட்டங்களை உருவாக்க வேண்டும். மத்திய அரசை ஆளுகின்ற காங்கிரஸ் கட்சியைப் பொறுத்த வரையில் அதனுடைய பொருளாதாரக் கொள்கை வேறு, மாநில அரசின் பொருளாதாரக் கொள்கை வேறு. இந்த மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில் சொல்கிறேன். உங்களுக்கு என்று தனியான ஒரு கொள்கை இருக்கின்றது. ஆகவே, இந்த மாநிலத்தை ஆளுகின்றவர்களின் பொருளாதாரக் கொள்கைக்கு ஏற்பதான் திட்டக் குழு திட்டங்களை உருவாக்கி அதற்கேற்ப நிதியுதவிகளைச் செய்ய வேண்டுமே தவிர மைய அரசின் கொள்கைகளுக்கேற்ப தான் இங்கேயும் திட்டங்களை உருவாக்க வேண்டும், அப்போதுதான் திட்டக்குழு அதை ஏற்கும் என்றால் ஜனநாயக ரீதியிலே மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கட்சி, ஆட்சியை நடத்தலாம் என்று அரசியல் சட்டத்திலே வழங்கப்பட்டிருக்கின்ற உரிமைக்கே முரணாக அது அமைந்துவிடும் என்பதை இந்த நேரத்திலே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

[திரு. ப. நெடுமாதன்]

[1981 மார்ச் 5]

திட்டக் குழுவினைப் பொறுத்த வரையில் அது வெறும் ஆலோசனைகளை மட்டுமே கூறுகின்ற ஒரு அமைப்பாக இருக்க வேண்டும். இந்த மாநிலத்திலே நடைபெறுகின்ற ஆட்சியின் பொருளாதார கொள்கைகளுக்கேற்ப தயாரிக்கப்படுகின்ற திட்டங்களுக்கு டெக்னிக்கல்லாக அவர்கள் ஆலோசனை சொல்லலாமே தவிர, மாநில அரசின் திட்டத்தையே மாற்றியமைக்கவேண்டும் என்றும், மைய அரசின் பொருளாதாரக் கொள்கைக்கு ஏற்பதான திட்டங்கள் இருக்க வேண்டும் என்றும் சொன்னால் மைய-மாநில மோதல் என்பதை நிச்சயமாகத் தவிர்க்க முடியாது. அது வந்தே தான் தீரும். இன்றைக்கு வந்துகொண்டும் இருக்கின்றது. அதையும் நாம் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டியவர்களாக இருக்கின்றோம்.

இரண்டாவதாக, நான் சொல்ல விரும்புவது என்னவென்றால், மானியமாகவும், கடனாகவும் மைய அரசு மாநில அரசுகளுக்கு திட்டக் குழுவின் மூலம் தரவேண்டிய நிலைமை இருக்கின்ற காரணத்தால், எதிர்க்கட்சி ஆட்சி நடத்துகின்ற மாநிலத்தில் மைய அரசின் திட்டக் குழுவை எதிர்ப்பதற்கும் கூட யோசிக்கின்ற நிலைமை உருவாகிக்கொண்டிருக்கின்றது. அப்படி அரசியல் ரீதியாக எதிர்த்தால் பொருளாதார ரீதியாக மாநிலங்களுக்கு மைய அரசிடமிருந்து வரவேண்டிய நிதி வராமல் போகுமோ என்று எண்ணி எதிர்க்கட்சிகள் ஆட்சி நடத்துகின்ற மாநிலங்களும் மைய அரசின் கொள்கைக்கேற்ப இயங்க வேண்டிய ஒரு பரிதாபகரமான சூழ்நிலை உருவாகிக் கொண்டிருக்கின்றது என்பதை நாம் சிந்திக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

திட்டக் குழுவின் உபயோகமே வேண்டாம் என்று நான் சொல்லவில்லை. திட்டக் குழுவின் உபயோகம் வேண்டும். ஆனால், அது ஒரு டெக்னிக்கல் எக்ஸ்பர்ட் என்ற வகையிலே ஆலோசனைக் குழுவாக மட்டுமே செயல்படவேண்டும் அப்போதுதான் உண்மையான சமஷ்டி அரசியல் தத்துவம் இந்தியாவிலே செயல்பட முடியும். அப்போதுதான் மைய அரசுக்கும் மாநில அரசுக்கும் சுமுகமான உறவு நிலவ வழி ஏற்படும். இல்லாவிட்டால் மைய அரசு-மாநில அரசு, மோதலிலே போய்தான் முடியும். ஆகவே, தனியாக திட்டக் குழுவினை அமைத்து, அது மாநில அரசின் பொருளாதாரக் கொள்கைகளுக்கேற்ப திட்டங்களை உருவாக்கி செயல்படுவதற்கு, உரிமைகள் மாநிலங்களுக்கு வழங்கப்படவேண்டும்.

அடுத்து, பள்ளாணி கமிஷன் எப்படி உருவாக்கப்படுகிறது? யார் யார் அதனுடைய உறுப்பினர்கள்? மைய அரசை எந்தக் கட்சி நடத்துகின்றதோ அந்தக் கட்சியின் கருத்துப்படிதான் பள்ளாணி கமிஷன் உறுப்பினர்கள் நியமிக்கப்படுகிறார்கள்.

1981 மார்ச் 5]

[திரு. ப. நெடுமாறன்]

மைய அரசின் அரசியல், பொருளாதாரக் கொள்கைகளை ஏற்பவர்கள் யாரோ அவர்களைத்தான் அந்தக் குழுவிலே நியமிக்கிறார்கள். இது தவறான முறையாகும். அதனாலேதான் இந்தச் சிக்கல்கள் எல்லாம் வருகின்றன. ஆகவே எல்லா மாநில முதலமைச்சர்களையும் கூட்டி, அதாவது நேஷனல் டெவலப்மென்ட் கவுன்சில் என்று இருப்பதைக் கூட்டி, அதன் மூலம் திட்டக் குழுவின் உருவாக்குகின்ற ஒரு செயல் திட்டம் இருந்தால் இந்தச் சிக்கல்கள் எழாது என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

எல்லா மாநில முதலமைச்சர்களும் உட்கார்ந்து ப்ளானிங் கமிஷன் எப்படி அமைய வேண்டும் என்பதைப் பற்றி முடிவு செய்ய வேண்டும். அப்போதுதான் உண்மையான சமஷ்டி தத்துவம் வெற்றி பெற முடியும்.

அடுத்து இந்திய அரசியல் சட்டத்திலே தெளிவாகச் சொல்லப் பட்டிருக்கின்றது. இண்டர் ஸ்டேட் கவுன்சில் அமைக்கப்பட வேண்டும் என்று. இந்தியா சுதந்திரம் அடைந்து இத்தனை ஆண்டுகள் ஆனாலும் கூட இதுவரை மைய அரசிலே இருந்த எந்தக் கட்சியினரும் அதைச் செய்யவில்லை. இண்டர் ஸ்டேட் கவுன்சில் என்பது குடியரசுத் தலைவரால் அமைக்கப்பட வேண்டும் என்று அரசியல் சட்டம் தெளிவாகச் சொல்லுகிறது.

குடியரசுத் தலைவர், மத்திய அரசின் பிரதிநிதி அல்ல. அவர் இந்திய தேசத்தின் பிரதிநிதி. அரசியல் சட்டம் 263-வது விதியின்படி அவர் இந்திய சமஷ்டி அரசின் நடுவராகச் சித்தரிக்கப் படுகிறார். ஒரு அம்பயர் மாதிரி—மாநில அரசுகளுக்கும் மத்திய அரசுக்கும் இடையே ஒரு பாலமாக இருக்கிறார். இண்டர் ஸ்டேட் கவுன்சில் அமைக்கும் உரிமையை, இந்திய அரசியல் சட்டம் அவருக்கு வழங்கியிருக்கிறது. மாநிலங்களுக்கிடையே உள்ள தகராறுகள் பற்றி விசாரித்து ஆலோசனை வழங்குதல், மாநிலங்களுக்கிடையேயும், மத்திய-மாநிலங்களுக்கிடையேயும் எழும் பொதுவான பிரச்சினைகளை குறித்து விவாதிக்கவும், எந்தக் கொள்கைப் பிரச்சினையைக் குறித்தும் அதை செயல்படுத்தும் வேலைகளில் பரிந்துரை செய்தல் ஆகியவை அந்த இண்டர் ஸ்டேட் கவுன்சிலின் பணிகள் ஆகும்.

இக்குழு வழங்கும் பரிந்துரைகளின்படி குடியரசுத் தலைவர் செயல்படவேண்டும். அரசியல் சட்டப்படி இது அவருடைய கடமையாகும். அதற்காக அவர் மத்திய அரசின் அனுமதியை எதிர்பார்க்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அவராகவே தன்னுடைய உத்தரவின் மூலம் அவைகளை அமல் படுத்திவிடலாம். ஆகவே இதற்குத்தான் மத்திய அரசு அஞ்சுகிறது. ஏனென்றால் இண்டர் ஸ்டேட் கவுன்சில் ஒரு தீர்ப்பினை வழங்கி, அது மத்திய அரசை பாதிக்கப்படுவதாக இருக்குமெய்னால், அவர்களுடைய ஆதிக்கம் குறைந்து விடும் என்ற அச்சத்தின் காரணமாகத்தான்

[திரு. ப. நெடுமொறன்]

[1981 மார்ச்]

அது அந்தக் கவுன்சிலை அமைக்க தட்டிக் கழித்துக் கொண்டே வருகிறது. அரசியல் சட்டம் சொல்லி இருந்தாலும் கூட அது அமைக்கப்படாமல் உள்ளது குறித்து நாம் இங்கே ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றியாக வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நமது மதிப்பிற்குரிய முதலமைச்சர் அவர்கள் கூட டெல்லிக்குச் சென்றிருந்தபோது இந்தப் பிரச்சனையை எழுப்பியிருப்பதை அறிந்து நான் மனதார பாராட்டுகிறேன். அதை இந்தச் சட்டமன்றம் ஏற்றுக்கொண்டு இண்டர் ஸ்டேட் கவுன்சில் அமைத்தாக வேண்டும் என்று மத்திய அரசை வற்புறுத்த வேண்டும்.

அடுத்து இத்தோடு மட்டுமல்லாது, இண்டர் ஸ்டேட் கவுன்சில் அமைக்காமல் இருந்த செயலை மறைக்க ஒரு சாமர்த்தியமான வேலையையும் மத்திய அரசு செய்திருக்கிறது. இண்டர் ஸ்டேட் கவுன்சிலை அமைத்திருந்தால் சிக்கல் தீர்ந்திருக்கும், அதை ஏன் அமைக்கவில்லை என்று கேட்பவர்களுக்கு, ஏதையாவது சொல்லியாக வேண்டும் என்பதற்காக நேஷனல் டெவலப்மெண்ட் கவுன்சில் என்று ஒன்றை அமைத்திருக்கிறார்கள். மாநில முதல் அமைச்சர்களையும், மற்றவர்களையும் கொண்டது அந்தக் குழு. ஆனால் இதற்கு எந்தவித அதிகாரமும் கிடையாது. பிரதமர் கூப்பிட்டால் வருவார்கள். அவர்களின் ஆலோசனையை சொல்வார்கள். அதிலே அவர்கள் ஏதாவது முடிவு செய்தால் கூட அதை அமுல் படுத்த வேண்டிய அவசியம் மத்திய அரசுக்கு கிடையாது. வெறும் ஆலோசனைக் குழுவாக மட்டுமே அது நியமிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆகவே இப்படி ஒரு கவுன்சிலை அமைத்துக் கொண்டு, அதன் பின்னணியில் இண்டர் ஸ்டேட் கவுன்சில் அமைக்காத வேலை சாமர்த்தியமாக மறைக்கப்பட்டுள்ளது. அந்த வேலை இன்னும் தொடர்ந்துக் கொண்டு தான் இருக்கிறது. ஆகவே, சமஷ்டி தத்துவ முறையின் அடிப்படையிலே ஆட்சி அமைய வேண்டும் என்ற எண்ணம் வலுப் பெற்றுக் கொண்டு வரும் இந்த சூழ்நிலையிலே மத்திய அரசின் இந்தப் போக்கு அதற்கு ஒவ்வாது என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

இன்னொரு ஆட்சேபகரமான ஒரு பிரிவு நம்முடைய அரசியல் சட்டத்திலே இருக்கிறது. அது என்னவென்றால் நம்முடைய அரசியல் சட்டத்தின் 356-வது பிரிவின் படி, மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட மாநில அரசுகளை, ஆளுநர் கலைக்க வேண்டும் என்று சிபாரிசு செய்தால் அதை ஏற்று குடியரசுத் தலைவர் மாநில ஆட்சிகளை டிஸ்மிஸ் செய்யலாம் என்கிற பிரிவு நமது அரசியல் சட்டத்திலே இருந்துக் கொண்டு, மாநில அரசுகளின் தலைக்கு மேல் வாள் போல் தொங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. இந்தப் பகுதியை அரசியல்

[1981 மார்ச் 5]

[திரு. ப. நெடுமறாண்]

சட்டத்திலிருந்து நீக்க வேண்டும் என்று இந்தச் சட்ட மன்றம் வலியுறுத்த வேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்திலே சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

[முற்பகல் 11-50]

எதற்காக இந்தப் பிரிவை நீக்கவேண்டுமென்று கோருகிறோம்? மாநில அரசு மத்திய அரசினால் அல்லது நாடாளுமன்றத்தினால் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிற அரசல்ல. மாநில மக்கள் வோட்டு போட்டு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் அமர்ந்திருக்கின்ற ஒரு மன்றம் இது. இந்த மன்றத்தில் யாருக்கு மெஜாரிட்டி, பெரும்பான்மை இருக்கிறதோ அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்கிறார்கள், அமைச்சரவை அமைக்கிறார்கள். அந்தக் கட்சியின் தலைவர் முதல் அமைச்சராக ஆகிறார். மக்கள் நம்பிக்கை பெற்று, மக்கள் வாக்குகளைப் பெற்று ஆட்சிப்பொறுப்புக்கு வந்தவர்கள் ஆட்சியில் இருக்கும்போது இவர்களை அங்கே டெல்லியில் உள்ள மைய ஆட்சி அல்லது மைய அரசு டிஸ்மிஸ் செய்யலாம் என்று அதிகாரம் இருப்பது என்பது எவ்வளவு தவறானது என்பதை நாம் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். மத்தியில் நாடாளுமன்றம் இருக்கிறது. அந்த நாடாளுமன்றத்தை டிஸ்மிஸ் செய்கிற அதிகாரம் குடியரசுத் தலைவர் அவர்களுக்குக் கிடையாது. இது அரசியல் சட்டத்தில் வழங்கப்படவில்லை. மத்திய நாடாளுமன்றத்தில் பிரதமராக இருப்பவர் அந்த சபையின் மெஜாரிட்டியை அல்லது பெரும்பான்மையை இழப்பார்களேயானால் அப்போது குடியரசுத் தலைவர் அவர்கள் அவரை பதவியிலிருந்து விலகச் சொல்லி யாருக்கு பெரும்பான்மை இருக்கிறதோ அந்தக் கட்சித் தலைவர் பிரதமர் பதவி வகிக்க வேண்டும். அவர்கள் அமைச்சரவை அமைக்கவேண்டும் என்று சொல்லலாமே தவிர, பெரும்பான்மை உறுப்பினர்கள் கொண்ட ஒரு நிலையான ஆட்சி அமைக்கமுடியாத பட்சத்தில் மீண்டும் தேர்தல் நடத்தி யார் வெற்றி பெறுகிறார்களோ அவர்களை ஆட்சி அமைக்கச் சொல்லும் அளவில்தான் அரசியலமைப்புச்சட்டத்தில் வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குத்தான் இடம் இருக்கிறது. ஆனால் அந்த உரிமைகள் சட்டமன்றங்களுக்கு வழங்கப்படவில்லை. குடியரசுத் தலைவர் நினைத்தால் மத்திய ஆட்சியை டிஸ்மிஸ் செய்துவிடமுடியாது. பிரதம மந்திரியையோ மற்ற மந்திரிகளையோ அல்லது நாடாளுமன்றத்தையோ டிஸ்மிஸ் செய்கிற அதிகாரம் அவருக்குக் கிடையாது.

அதேபோல் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ள சட்டமன்றங்களை, சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை, அவர்களால் அமைக்கப்பட்ட ஆட்சியை டிஸ்மிஸ் செய்கிற அதிகாரம் மட்டும் எதற்காக இன்றைக்கு இருக்க வேண்டும்? ஆகவே அந்தப் பிரிவை நாம் நீக்கினால்தான் எதிர்காலத்தில் சட்டமன்றங்களின் உரிமைகள் பாதுகாக்கப்படும்.

[திரு. ப. நெடுமோहन]

[1981 மார்ச் 5]

ஒரு ஆட்சி அமைந்திருக்கிறது என்றால் அந்த ஆட்சியை அரசியல் காரணங்களுக்காக டிஸ்மிஸ் செய்கிற ஒரு போக்கு இன்றைக்கு வளர்ந்து கொண்டு வருகிறது. எதிர்கட்சிகளின் ஆட்சியினை சகித்துக்கொள்ள முடியாமல் ஏதாவது ஒரு காரணத்தைச் சொல்லி டிஸ்மிஸ் செய்கிற முறை இருக்கிறது. மக்கள் இந்த ஆட்சி வேண்டாமென்று தீர்ப்பளித்தால் இந்த ஆட்சி விலகலாமே தவிர நாடாளுமன்றத்தில் ஒரு கட்சி மெஜாரிட்டி பெற்றுவிட்ட காரணத்தால் இங்கே சட்டமன்றத்தில் மெஜாரிட்டி பெற்றிருக்கிற ஒரு ஆட்சியை டிஸ்மிஸ் செய்கிற அதிகாரம் மத்திய அரசுக்கு இருப்பது என்பது சரியல்ல, அது தவறானதாகும். ஆகவே 356 வது பிரிவை அரசியல் சட்டத்தில் இருந்து நீக்குவதற்கான முயற்சிகளை நாம் மேற்கொள்ளவேண்டும்.

இன்னொரு பிரிவு இருக்கிறது. 249 வது பிரிவு, இந்தப் பிரிவும் அபாயகரமான பிரிவாகும். அந்தப் பிரிவு என்ன சொல்கிறது? மாநிலங்களுக்குள்ள அதிகாரங்கள் என்ன என்பதை அரசியலமைப்புச் சட்டம் தெளிவாகச் சொல்கிறது. மத்திய அரசுக்கு உள்ள அதிகாரங்கள் பற்றியும் தெளிவாகச் சொல்கிறது. இரண்டுபேர்களுக்கும் பொதுவான அதிகாரங்கள் பற்றியும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. மாநிலத்தின் அதிகாரத்திற்குட்பட்ட துறைகளில் தலையிட்டு சட்டம் இயற்ற வேண்டுமென்று நாடாளுமன்றம் விரும்பினால், மைய அரசு விரும்பினால் அதைச் செய்யலாம். எப்படி செய்யலாம்? தேசிய நலனை மனதில் கொண்டு அதைச் செய்வதற்கான அதிகாரம் மைய அரசுக்கு உண்டு என்று இந்தச் சட்டப் பிரிவு சொல்கிறது. அது ரொம்பவும் தவறான ஒரு போக்காகும். தேசிய நலன் என்று எதைவேண்டுமானாலும் சொல்லிக்கொள்ளலாம். அப்படிச் சொல்லிக்கொண்டு மாநில அரசின் அதிகாரங்களில் குறுக்கிட்டு சட்டம் செய்யலாம் என்றிருக்கக்கூடிய 249 வது பிரிவு ரொம்பவும் அபாயகரமானதொரு பிரிவாகும். ஆகவே அந்தப் பிரிவை நீக்க வேண்டும்.

உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் பாரஸ்ட், சினிமா, விற்பனைவரி, கல்வி, மின்சாரம் இவை மாநில அரசின் அதிகாரத்திற்கு உட்பட்ட துறைகள். மத்திய அரசு மாநில அரசின் அதிகாரங்களுக்கு உட்பட்ட இத்துறைகளை எடுத்துக்கொள்ள கொஞ்சங்கொஞ்சமாக முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறது. அதேபோல் மாநில அரசின் அதிகாரத்திற்குட்பட்ட துறை போலிஸ் துறை, சட்டம்-ஒழுங்கை நிலைநாட்டும் அதிகாரம் மாநில அரசை சார்ந்தது. மத்திய அரசுக்கு அந்தப் பொறுப்பு இல்லை. ஆனால் இன்று என்ன நடக்கிறது? சென்ட்ரல் ரிசர்வ் போர்ஸ், பார்டர் செக்யூரிட்டி போர்ஸ் போன்றவைகளை மத்திய அரசு உருவாக்கி வைத்து அண்மையில் சில மாதங்களுக்கு முன்னால் ஒரு சட்டத்தை மைய அரசு பிறப்பித்திருக்கிறது. ஒரு மாநிலத்தில் ஏதாவது ஒரு குழப்பம் அல்லது கலவரம் ஏற்பட்டால் மாநில அரசு மூலம் தான் அதை அடக்க வேண்டும்

1981 மார்ச் 5]

[திரு. ப. நெடுமோहन]

மாநில அரசு தங்களிடம் இருக்கக் கூடிய போலீஸ் படைபோதாது இராணுவத்தை அனுப்புங்கள் அல்லது மத்திய போலீஸை அனுப்புங்கள் என்று கேட்டுக் கொண்டால்தான் அதனை அனுப்பி மாநில அரசுக்கு துணை செய்து அந்தக் கலவரங்களை ஒடுக்க வேண்டும், இதுதான் அரசியல் சட்டத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இன்று மத்திய அரசு பிறப்பித்திருக்கிற புதுச் சட்டப்படி ஏதாவது ஒரு மாநிலத்தில் ஏதாவது இரண்டு மூன்று மாவட்டங்களில், சில பகுதிகளில் கலவரம் என்று சொன்னால் மாநில அரசு விரும்பினாலும் விரும்பாவிட்டாலும் உடனடியாக மத்திய போலீஸ் அல்லது இராணுவத்தை அந்தக் கலவரப்பகுதிகளுக்கு அனுப்பி அந்தக் கலவரங்களை அடக்குவதற்கு மத்திய அரசுக்கு அதிகாரம் கொடுக்கிற ஒரு சட்டத்தை மத்திய அரசு கொண்டுவந்திருக்கிறது என்று சொன்னால், இது எதிர்காலத்தில் எங்கே கொண்டு போய் விடும் என்பதை நாம் சிந்தித்துப்பார்க்க வேண்டும்.

வேண்டாத கட்சி ஆட்சி நடத்தக் கூடிய மாநிலத்திலே, அந்த ஆட்சிக்கு விரோதமாக இந்தச் சட்டத்தைப் பயன்படுத்துவதற்கு வழிவகை இருக்கிறது. ஆகவே, 249வது பிரிவை உடனடியாக நீக்கவேண்டும், அதற்கான முயற்சிகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்தில் வற்புறுத்த விரும்புகிறேன்.

இத்தகைய வேண்டாத போக்கை எப்படி மூதறிஞர் இராஜாஜி அவர்கள் விளக்குகின்றார் என்பதற்கு ஒன்றைச் சொல்கிறேன்.

The Independence of the State is being forgotten and unitary State is being established in India thoughtlessly.

என்று சொன்னார். சிந்தனையற்ற வகையில் இந்தியாவிலுள்ள மாநிலங்களின் சுதந்திரத்தை, அவர்களின் சுய ஆதிக்கத்தைப் பற்றி,

“Unitary State is being established in India thoughtlessly.

என்று மதிப்பிற்குரிய மூதறிஞர் இராஜாஜி அவர்கள் சொன்னார். அவர் ரொம்ப மிதமாகப் பேசக்கூடியவர்; தரக்குறைவாகப் பேசக்கூடியவர் அல்ல, அவரே, இப்படி கடுமையான வார்த்தைகளை உபயோகித்தார். கவர்னர் ஜெனரலாக இருந்த அவரே இப்படிச் சொல்லியிருக்கிறார். இந்த நிலைமை தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகின்றது என்பதை அவர் பலமாகக் கண்டித்தார் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே நினைவுப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

நாம் மாநிலங்களுக்கு இப்படியெல்லாம் அதிகாரம் வேண்டுமென்று வற்புறுத்துவதால், இந்திய தேசிய ஒருமைப்பாட்டிற்கு, ஒற்றுமைக்கு விரோதமானவர்கள் என்று யாரும் கருதக் கூடாது.

[திரு. ப. நெடுமொறன்]

[1981 மார்ச் 5]

தேசிய ஒருமைப் பாட்டிற்கு, தேச ஐக்கியத்திற்கு விரோதமானவர்கள் என்று அர்த்தமாகாது. இந்த தேசம் ஒருமைப்பாட்டோடு, ஐக்கிய நிலையோடு திகழ வேண்டுமென்ற காரணத்தினால்தான் மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் கொடுங்கள், அதிகாரங்களைப் பரவலாக ஆக்குங்கள் என்ற கோரிக்கையை இன்றைக்கு உண்மையான தேச பக்தர்கள் எழுப்பிக் கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர, தேச ஐக்கியத்தில் நம்பிக்கையற்றவர்கள் எழுப்பவில்லை என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

இதைப்பற்றி இன்னும் சில உதாரணங்களை நான் இந்த நேரத்திலே சொல்ல விரும்புகிறேன். பெரிய தேசியத் தலைவர்கள் இதை ஆதரித்துக் கூறியவற்றை இங்கே எடுத்துவைக்க விரும்புகிறேன். கல்வித் துறை என்பது முழுக்க முழுக்க மத்திய அரசின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்தால் நல்லது ஒரே சீரான கல்விக் கொள்கையை உருவாக்க முடியும் என்று அன்றைக்குக் கல்வி அமைச்சராக இருந்த அபுல் கலாம் ஆசாத் அவர்கள் விரும்பினார்கள். அதைப் பற்றிய பலமான சர்ச்சை அந்த நாளிலே நடந்தது. கல்வித் துறையை அரசாங்கமே எடுத்துக் கொண்டு, எலிமென்டரி எஜுகேஷனிலிருந்து, காலேஜ் எஜுகேஷன்வரை ஒரேமாதிரியாக செயல்படுவதற்கு ஒரு நிலை உருவாகும் என்றும், எனவே இதை மத்திய அரசாங்கமே எடுத்துக் கொள்ளும், மாநிலங்களுக்கு இந்த அதிகாரம் வேண்டாம் என்ற நிலை உருவானபோது, இதை மதிப்பிற்குரிய தேசியத் தலைவர் அபுல் கலாம் ஆசாத் அவர்கள் செய்த போது, அன்றைக்கு இரண்டு மாநிலங்களின் முதல்வர்கள் கடுமையாக எதிர்த்துப் போராடினார்கள். அவர்கள் யார் என்று சொன்னால், நீங்கள் ஆச்சரியப்படுவீர்கள். பிற்காலத்தில் இந்தியாவின் உள்துறை அமைச்சராக இருந்தவரும், அன்றைக்கு உத்திரப்பிரதேசத்தின் முதல்வராக இருந்தவருமான கோவிந்த வல்லப் பந்த் அவர்களும், ஒன்றுபட்ட பம்பாய் மாநிலத்தின் முதலமைச்சராக இருந்த பி.ஜி. கேர் அவர்களும் எதிர்த்தார்கள். இருவரும் காங்கிரஸ்காரர்கள்; நேருஜிக்கு நண்பர்கள். ஆனால் அவர்கள் கடுமையாக எதிர்த்தார்கள். அப்படி எதிர்த்ததன் காரணமாக, அன்றைக்குப் பிரதமராக இருந்த நேருஜி அவர்கள் தலையிட்டு, அந்தத் திட்டத்தை நிறுத்தினார். அதேபோல் இன்றைக்கும் பல்வேறு தேசியவாதிகள் இந்தப் பிரச்சனையை எழுப்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

மேற்கு வங்காளத்திலே முதலமைச்சராக இருந்த டாக்டர் பி.சி. ராய் அவர்கள் பிராந்திய கட்சியைச் சேர்ந்தவர் அல்ல. நேருஜியின் தந்தை மோதிலால் நேரு அவர்களின் நண்பர்; மகாத்மா காந்திக்கே மருத்துவர். மேற்கு வங்கத்தின் உரிமைக்குப் பங்கம் வந்த காலத்திலே டாக்டர் பி. சி. ராய் அவர்கள் மத்திய அரசை எதிர்த்துப் போராட, போர்க் குரல் கொடுக்க

1981 மார்ச் 5] [திரு. ப. நெடுமாதன்]

கொஞ்சமும் தயங்கவில்லை. அதே போல் தாமோதர் வேலி கார்ப்பரேஷன் என்ற மத்திய அரசாங்கத்தின் திட்டத்திலே, அந்த மாநிலத்திற்கு உரிய பங்கு இருக்க வேண்டும், மத்திய அரசாங்கமே இந்தத் திட்டத்தில் முழுமையாக ஆதிக்கம் செலுத்த விரும்பினால் அதை நான் அனுமதிக்க முடியாது என்று சொல்லக்கூடிய துணிவு டாக்டர் பி. சி. ராய் அவர்களுக்கு இருந்தது. அதனால், அவர் தேசிய விரோதி என்று யாரும் சொல்லிவிடமுடியாது. அவர் ஒரு நல்ல தேசியத் தலைவர். காங்கிரஸ் தலைவர். நேருஜிக்கு உற்ற நண்பர்.

[நண்பகல் 12-00]

அதைப் போலவே இன்று தமிழகத்தின் அண்டை மாநிலங்களான கேரளத்தையும், கர்நாடகத்தையும் ஒன்று சேர்த்து, தட்சிணப் பிரதேசமாக அமைக்க வேண்டுமென்று கோரிக்கை எழுந்தபோது அப்போது பிரதம மந்திரியாக இருந்த மறைந்த திரு. நேருஜி அவர்கள் பெங்களூரில் ஒரு மாநாட்டைக் கூட்டினார். மூன்று மாநிலங்களின் முதலமைச்சர்களையும் கூட்டி தேச நன்மைக்காக நான் சொல்கிறேன், தட்சிணப் பிரதேசம் அமைப்பதை ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள் என்று சொன்னபோது, மதிப்பிற்குரிய பெருந்தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் அதைக் கடுமையாக எதிர்த்தார்கள். தமிழகத்தின் நலன்களுக்கு ஏற்ற தல்ல என்று கூறினார். மற்ற மாநிலங்களின் நலன்களுக்கும் ஏற்றதாக இருக்காது என்றார். காங்கிரஸ் அந்த மொழிவழி மாநிலக் கொள்கையை அடிப்படையிலே ஏற்றுக் கொண்டது, அதற்கு விரோதமானது இது, அதை நான் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது என்று தட்சிணப் பிரதேசத் திட்டத்தை அன்றைக்கு எதிர்த்த காமராஜ் அவர்கள், பிராந்திய கட்சியைச் சார்ந்தவர் அல்ல. அகில இந்திய காங்கிரஸ் தலைவராக இருந்தவர், மத்திய அரசை எதிர்க்க வேண்டிய நேரத்திலே தைரியமாக அச்சமின்றி, யாராக இருந்தாலும், தன்னுடைய கருத்தைச் சொல்லி தமிழ்நாட்டு மக்களின் நலன்களைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்பதற்காக அவர் கொஞ்சம் கூடத் தயங்கவில்லை. எல்லாவற்றிற்கும் சிகரம் வைத்தாற்போல் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

திரு. கோவைத்தம்பி : தலைவர் அவர்களே, பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் தட்சிணப் பிரதேசமாக உருவாக்கப்படுவதற்கு அமரர் காமராஜர் அவர்கள், பெரு முயற்சி எடுத்து வந்த பண்டித நேருஜி அவர்களை எதிர்த்தார்கள் என்று சொன்னார்கள் தட்சிணப் பிரதேசத்தை எதிர்த்து தென்னாட்டில் குரல் கொடுத்தவர் அமரர் அண்ணா அவர்கள் ஒருவர்தான். அவர்கள் 1956 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரித் திங்கள் 19 ஆம் நாள் காஞ்சி இதழில் காங்கிரஸ் ஆட்சிக்காரர்கள் மௌனமாக இருப்பதாக

[திரு. கோவைத்தம்பி]

[1981 மார்ச் 5]

வும் நாம் எல்லாம் கூறாது விட்டிருந்தால் நாடு தட்சிணப் பிரதேசத்தைக் கண்டித்து இருக்கிறது என்பது நேருஜி அவர்களுக்களுக்கோ, காமராஜர் அவர்களுக்கோ எப்படித் தெரிந்திருக்கமுடியும். இதனால் தான் தக்க உமயத்தில் தீமை விளைவிக்கும் திட்டங்கள் கிளம்பும்போது கண்டனம் தெரிவிக்க வேண்டிய நிலைமைக்கு ஜனநாயகம் கடமைப்பட்டிருக்கிறது என்ற கருத்தை 1956 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரித் திங்கள் 19 ஆம் நாளில் காஞ்சி இதழில் தம்பிக்கு கடிதம் என்ற பெயரில் அமரர் அண்ணா அவர்கள் கொடுத்திருக்கிறார். இதிலேயிருந்து தட்சிணப் பிரதேசத்தைக் கடுமையாக எதிர்த்தவர், பண்டித ஜவஹர்லால் நேருஜி அவர்களுக்குக் குரல் கொடுத்தவர் அமரர் அண்ணா என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

திரு.ப. நெடுமொறன் : நண்பர் கோவை தம்பி அவர்களின் கருத்துக்கு நான் எதிராக இல்லை. அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் எதிர்த்ததை பாராட்டுகிறேன், வரவேற்கிறேன். ஆனால் இந்த மாநிலத்தின் முதலமைச்சர் என்ற முறையிலே சொந்தக் கட்சியின் தலைவர், இந்தியாவின் பிரதம மந்திரி நேருஜி அவர்கள் ஒரு கருத்தை சொல்லி விட்டாரே, இதை நாம் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமே என்று எண்ணாமல், அதை எதிர்த்தவர் அமரர் தலைவர் காமராஜ் என்று குறிப்பிட்டேனே தவிர, அறிஞர் அவர்களைப் பற்றியோ, அவர் சொன்னதைக் குறைவாக சொல்கிற வகையிலோ நான் சொல்லவில்லை என்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன்.

இந்தியாவின் குடியரசுத் தலைவராக இருக்கக்கூடிய மதிப்பிற்குரிய சஞ்சீவி ரெட்டி அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். வல்லப் பந்த் மெமோரியல் லெக்ச்சர் ஒன்றில் அவர் பேசுகிற போது சொன்னார்.

“Considerable devolution of authority from the Centre to the States within the constitutional framework without endangering the fundamental unity of the country would be necessary, if the common man has to play an effective role in the National development.

இதைவிடத் தெளிவாக, திட்டவட்டமாக மாநில அரசினுடைய அதிகாரத்தை வற்புறுத்துகிற கருத்தை வேறு யாரும் சொல்லி விட முடியாது. இந்தியாவின் அரசியல் சட்ட வரம்பிற்கு உட்பட்ட வகையிலும், நாட்டின் பாதுகாப்பிற்கு அடிப்படையான ஒற்றுமைக்கு ஆபத்தில்லாத முறையிலும் நாட்டில் இக்கக்கூடிய கோடானு கோடி ஏழை எளிய மக்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களின் தேசிய வளர்ச்சியெல்லாம் உண்மையான பங்கு ஏற்க வேண்டுமானாலும், மேலும் குவிந்து கிடக்கக் கூடிய அதிகாரங்களைப் பரவலாக ஆக்க வேண்டும், மாநிலங்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற கருத்தினை மதிப்பிற்குரிய குடியரசுத் தலைவர் சஞ்சீவிரெட்டி அவர்கள், சாதாரணமாக இருந்தபோது இல்லை.

1981, மார்ச் 5]

[திரு. ப நெடுமாறன்]

அவர் குடியரசுத் தலைவராகப் பதவி ஏற்றப் பின்னாலே அவர் சொன்னது அரசியல் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பதையும் நான் இந்த மன்றத்திலே எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உமாநாத் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக் கூடிய இந்தத் திருத்தத்தை, இந்த அவையிலே எல்லாத் தரப்பினரும் ஏகமனதாக நிறைவேற்ற வேண்டும்.

இது ஒன்றும் தேச ஒற்றுமைக்கு உலை வைக்கக் கூடிய தீர்மானம் இல்லை. தேச ஒற்றுமையை வலியுறுத்துகிற ஒரு தீர்மானம். மாநிலங்களுக்கு அதிகாரம் கொடுப்பதின் மூலம் தான் அந்த ஒற்றுமையை நிறுவுவதற்கு மேலும் வழிவகை செய்யும் என்ற காரணத்தாலே இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். இதைப் போல ஏற்கனவே மேற்கு வங்காள சட்ட மன்றத்தில் ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. மேற்கு வங்க அமைச்சரவை தன்னுடைய கேபினெட் கூட்டத்திலே இதைப் போன்ற ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி அனுப்பியிருக்கிறது.

அதைப் போலவே அண்டை மாநிலமான கேரள சட்ட மன்றத்திலே இதைப் போன்ற ஒரு தீர்மானம் கொண்டு வந்து ஏகமனதாக சர்வ கட்சியினரால் ஆதரிக்கப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டு இருப்பதையும் நான் இங்கே கூட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மரியாதைக்குரிய மன்ற உறுப்பினர் நெடுமாறன் அவர்கள் மற்ற மாநிலங்களிலே அத்தகைய தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் ஆட்சியின் போது ராஜமன்னார் கமிட்டி அமைக்கப்பட்டு அதுபற்றி இங்கே விவாதிக்கப்பட்டு இங்கே தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது என்பதை அவர் மறைக்கிறாரா அல்லது மறந்திருக்கிறாரா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. ப. நெடுமாறன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் ராஜமன்னார் கமிட்டி அமைக்கப்பட்டது பற்றிச் சொன்னார்கள். ராஜமன்னார் கமிட்டியின் பரிந்துரைகள் இந்த மன்றத்திலே விவாதிப்பதற்காக வைக்கப்பட்டதே தவிர மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் வேண்டும், பிரதமர் மாநில முதல்வர்களைக் கூட்டிப் பேசி ஆலோசித்து இந்திய அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டுமென்ற வகையிலே இந்தச் சட்டமன்றத்திலே தீர்மானம் கொண்டுவரப்படவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[1981 மார்ச் 5]

திரு. அ. ரகுமங்கான் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாநில சுயாட்சி பற்றி ராஜமன்னார் கமிட்டி அமைக்கப்பட்டு, அந்தக் கமிட்டியின் அறிக்கையின் மீது விவாதம் நடைபெற்று மாநில சுயாட்சி பற்றியும் ராஜமன்னார் குழு அறிக்கை பற்றியும் தமிழ்நாடு அரசின் கருத்துக்கள் என்ற முறையிலே அப்போது பிரதமராக இருந்த இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்களுக்கு அனுப்பப்பட்ட அவர்களும் இது முக்கியமான பிரச்சினை என்று சொல்ல, அனைத்து மாநிலங்களின் முதல்வர்களைக் கலந்து ஆலோசனை செய்கிறேன் என்று சொன்னார்களே அது எப்படி அவருக்குத் தெரியாமல் போய்விட்டது என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளக் விரும்புகிறேன்.

திரு. ப. நெடுமாரன் : திரு. ரகுமங்கான் அவர்கள் சொன்னதற்காக நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மத்திய ஆட்சியில் இருப்பவர்களுடன் இப்போது அவர்களுக்கு நெருக்கமான உறவு இருக்கிறது அந்தக் கருத்துக்களை அங்கே வலியுறுத்தக்கூடிய செல்வாக்கு அவருக்கும் அவர்களுடைய கட்சிக்கும் இருக்கிறது என்று நம்புகிறேன். மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் வேண்டுமென்ற போராட்ட உணர்வை நீங்கள் தொடர்ந்து வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்றுதான் நான் இந்த நேரத்திலே வேண்டுகோள் விடுகிறேன். இந்தத் தீர்மானத்தை இந்தச் சட்டமன்றத்திலே எங்கள் இயக்கத்தின் சார்பிலே முழுமனதுடன் ஆதரித்து அனைத்துக் கட்சிகளும் ஏற்றுக் கொண்டு ஏகமனதாக நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஜகதர்சன் : மாண்புமிகு பேரவையினுடைய மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, பொதுவுடைமைக் கட்சியின் சார்பாகக் கொண்டு வந்திருக்கிற மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் வேண்டுமென்ற தீர்மானத்தின் மீது பேசுகின்ற வாய்ப்பை அளித்தமைக்காக நான் முதற்கண் நன்றியைக் கூறி மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் வேண்டுமென்ற கோஷமும், கோரிக்கையும் மொழிவழி என்று பிரிந்ததோ மொழிவழி மாநிலங்கள் என்று, என்று சொல்லப்பட்டதோ அன்றே எழுப்பப்பட்டன. அது தொடர்ந்து வந்து கொண்டிருக்கின்றது. அந்த உணர்வுகளுக்கு தளநாயகராக இருந்தவர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மொழிவழி மாநிலங்கள் பிரிந்த பொழுது பிறந்த சவலைக் குழந்தைகள் இந்த மாநிலங்கள். சவலைக் குழந்தைகளான மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் வேண்டுமென்று சொல்கிறது பொதுவுடைமைக் கட்சியின் தீர்மானம் ஒரே இடத்திலே தண்ணீர் தேங்கியிருக்குமானால் கிருமிகள் அதிகமாகத் தான் இருக்கும். தண்ணீர் பரவலாக இருந்துவிட்டால் கிருமிகளும் வராது, அதோடு அது அனைவருக்கும் பயன்படுகின்ற நிலைமையும் ஏற்படும். அதைப்போல அதிக அதிகாரங்கள் ஒரே

1981 மார்ச் 5] [திரு. எஸ். ஜகதரட்சகன்]

இடத்திலே குவிந்து இருப்பது நல்லதல்ல, எல்லோரும் பகிர்ந்து அளிக்க வேண்டுமென்ற முறையிலே இந்திய அரசியல் சட்டம் மாற்றியமைக்கப்படவேண்டும். இந்திய அரசியல் சட்டத்திலே 3 வகையிலே அதிகாரங்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். மத்திய அரசுக்கு உட்பட்ட பகுதி, மாநில அரசுக்கு உட்பட்ட பகுதி, இரண்டும் சேர்த்து எடுக்கின்ற முடிவு என்று மூன்று வகைகளாக பிரிக்கிறார்கள். அப்படிப் பிரிக்கின்ற நேரத்தில், மத்திய அரசும், மாநில அரசும் சேர்ந்து எடுக்கின்ற முடிவில் மத்திய அரசுக்குப் புறம்பாக இருந்தால் மத்திய அரசு எதை விரும்புகிறதோ அதைத்தான் செய்ய வேண்டுமென்ற அளவிற்கு மத்திய அரசுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. அதே போன்று மாநில அரசு தனித்துத் தானே ஒரு சட்டத்தை இயற்றும்பொழுது மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளாகக் கொண்டு இயங்குகின்ற இந்த மாமன்றத்திலே கொண்டு வரப்படுகின்ற எந்தத் தீர்மானத்திற்கும் மத்திய அரசு—ஜனாதிபதியின் ஒப்புதல் பெற்ற பிறகுதான் அந்தச் சட்டத்தை அமல் நடத்த முடியும் என்ற அவல நிலைமை இன்றைக்கு இருக்கிறது.

[பிற்பக 12.10]

அவல நிலை என்று நான் சொல்லும்பொழுது, எந்தத் திட்டமாக இருந்தாலும் மத்திய அரசுனுடைய பார்வைக்குச் சென்ற பிறகுதான் அவைகள் சட்டமாக, சட்ட வடிவங்களாக மாறுகின்றன என்பது ஒருபுறம் இருந்தாலும், 356-வது விதி கூட மத்திய அரசு நினைத்தால் எதையும் செய்யலாம், மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மாநில அரசாக இருந்தாலும் சரி, யாராக இருந்தாலும் சரி, அதைப் பார்க்காமல் நாங்கள் நினைப்பது இது என்று சொல்வார்கள். எனவே, 356-வது விதியைத் திருத்தாத சூழ்நிலையில்தான் இப்படிப்பட்ட திட்டங்களை நாம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம்.

மதிப்பிற்குரிய மாமன்ற உறுப்பினர் திரு. நெடுமாறன் அவர்கள் பேசுகின்றபோது திட்டக் குழுவைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். மத்தியிலே ஒரு திட்டக் குழு வைக்கப்பட்டிருக்கிறது; அதே நேரத்திலே மாநிலத்திலேயும் ஒரு திட்டக் குழுவை வைத்திருக்கிறோம். மத்தியிலே வைக்கப்பட்டிருக்கின்ற திட்டக் குழு அங்கீகரிக்கப்படாத முறையிலே திட்டக் குழுவாக வைத்திருக்கிறார்கள். மாநிலத்திற்கு என்ன நிலைமை ஏற்படுகிறது என்றால், மாநிலத்திலுள்ள மக்களுக்கு என்னவெல்லாம் நன்மைகளைச் செய்ய வேண்டும் என்ற நிலை வருகிறபொழுது, மாநில மக்களின் வளர்ச்சிக்கு என்னென்ன திட்டங்களை உருவாக்க வேண்டுமென்பது மாநிலத் திட்டக் குழுவுக்குத்தான் தெரியும். ஆனால் மாநிலத்தில் இருக்கின்ற திட்டக் குழு சொல்லுகின்ற

[திரு. எஸ். ஜகதீந்திரன்]

[1981 மார்ச் 5]

திட்டங்களை மத்திய திட்டக் குழு கேட்பது இல்லை. மத்தியத் திட்டக் குழு என்று சொல்லுகிறபொழுது எல்லா மாநிலங்களிலேயும் இருக்கின்ற பிரதிநிதிகளைக் கொண்டதாக இந்தத் திட்டக் குழு நடைபெறுகிறதா என்றால் கிடையாது. மத்தியில் இரு கின்ற பெரும்பான்மை அமைச்சர்களைக் கொண்டதாகவும், மத்தியிலே இருக்கின்ற பிரதமரைத் தலைவராகக் கொண்டு அவற்றில் செயலாற்றுகிறார்கள்.

அந்தத் திட்டக் குழு எப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகளையெல்லாம் திட்டங்களைத் தீட்டுகிறார்கள் என்று பார்க்கின்றபொழுது, இந்த ஆறாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சென்னைக்கு ஒரு திட்டத்தை நாம் எடுத்து வைத்தோம். திட்டக் குழுவிடக்கு அனுப்பப்பட்டிருந்தது. சென்னையல் இருக்கின்ற போக்குவரத்து நெருக்கடியைப் போக்க வேண்டுமென்ற முறையில் Mass Rapid Transit System வைக்க வேண்டுமென்று அந்தத் திட்டத்தின் வாயிலாக சென்னை கடற்கரை புதைவண்டி நிலையத்திலிருந்து மைலாப்பூர் வரை செல்லும் பாதை அமைக்க வேண்டுமென்ற அந்தத் திட்டத்தை வைத்திருந்தோம். ஆனால் அந்தத் திட்டம் ஆறாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை. அது எடுத்துக் கொள்ளப்படாததற்கான காரணம் பரியவில்லை. நம்முடைய மாநிலத்திற்கு, நமக்குத் தேவையானவற்றை என்னென்ன என்று பார்த்து எதையெல்லாம் எப்படிச் செய்யலாம், எப்படிச் செயல்பட முடியும் என்று எடுத்துச் சொல்கிறோம். ஆனால் இது ஆறாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை என்றால் 1985 ஆம் ஆண்டு வரையில் நாம் அந்தத் திட்டத்தைப் பற்றி நனைத்துப் பார்க்க முடியாத சூழ்நிலையில் இருக்கிறோம்.

அதே போன்று கரு-திண்டுக்கல் பாதையைப் பற்றி ஏற்கனவே சொல்லியிருக்கிறோம். அதைத் திட்டமாக எடுத்து வைத்திருக்கிறோமே தவிர மத்திய அரசு அதைப் புறக்கணித்திருக்கிறது.

இரயில் பாதைகளை அகலப் பாதைகளாக மாற்றுவதைப் பற்றிக் கூடச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் காஷ்மீரிலிருந்து கன்னியாகுமரி வரையில் மீட்டர் கேஜ் இரயில் பாதை வைத்திருக்கிறோம்; அதைப் ப்ராட்கேஜ் பாதையாக மாற்ற வேண்டுமென்று சொல்லுகிறோம் மீட்டர் கேஜிலேயே வேண்டுமென்றாலும் சென்று விடலாம். வேண்டுமானால் பயணிகள் நடந்து சென்று விடலாம். ஆனால் சரக்குகள் வட மாநிலங்களிலிருந்து வருகின்றபொழுது, தென் மாநிலங்களுக்கு அந்தச் சரக்குகள் செல்லும்பொழுது ஏற்றுமதிச் செலவு எவ்வளவுக்கெவ்வளவு பணம் வீரயம் ஆகிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். இவை

1981 மார்ச் 5] [திரு. எஸ். ஜகதிரட்சகன்]

களையெல்லாம் கணக்கிற்கொண்டு திட்டங்கள் வாயிலாகச் சொல்லுகின்றபொழுது அதைப் பற்றிச் சிந்திக்கக்கூட நேரம் இல்லை. எனவே நமக்குத் தேவைப்பட்டவைகளை நாமே நிறைவேற்றுவதற்காகத்தான் இப்படிப்பட்ட திட்டங்களை நாம் தீட்டி வைத்திருக்கிறோம். அவைகளை அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வதற்குத் தயாராக இல்லை.

ஆனால் இப்படிப்பட்ட திட்டங்கள் வருகின்றபொழுது நம் முன்டய பிரதான எதிர்க்கட்சி, மாநிலத்திலே சுயாட்சி மத்தியிலே கூட்டாட்சி என்று சொல்கிற கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் தான் அங்கே துணை சபாநாயகராக இருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறோம். அப்படித் துணை சபாநாயகராக இருப்பவர்கள் இதைப்பற்றி வாய் திறந்து பேசியிருக்கலாம். ஆனால் அவர்களுக்கு வடக்கே இருந்தால் வாழ்வு இருக்கிறது என்ற சூழ்நிலை தவிர வடக்கே சென்று தன்னுடைய மாநிலத்திற்கு எதையும் சாதிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் இல்லை அவர்களுக்கு. ஆனால் அவர்கள் வடக்கே செல்கிறபொழுது பதவிகளுக்காகவும் மற்றவைகளுக்காகவும் செல்கிறார்களே தவிர தென்னவர்களைப் பற்றி அங்கே பேசுவோம் என்ற நிலையில்லாமல் தங்களுடைய வாழ்க்கையை நடத்துவதற்காக வடக்கே செல்கின்ற சூழ்நிலையை நாம் இங்கே பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

அதைப் போலவே தொழில் தொடங்க வேண்டுமென்றால் ஒரு தொழிலுக்குச் செல்கின்றபொழுது அதற்கு முன்பு ஒரு கோடி ரூபாய் என்று வைத்திருந்தார்கள். இப்பொழுது இரண்டு கோடி ரூபாயாக மாற்றியிருக்கிறார்கள். அப்படி இரண்டு கோடி ரூபாய் என்று மாநிலத்திலே ஒரு தொழிலைத் தொடங்க வேண்டுமென்றாலும்கூட அந்தத் தொழில் தொடங்குவதற்கு மத்திய அரசோடு தொடர்பு கொள்ள வேண்டும். லைசென்ஸ் மத்திய அரசாங்கம் தான் தர வேண்டும். அப்படி லைசென்ஸ் பெறத்தான் மத்திய அரசை அணுகுகிறோம் என்று சொன்னால் வேண்டிய எந்திரங்களைப் பெற வேண்டுமானாலும் அந்த எந்திரங்களைப் பெறுவதற்கும் மத்திய அரசாங்கத்தின் அனுமதியைப் பெற வேண்டியிருக்கிறது. அப்படி இயந்திரங்களைப் பெறுவதற்கு பண வசதிகள் தேவைப்படுகின்றன. அந்தப் பண வசதிகளை எப்படிப் பெறுவது என்று சொல்கிறபொழுது மத்திய அரசிலே இருக்கிற மத்திய வங்கிகள் எஸ். ஐ. சி. போன்றவைகளோடு தொடர்பு கொள்ள மத்திய அரசை அணுக வேண்டியிருக்கிறது.

அது மட்டுமல்ல, இப்படியெல்லாம் ஒரு தொழிற்சாலை தோற்றுவிக்கப்பட்டு அதிலே உற்பத்தியாகிற பொருளை மேல் நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்கிறபொழுது இந்தப் பொருள்களை ஏற்றுமதி செய்ய லைசன்ஸ் வழங்கும் உரிமையை மத்திய அரசு வைத்திருக்கிறது. அது தன் கையில் வைத்திருக்கிறது.

[திரு. எஸ். ஜகதிரட்சகன்]

[1981 மார்ச் 5]

ஒரு மாநிலத்திலே தொழில் தொடங்கப்படுகிறது. அந்தத் தொழிலைத் தொடங்குவதற்கு வேண்டிய அனைத்து அதிகாரங்களுக்கும் மத்திய அரசு வைத்திருக்கிறபொழுது அந்தத் தொழிலைத் தொடங்க அனுமதி வழங்க வேண்டிய மாநில அரசு, இங்கே உள்ள மாநில அரசைக் கலந்து பேசுவதில்லை. மாநில அரசை அவர்கள் மதிப்பதில்லை. அப்படி மதிக்கவில்லையென்றாலும் பரவாயில்லை. அந்த மாநிலத்திலே ஏற்படுகிற தொழில்தகராறுகளை அந்த மாநிலத்திலே தொழில்துறைகளிலே ஏற்படுகிற போராட்டங்களை அடக்குவதற்கும் சட்டம், ஒழுங்கை நடைநாட்டவும் மாநில அரசைக் குற்றம் சாட்டுகிறவர்கள், மைய அரசிடம் எப்படிப்பட்ட அதிகாரங்கள் எல்லாம் குவிந்து கிடக்கின்றன என்பதையெல்லாம் அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

வரிக் கொள்கையைப் பற்றிக் கூட இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசும்பொழுது சொன்னார்கள். மைய அரசு எப்பொழுதும் மாநில அரசைப் பார்த்துச் சொல்கிற ஒரே பாராயணம் எப்பொழுதும் மாநில அரசுகள் பற்றாக்குறை பட்ஜெட் போடுகிறார்கள் என்பதுதான். அது வேடிக்கையாகத்தான் இருக்கிறது. எல்லா மாநிலங்களிலும் போடப்பட்டிருக்கிற பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டைப் பார்க்கும்போது அவைகள் அனைத்தையும் கூட்டிப் பார்த்தால், மத்திய அரசு போடுகிற பற்றாக்குறை பட்ஜெட் பல மடங்கு அதிகமாகத்தான் இருக்கிறது. அப்படி அவர்கள் பற்றாக்குறை பட்ஜெட் போட்டாலும் அவர்கள் நோட்டு அடிப்பதன் மூலமாக அந்தப் பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டை நிவர்த்தி செய்துவிடுகிறார்கள். அவர்கள் நம்மை அச்சுறுத்துவது 'நீங்கள் எங்களிடத்திலே கடன் கேட்க வேண்டாம்' என்பதற்காகத்தான் பற்றாக்குறை பட்ஜெட் கூடாது என்றெல்லாம் சொல்லி, நம்முடைய மாநிலங்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய உரிய அதிகாரங்களைக் கூடப் பெறமுடியாத ஒரு சூழ்நிலையெல்லாம் நாம் பார்த்து வருகிறோம்.

மத்திய அரசுக்கு அதிக அளவில் லம்ப் சம்-மாகக் கிடைக்கக் கூடிய வரிகள் எல்லாம், குறிப்பாகச் சொல்வதானால், ஏற்றுமதி வரி, இறக்குமதி வரி, வருமான வரி, சொத்து வரி, ஆகியவை ஆகும். இவை அனைத்தும் மத்திய அரசின் கையிலே இருக்கிறது மாநில அரசுகளுக்கு ஒரு சிறிது பாகத்தைத் தருகிறார்கள்.. அப்படித் தருகிறபொழுது கூட, பாரபட்சமாகச் சில நேரங்களிலே நடப்பதைப் பல சம்பவங்களிலே நாம் பார்க்கலாம்.

வருமான வரியைப் பொறுத்தவரையிலே நான் என்னுடைய கருத்தாக ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏறத்தாழ ரூ. 30,000 கோடி கருப்புப் பணம் இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். அப்படிச் கருப்புப் பணம் ரூ. 30,000 கோடி இருப்பதாகச்

1981 மார்ச் 5] [திரு. எஸ். ஜகதரட்சகன்]

சொல்கின்றவர்கள், அந்தப் பணத்தை வசூலிப்பதற்கு மாநில அரசிற்குச் சற்று அதிகாரம் தருவார்களானால், அந்த மாநில அரசு தலையிட்டு, அந்த ரூ. 30,000 கோடி கருப்புப் பணத்தை வசூலித்து அந்த மாநில அரசுகளே எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று சொல்கிற அறிவிப்பைக் கொடுத்தால், மாநில அரசு அதற்காக முனைப்பாக இருந்து, அப்படிப்பட்ட திட்டங்களையெல்லாம் நிறைவேற்றுவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும் என்று இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

ஒரு மாநிலம் முழுமையாக, ஒற்றுமையாக, ஜாதி பேதம் இன்றி, ஜனநாயக சோஷலிசத்தை அமைக்க வேண்டும் என்று சொன்னால், இந்தியாவைப் பொறுத்தவரையில் மொழிக் கொள்கையைப் பற்றிச் சொல்லியாக வேண்டும். மொழிக் கொள்கை என்று சொல்லும்போது பல மொழிகளுக்கும் உரிய மரியாதை தரப்பட வேண்டுமென்பதுதான் எங்களுடைய வாதம் எல்லாம்.

மொழிக் கொள்கை என்று சொல்லும்போது, எல்லா மாநிலங்களிலேயும், அந்தந்த மாநிலங்களிலே இருக்கிற மொழிகள் ஆட்சிமொழியாக இருக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறோம். இப்பொழுதெல்லாம், நாகலாந்தில்கூட பல கலவரங்கள் நடப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். நாகலாந்தைப் பொறுத்த மட்டில் அவர்களுக்கு வாய்மொழிதான் இருக்கிறதே தவிர எழுத்து மொழி கிடையாது. வாய்மொழிதான் எங்கள் பேச்சு மொழி. அதைத்தான் நாங்கள் ஆட்சிமொழியாக ஏற்றுக் கொள்ள விரும்புகின்றோம் என்று சொல்லி எங்களுடைய தொடர்புமொழியாக ஆங்கிலம்தான் இருக்க வேண்டுமென்று அவர்கள் அங்கே போராட்டம் நடத்துகிறார்கள்.

அதே போல் அசாம், மணிப்பூர், மிசோரம் போன்ற பகுதிகளிலெல்லாம், இப்படி மொழிப் போராட்டங்கள் எல்லாம் கலவரமாகத் தூண்டிவிடப்படுகிறபொழுது, தூண்டிவிடப்படுகின்றது என்று சொல்கிறபொழுது, அந்த மாநில மக்கள் தங்களுடைய உணர்ச்சிகளை மைய அரசுக்கு எடுத்துச் சொல்கிற பொழுது, மைய அரசிலே ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். “டிஸ்டர்ப்ட் ஏரியா ஆக்ட்”—குழப்பம் அடைந்த பகுதிகள் என்று மைய அரசு கருதினால், அவைகளை எடுத்துக் கொள்ள மைய அரசுக்கு அதிகாரம் வழங்குகிற சட்டத்தை இயற்றியிருக்கிறார்கள். ஒரு மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், அந்த மாநில மக்களுடைய உணர்வுகளை, எண்ணத்தை, எடுத்துச் சொல்வதற்காக, இப்படிப்பட்ட போராட்டங்கள் வாயிலாக எடுத்துச் சொல்லும்போது, அதனை மதிக்காமல் அந்த மாநிலங்களைக் கலைப்பதற்கும் குழப்பம் அடைந்த பகுதி என்று மைய அரசு அறிவிப்பதற்கும் இப்படிப்பட்ட

[திரு. எஸ். ஜகத்ரட்சகன்] [1981 மார்ச் 5]

சட்டங்களுையெல்லாம் அவர்கள் போட்டிருக்கிறார்கள். அதற்காக நாங்கள் நெருங்கினால், பதவிப் பாதுகாப்பு என்று சொல்கிறார்கள். எதிர்க்கட்சி நெருங்கிற பொழுது, சர்க்காரியா கமிஷனுடைய சலப் பரிசோதனை குற்றத் தடயங்கள் இன்னும் சவமாகவில்லையென்ற அச்சத்தின் அடிப்படையில், எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் ஆதரிக்கிறார்களா என்று புரியவில்லை. நாங்கள் நெருங்கினால் பதவியைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதற்காக என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால், அவர்கள் நெருங்குகிறபொழுது, அவர்கள் எந்தக் காரணத்திற்காக நெருங்குகிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. அந்த வகையிலே, மத்திய காவல் துறையினரைப் பற்றிக் கூடச் சொல்ல வேண்டும். மத்திய காவல் துறையினர் ஒரு மாநிலத்தைக் கலந்து கொள்ளாமல் கூட, மத்திய காவல் படை ஒரு மாநிலம் செல்வதற்கு, மாநிலங்களுக்குச் சென்று கலந்துகொள்வதற்கு வேண்டிய வகைகளிலே சட்டங்களுெல்லாம் திருத்தப்பட்டிருக்கிறது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 12-20.]

இங்கே நீதிபதி நியமனத்தைப் பற்றி எல்லாம் சொன்னார்கள். நீதிபதியை மாற்றுவதற்கு மாநிலத்தில் சுயாட்சி. மத்தியிலே கூட்டாட்சி என்று சொல்லி, சுயாட்சி எங்களுடைய உயிர் மூச்சு என்று சொன்னவர்கள் எல்லாம் வாய் திறக்கவில்லை. ஆனால் எங்களுடைய தானைத் தலைவர் புரட்சித் தலைவர் அழகாரச் சொன்னார்கள். அந்தந்த மாநிலத்துக்கு அந்தந்த மாநில மொழி தெரிந்தவர்கள்தான் நீதிபதியாக வரவேண்டும் என்று திட்டவாட்டமாகச் சொன்னார்கள். யாருக்கும் பயப்படவில்லை. யாருக்குப் பயந்தும் எதற்குப் பயந்தும், எந்த அரசியல் நடத்தியதாக சரித்திரம் கிடையாது. ஆனால் மற்றவர்கள் இந்த நீதிபதி மாற்றியதற்கு ஒரே ஒரு வார்த்தை சொல்லி இருப்பார்களா என்றால் அது கிடையாது.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் எதிர்க்கட்சியைச் சாடுவதற்கு இதை ஒரு நல்ல வாய்ப்பாகக் கருதிச் சாடுகிறார். அப்படிச் சாடுவதிலே கூட எனக்கு ஒன்றும் மாறுபாடு இல்லை. ஆனால் உண்மைக்கு மாறான தகவலை இந்த அவைக்குத் தருகிறார். அப்படிப்பட்ட உண்மைக்கு மாறான தகவல் என்னவென்றால், ஏதோ ஆளும் கட்சி சார்பில் முதல் அமைச்சர் தலைமை நீதிபதியை மாற்றியதைக் கண்டித்து மாற்றியதைக் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை என்று மத்திய சர்க்காருக்கு எழுதியதைப்போல அவர் சொல்லி எதிர்க்கட்சி ஏதோ குரல் கொடுக்கவில்லை என்கிறார். தமிழக முதலமைச்சர் அப்படி எழுதவில்லை என்பது மத்திய அரசாங்கத்தின் சார்பில் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தமிழக முதல்

1981 மார்ச் 5]

[திரு. க. அன்பழகன்]

அமைச்சர் அப்படி எழுதாதபோது எதிர்க்கட்சி குரல் கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்படவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, ஆளும் கட்சி, அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், தலைமை நீதிபதி மாற்றிய அந்தப் பிரச்சினையில் தமிழகத்தின் தலைமை நீதிபதியாக வருகின்றவர்கள் தமிழ் தெரிந்தவர்களாகத்தான் இருக்கவேண்டும் என்று தங்களுடைய கருத்தைத் தெளிவாக, திட்டவட்டமாக தெரிவித்திருக்கின்றபோது, மாநில சுயாட்சி பற்றி நீண்ட நாட்களாகப் பேசிக்கொண்டிருக்கின்ற ஒரு கட்சி, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், அதுபற்றி வாய் திறக்காமல் இருக்கிறது என்பதை விந்தைக்குரிய ஒன்று என்றுதான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுட்டிக்காட்டிக் கொண்டு இருக்கிறார். அதற்குத் தேவையான பதிலைத் தரவேண்டும்.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, நீதிபதியை மாற்றுவது யாருடைய அதிகாரம் என்று பிரச்சினை எழுகிற போது நீதிபதியை மாற்றக் கூடாது என்று சொல்வதற்கு, மாநில அரசாங்கத்தின் முதலமைச்சர் முன்வராமல், அதைச் சுற்றி வளைத்து ஏதோ தமிழ் தெரியாதவர்கள் வரக்கூடாது என்று சொல்வதன் மூலமாக இந்தப் பிரச்சினையிலே இருந்து தாம் தப்பித்துக் கொள்கிற நிலையில் முட்டுக் கொடுக்க எதிர்க்கட்சி முன்வராது.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : மாற்றுத்தலைவர் அவர்களே, தமிழ் நாட்டினுடைய தலைமை நீதிபதியை மாற்றக்கூடிய அதிகாரம் மத்திய அரசுக்குத்தான் இருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில் அவர்கள் செயல்படுகிறார்கள். இப்போது நாங்கள் விரும்புவது—அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் விரும்புவது தமிழ்நாட்டினுடைய தலைமை நீதிபதியாக தமிழ் தெரிந்தவர்கள் தான் வரவேண்டும் என்று சொல்வது தமிழ்நாட்டு மக்களுடைய எண்ணங்களை நாங்கள் மதிக்கின்ற வகையிலே, உணர்வுகளை மதிக்கின்ற வகையிலே நல்லபடியாக நீதி தமிழ்நாட்டு மக்களுக்குக் கிடைக்கவேண்டிய அடிப்படையில் அந்தக் கருத்தை நாங்கள் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம். அதற்கு ஆதரவாகப் பேசவேண்டிய நீங்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பேசவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று சொல்வது தங்களுடைய பொறுப்பைத் தட்டிக்கழிப்பதாகும்.

திரு. க. அன்பழகன் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, பிரச்சனையை நேராக அணுகாமல் நீதிபதியை மாற்றும் மத்திய சர்க்கார் முயற்சி மாநில சர்க்காரின் உரிமைகளில் தலையிடுவதாகும் என்று சொல்வதற்குத் தெளிவில்லாமல், துணிவு இல்லாமல், முன்

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1981 மார்ச் 5]

வராமல், தமிழ் தெரிந்த ஒருவர் வேறு மாநிலத்தில் இருந்தால் இங்கே கொண்டு வந்து நியமிக்கலாம் என்று ஏற்றுக் கொள்கிற வகையிலே பேசுகின்ற பேச்சு மாநில சுயாட்சி உரிமை என்ற எண்ணத்தில் எழுவது அல்ல. மொழி அடிப்படையிலே தமிழ் தெரிந்தவர்களுக்காக வாதாடுவது ஒரு வகையில் அது தேவை தான் என்ற காரணத்தினால் கூட எந்த நேரத்தில் எந்த வாதத்தை யார் பயன்படுத்துகிறார்கள் என்பதைக் கருதிப் பார்த்துக் கிறபோது, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அதற்குத் துணை போகாது.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நாங்கள் நேராகப் பேசவில்லை என்றால் அதை எடுத்துத் தாராளமாகச் சொல்லி, எங்களைத் திருத்தி இருக்கலாம். அத்தகைய உரிமை எதிர்க்கட்சிக்கு இருக்கிறது. அப்படி இல்லாமல் இப்படிப் பேசுகிறபோது அவர்கள் நேராக இல்லை என்பதை நாட்டு மக்களுக்குத் தெளிவாக அடையாளம் காட்டுகின்றது.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சரே பதில் சொல்லுகிறபோது விளக்கம் சொல்லவேண்டிய கடமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதே மன்றத்தில், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சியில் இருந்தபோது மாநில சுயாட்சி அடிப்படையிலே தீர்மானம் கொண்டு வந்தபோது திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கொண்டு வருகிற காரணத்தால், அந்தத் தீர்மானத்தை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது என்று அன்றைக்கு எதிர்ப்பு தெரிவித்தவர்கள் தான் இன்றையதினம் ஆளும் கட்சியாக அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கட்சியினுடைய தலைவர்களும் அதனுடைய முன்னணியினரும் என்பதை நான் இங்கே நினைவூட்ட வேண்டியவனாக இருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இது ஒரு முக்கியமான பிரச்சினை என்கிற காரணத்தால் நான் அடிக்கடி தலையிடுவதற்குத் தங்கவிடம் அனுமதியைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்பது எங்களுக்குத் தெரியாத, அல்லாத அறியாத ஒரு கட்சி அல்ல. அதிலே இருந்தவர்கள் தான். 1971-ல் இதே இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சியோடு தொடர்பு வைத்துக் கொண்டு இருந்த போது மாநில சுயாட்சி என்ற வார்த்தையைப் பயன்படுத்தவில்லை. அதைப் போலவேதான் இன்றும் நிலைமை இருந்துகொண்டு இருக்கிறது. ஆகவே, அந்த நிலையில் இருந்துகொண்டு நாங்கள் அவர்கள். லே கலைக்கப்பட்ட காலத்திலும்கூட இன்றைக்கும் கலைக்கமுடியும் என்ற நேரத்திலும்கூட அத்தகைய அதிகாரம் அவர்களுக்கு இருக்கிறபோதுகூட அந்த அளவிற்குப் பேசியது இந்தத் தமிழ் மக்களின் மற்றும் தமிழ் நாட்டின் மானத்தையும்,

1981 மார்ச் 5]

[திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

மரியாதையையும் காப்பாற்றுவதில் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தலைமை தாங்குகிறது என்பதைத்தான் எடுத்துக்காட்டிக் கொண்டு இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. க. அன்பழகன் : அன்றைய தினம் நடைபெற்ற விவாதத்தில் இதே சட்டமன்றத்தில் திராவிட முன்னேற்றக்கழகம் சார்பாக அதனுடைய தலைவர் கேட்டார். திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி நடைபெறுகிற காரணத்தால் மாநில சுயாட்சிக் கொள்கையை நீங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளாவிட்டாலும், அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சி நடத்தக் கூடிய காலம் வந்து நீங்கள் அப்படிப்பட்ட தீர்மானம் கொண்டு வந்தாலும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அதை ஆதரிக்கும் என்று ஏறத்தாழ முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி நடைபெற்ற காலத்திலேயே அறிவித்து இருக்கிறார். எனவே இந்த அவையில் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும், அதனுடைய தலைவருக்கும் நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன், மாநில சுயாட்சித் தீர்மானத்தை ஆளும் கட்சி கொண்டு வருமானால், திராவிட முன்னேற்றக்கழகம் அந்தத் தீர்மானத்தை முழு அளவில் ஆதரிக்கும்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாநில சுயாட்சி அதிகாரம் என்பதற்கும் அதிக அதிகாரம் வேண்டும் என்பதற்கும் இரண்டுக்கும் உள்ள வேறுபாட்டை, முதலில் நாம் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். மத்திய அரசு தலையிடாத அளவிற்கு அதிகாரங்கள் ஒரு மாநிலத்திற்குத் தரப்படவேண்டும். இன்றைய நிலையில் கூட நம்முடைய மாநிலத்திற்கு (குறுக்கீடு) சுயாட்சியான அதிகாரங்கள் எதுவும் இல்லை என்று சொல்லிவிட முடியாது. சில அதிகாரங்கள் இருக்கின்றன. மாண்புமிகு பேராசிரியர் அவர்கள் கூட இந்தக் கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். இன்றைக்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உமாநாத் அவர்கள் கொண்டு வந்து இருக்கிற அதிகமான அதிகாரங்கள் தேவை என்கிற தீர்மானத்தைப் பல்வேறு கருத்துக்களின் அடிப்படையில் கொண்டு வந்து இருக்கிறார்கள். நான் இன்றைக்கு சொல்ல விரும்புவது அன்றைக்கு பேசிய அதே அடிப்படையில் தான் நாங்கள் இருந்து கொண்டு இருக்கிறோம். ஆனால் அன்றைக்கு மாநில சுயாட்சி பேசியவர்கள் இந்தச் சட்டசபை இரண்டு முறை கூடி, இவ்வளவு விவாதங்கள் நடைபெற்று இருக்கும் சந்தர்ப்பங்களில், எந்த ஒரு சந்தர்ப்பத்திலும் கூட மாநில சுயாட்சி பற்றி பேசக்கூடிய வாய்ப்பு எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவருக்கோ, தலைவருக்கோ கிடைக்கவில்லை. என்று கருத முடியாது. பல்வேறு வாய்ப்புகள் இருந்து இருக்கின்றன. அப்போது அவர்கள் தங்களுடைய உணர்வுகளை, அவர்களின் அடிப்படை கொள்கைகளைப் பற்றித் தாராளமாகப் பேசி, நாங்கள் யார், இன்னும் யார் என்பதை

[திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

[1981 மார்ச் 5]

மத்திய அரசுக்கும் காட்டியிருக்கலாம், இந்த மாநில மக்களுக்கும் கர்ட்டியிருக்கலாம். இன்னும் சொல்லவேண்டுமானால் நாங்கள் அன்றைக்கு ஆளும் கட்சியாக இருந்தபோது சொன்னதைத் தான் இன்றும் சொல்கிறோம். நீங்கள் ஏன் இப்படி இருக்கிறீர்கள் என்று தங்களைத் தட்டிக் கேட்கக்கூடிய நிலையில் உள்ள நீங்கள் அதையும் கூடப் பேசவில்லை என்பதுதான் வருத்தமாக இருக்கிறது என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். ஆகவே, எங்களுடைய நிலையில் எந்தவிதமான மாறுதலும் இல்லை. நீங்கள் எப்படி இருக்கிறீர்கள் என்பதை இன்றைக்கு நல்லபடியாக நாட்டு மக்கள் உணர்ந்து கொண்டு இருக்கிறார்கள்.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, நாங்கள் எப்படி இருக்கிறோம் என்பதை நாட்டு மக்கள் உணர்வதை விட ஆளும் கட்சி முதலில் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன். மாநில சுயாட்சி என்ற அடிப்படையில் நீதிபதியை மாற்றுவதைப் பற்றி எதையும் கூறாமல் ஏதோ தமிழ் தெரிந்தவர் தான் வரவேண்டும் என்று சொன்ன காரணத்தாலே மாநில சுயாட்சிக் கொள்கையைக் காப்பாற்றி விட்டது போல் சொல்லி அதற்கு எதிர்க்கட்சி ஒத்துழைக்கவில்லை என்று சொன்ன காரணத்தால், இந்தப் பிரச்சினை எழுந்தது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் மாநில சுயாட்சி என்ற அடிப்படையிலே சொல்ல வேண்டிய கொள்கைகளைச் சொல்ல வேண்டிய நேரத்தில், இந்த அவையில் அந்தப் பிரச்சினை எழுகிறபோது ஓச்சமமாகச் சொல்லும், சொல்ல வேண்டிய நேரம் இன்னும் இருக்கிறது. இந்தத் தீர்மானம் இன்னும் முடிந்துவிடவில்லை. ஆகவே கொள்கை என்பதை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டிய நேரத்தில் எடுத்துச் சொல்வது என்பது வேறு. ஆனால், ஒரு கொள்கை இருப்பதைப் போல் மக்களிடத்திலே காட்டிக் கொள்ளும் ஆளும் கட்சி அதிலே தங்களுக்கு உண்மையான அக்கறை இல்லாமலே இருப்பது போல் சொல்லிக்கொள்வதும் ஒரு பிரச்சினையை அதற்குப் பயன்படுத்துவதும் வேறு நோக்கத்தோடு என்பதை நான் நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, தலைமை நீதிபதி மாற்றத் தப் பொறுத்தவரையில் மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் தெளிவாக அறிவார்கள். அரசியல் சட்டத்திற்கு உட்பட்ட அந்த அதிகாரம் மாநில அரசுக்குத் தரப்படவில்லை என்பதையும் மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள் அறிவார்கள். ஆகவே தான் தெளிவாக வலியுறுத்தியிருக்கிறோம். தமிழக தலைமை நீதிபதியோ மற்ற நீதிபதிகளோ யாராக இருந்தாலும் தமிழ் தெரிந்தவர்களாக இருக்கவேண்டும். அரசியல் சட்ட வரம்பிற்

1981 மார்ச் 5]

[திரு. சி. பொன்னையன்]

குட்பட்டு இந்த அளவிற்குத்தான் மாநில அரசுகள் மைய அரசுக்கு வலியுறுத்த முடியும் என்ற அடிப்படையில் நாங்கள் வலியுறுத்தியிருக்கிறோம். மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டும் என்று கேட்பதில் எந்தவிதத்திலும் தற்போதுள்ள ஆளும் கட்சியைப் பொறுத்தவரையில் யாருக்கும் சளைத்தது அல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் தந்த விளக்கம், ஏறத்தாழ தும்பை விட்டு விட்டு வாலைப் பிடிக்கிற முயற்சியில் ஈடுபட்ட ஒரு காரியம். நல்ல வேளை, இப்போது வால் பிடிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அதற்காக நான் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் தும்பை விட்டு விட்டு வாலைப் பிடிப்பதற்கு 4 பேரைத் துணைக்கு அழைப்பது என்பது அவ்வளவு பெருமைக்கு உரியது அல்ல.

[பிற்பகல் 12-30]

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : தலைவரவர்களே. நாங்கள் வாலைப் பிடித்தாலும் தும்பை நீங்கள் பிடிக்கவில்லை. தும்பைப் பிடிக்க, கொஞ்சம் உதவிக்கு வந்தால் நல்லது (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, நாங்கள் ஆளும் கட்சியாக இருந்தால் தும்பு எங்கள் கையிலேதான் இருந்திருக்குமே தவிர, தும்பை விட்டு வாலைப் பிடிக்கமாட்டோம். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

திரு. எஸ். ஜகதீரட்சுன் : தலைவரவர்களே, எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவரவர்கள் சில விவரங்களைச் சொன்னார்கள். என்னுடைய சில வேண்டுகோள்களை மட்டும் இங்கே வைத்து, விடைபெறலாம் என்று கருதுகிறேன். நம்முடைய திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும் காங்கிரஸ் கட்சிக்கும் தேர்தல் உடன்பாடு ஏற்படுகிறபோது அவர்களுக்கு எத்தனை சீட்டு, இவர்களுக்கு எத்தனை சீட்டு என்று பங்கு போடுவதிலே இருந்தார்களே தவிர, மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டுமென்று நாங்கள் சொல்கிறோம் ; அந்தக் கொள்கையில் நாங்கள் உறுதியாக இருக்கிறோம் என்று தேர்தல் நேரத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் பிரதமர் இந்திரா காந்தியைப் பார்த்துச் சொல்லியிருக்கலாம் ; அப்படிச் சொல்லவில்லை. அப்படிச் சொல்லி, அதற்கு நீங்கள் தயாரா என்று கேட்டிருக்கலாம் ; ஆனால் கேட்கவில்லை. அந்த நேரத்திலே சீட்டு பங்கு போடுவதிலே நீ 109, நான் 109 என்பதிலேதான் குறியாக இருந்தார்கள். ஆகவே அந்தக் கொள்கை தங்களுக்கு இருப்பதாக.....

[1981 மார்ச் 5]

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் எதிர்க்கட்சிகளின் தேர்தல் நடவடிக்கையை வைத்துப் பேசுகின்ற காரணத்தால் நான் குறுக்கிட வேண்டியிருக்கிறது. எதிர்க்கட்சிகள் சீட்டுக்களைப் பங்கு போடுவதில் 109, 109 என்ற அளவில் இருந்தார்கள் என்று உறுப்பினர் அவர்கள் தெரிவிக்கிறார்கள். நோக்கம் எதுவும் அதற்கு நான் கற்பிக்க விரும்பவில்லை. ஆனால் எதிர்க்கட்சிகள், 136—75 என்ற விகிதத்தை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை என்பதை அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு எஸ். ஜகதீரட்சன் : மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் என்று சொல்லுகிறபோது, இப்போது தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் வறட்சி பயங்கரமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இருக்கின்ற நதிகளை எல்லாம் ஒருங்கிணைத்து, இந்தியா முழுவதிலும் உள்ள நதிகளை தேசியமயமாக்க வேண்டும் என்பதை இந்த நேரத்தில் எங்கள் வேண்டுகோளாக வைத்து, மாநில சட்டமன்றம் பெரும்பான்மையோடு ஒரு சட்டத்தை நிறைவேற்றினால் அதற்கு ஒரு குறிப்பிட்ட காலவரையறைக்குள் அங்கீகாரம் அளிக்க வேண்டும் ; அதைப்போன்று தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட காலத்திற்குள் எந்த ஒரு சட்டமன்றமும் சட்டமன்றத்தில் பெரும்பான்மையை இழந்தால் தவிர, எந்தக் காரணத்தாலும் கலைக்கப்படக் கூடாது என்று அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டும் ; மாநில அரசு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்து நிறைவேற்றுகின்ற எந்த ஒரு தீர்மானத்திற்கும் அங்கீகாரம் அளிக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதிலும் வெள்ளம், புயல் போன்றவைகளால் பாதிக்கப்படுகிறபோது தமிழ்நாட்டில் கடந்த கால நிகழ்ச்சிகள் நம் கண்முன்னால் திரைப்படமாக ஓடுகின்றன. வெள்ளம், புயல் வருகிறபோது, வெள்ளத்தாலும் புயலாலும் பாதிக்கப்படுகிறபோது இத்தனை பேர் இறந்திருக்கிறார்கள் ; இவ்வளவு ரூபாய்க்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று 5 கோடி மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சட்டமன்றம் ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி மத்திய அரசுக்கு அனுப்பினால் அந்தத் தீர்மானத்தை மத்திய அரசு ஏற்காமல் மத்திய அரசிலே இருக்கிற 4, 5 அதிகாரிகள் வந்து பார்த்த பிறகுதான் வெள்ளத்தாலும், புயலாலும் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு நிவாரணம் அளிப்பது என்று சொன்னால் இங்கே நிறைவேற்றப்படும் தீர்மானத்திற்கு என்ன பயன்? கடந்த காலத்திலே வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட குடகனாறு அணை இதுவரை கட்டப்படாமல் இருப்பதற்குக் காரணம் மத்திய அரசிலே இருந்து வந்த அதிகாரிகள் இன்னும் சரியான கணக்குகளைத் தரவில்லை என்ற சூழ்நிலைதான். இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகளை மாற்றியமைக்க, மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் என்ற தீர்மானத்தை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உமாநாத்

1981 மார்ச் 5] [திரு. எஸ். ஜகத்ரட்சகன்]

அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அது ஒரு தனித் தீர்மானமாக இல்லாமல் அந்தக் கொள்கையை அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது; ஆகவே, இதற்குத் தனியாக ஒரு தீர்மானம் தேவையில்லை என்று கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

திரு. ந. சுந்தரஜ் : தலைவரவர்களே, தமிழ்நாட்டில் வறட்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இந்தியாவில் இருக்கிற மாநிலங்களில் இருக்கிற, தமிழ்நாட்டில் இருக்கிற நதிகளை எல்லாம் தேசியமயமாக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை வைத்திருக்கிறார்கள். நதிகளை எல்லாம் தேசிய மயமாக்குவதற்கும் மாநில அரசுக்கு அதிக அதிகாரம் கொடுப்பதற்கும் பொருந்துமா? அதன்மூலம் அதிக அதிகாரத்தைச் செயல்படுத்த முடியுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

டாக்டர் கே. சமரசீம் : சார், மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் நதிகளைத், தேசியமயமாக்குவது சரியாக இருக்குமா என்று கேட்கிறார்கள். நதிகளைத் தேசியமயமாக்குவதால், மாநில சுயாட்சி என்ற பேரால் தனித் தமிழ்நாடு என்று கேட்கவில்லை. மாநிலத்திற்கு அதிக அதிகாரம் தேவை என்று சொல்லும்போது, இந்தியாவின் தேசிய ஒருமைப்பாட்டிற்கு ஊறு விளையாமல் பார்த்துக் கொள்வோம் என்பதுதான் எங்களுடைய கொள்கை. “கட்டுண்டு வாழோம்; பிரிவினை நாடோம்; சமநிலையில் இணைவோம்” என்பதுதான் அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கொள்கை....

கங்கை காவிரி இணைப்பு ஏற்பட்டபால்தான் நல்லச. (குறுக்கீடு) ஆகவே அதுதான் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கொள்கை.....

திரு. ர. பெரியசாமி : மாநில சுய ஆட்சி வேண்டும் என்ற தைரியமாகக் கேளுங்களேன். அப்படிச் கேட்டால் அதை நான் வா வேற்கிறேன். ஆனால் அதைவிட்டு விட்டு நதிகளைத் தேசிய மயமாக்குங்கள் என்று சொன்னால்.....

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் : (திரு. வி. வி சுவாமிநாதன்) : திரு. பெரியசாமி அவர்கள் உட்கார வேண்டும். அடுத்து திரு. ரகுமான்கான் அவர்களைப் பேச அழைக்கிறேன்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : மாண்புமிகு இந்த மாமன்றத்தினுடைய மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மார்ச் ஸிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சார்ந்த அருமைச் சகோதரர் திரு. உமாநாத் அவர்கள் மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் தரப்பட வேண்டும் என்றும், அந்த விதத்திலே இந்தியாவினுடைய அரசியல் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும் என்றும் ஒரு தனி நபர்

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

[1981 மார்ச் 5]

தீர்மானத்தை இந்த மன்றத்திலே கொண்டு வந்து பிரேரேபித் திருக்கிறார்கள். மத்திய அரசு மாநில மக்களுடைய நன்மைகளுக்காக அதிக அதிகாரங்கள் கொடுக்க வேண்டும் என்ற அந்தத் தீர்மானத்தைத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறது.

அதற்கடுத்து, நான் சொல்ல விரும்புவது, இந்த அடிப்படையிலே இந்தியாவினுடைய அரசியல் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் கருத்து தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதையும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆதரிக்கிறது. அதற்குக் காரணம் மத வாதிகள் சொல்வது போல் அரசியல் சட்டம் என்பது வேதப் புத்தகம் அல்ல. ஏறத்தாழ 46 முறை இந்தியாவினுடைய அரசியல் சட்டம் திருத்தப்பட்டிருக்கின்றது. அரசியல் சட்டம் கைபடாத ரோஜாவல்ல. மக்களுடைய தேவைகளுக்காகவும், மக்களுடைய நன்மைகளுக்காகவும் அவசியம்கருதி அந்த அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்துவது என்பதுதான் மக்களாலே ஒப்புக்கொள்ளக்கூடிய ஒன்றாகும்.

பள்ளிக்குச் செல்கின்ற சிறுவர்கள் அணிந்துகொள்கின்ற ஆடைக்கும், வளர்ந்து பெரிய மனிதனாக மாறியதற்குப் பிறகு அணிகின்ற ஆடைக்கும் வேறுபாடு இருக்கின்றது வளர்ச்சி காரணமாக. அதே போல்தான் இந்தியாவினுடைய அரசியல் நிர்ணய மன்றத்திலே கூடிய அரசியல் மேதைகள் எல்லாம் அன்றைக்கு இருந்த சூழ்நிலையின் அடிப்படையிலே அரசியல் சட்டத்தின் சரத்துக்களை உருவாக்கினார்கள். ஆனால் 30, 40 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு இந்த நாட்டிலே எப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்கப்போகிறது என்பதை எண்ணிப் பார்க்கின்ற ஸ்தூலப் பார்வை அவர்களுக்கு இருக்க முடியாது. ஆனால் இன்றைக்கு மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் கிடைக்கின்றவிதத்தில் இந்தியாவினுடைய அரசியல் சட்டம் திருத்தப்படவேண்டும் என்பதை வரவேற்கிறோம். இன்றைக்கு மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த சகோதரர் திரு. உமாநாத் அவர்கள் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொடுப்பதற்கு முன்பே 1967-ல் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தலைவராக இருந்தபோது தேர்தல் அறிக்கையிலே மிகத் தெளிவாக அதைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். மாநிலத்தின் உரிமைகளைப் பாதுகாக்கும் விதத்தில் ரெகிடியுயரி பவர்ஸ் என்று சொல்கின்ற மிச்ச அதிகாரங்கள் மாநிலங்களுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும் என்ற வகையில் அரசியல் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும் என்று பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அன்றைக்கு 1967 இல் சட்டமன்றத் தேர்தலின்போது தேர்தல் அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நம்முடைய திரு. உமாநாத் போன்றவர்கள் இன்றைக்குக் கேட்பதற்கு முன்பாகவே இதே கருத்தை ஆதரித்து அன்றைக்கு—எதிர்த்து அல்ல—கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

1981 மார்ச் 5] [திரு. அ. ரகுமான்கான்]

அதுமட்டுமல்ல, ராஜ்யசபாவிலே 1963 ஆம் ஆண்டு பிரிவினை தடைச்சட்ட மசோதா கொண்டுவரப்பட்ட நேரத்தில் மாநில, மத்திய உறவு முறைகளைப் பற்றிச் சொல்கின்றபோது அண்ணா அவர்கள், இந்தியாவினுடைய அரசியல் சட்ட நிர்ணய மன்றத்திலே “The States are like glorified Municipalities” அதாவது, மாநிலங்கள் நகராட்சிகள் போல் இருக்கின்றன என்று மகபூப் அலி கான் அவர்கள் சொன்ன வாசகத்தை நினைவூட்டுகின்ற வகையில் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் 1963 ஆம் ஆண்டு ராஜ்ய சபையிலே பேசுகின்றபோது சொன்னார். மாநிலங்கள் சுங்கத் தொகையை வசூலிக்கும் நகராட்சிகள் போல் ஆக்கப்பட்டு இருக்கின்றன என்று சொன்னார்.

1969 ஆம் ஆண்டு அண்ணா அவர்கள் ஹாம் ரூலிலே ‘விடியற்காலையே வருக, விடியலே வருக’ என்ற ஒரு கட்டுரையிலே மிகத் தெளிவாகக் கோடிட்டுக் காட்டினார்கள்.

[பிற்பகல் 12-40]

“நான் பதவியைத் தேடி ஒடுபவன் அல்ல. காகிதத்திலே கூட்டாட்சி, மத்தியிலே அதிகார குவிப்பு உள்ளடக்கி இருக்கிற இந்த அரசியல் சட்டத்தின் கீழே நான் முதலமைச்சராக இருப்பதிலே மகிழ்ச்சியடையவில்லை. ஆனால் அதற்காக மத்திய அரசிடம் நான் சண்டை இடுவதையோ அல்லது மத்திய அரசு அதற்காக எரிச்சல் அடைகிற விதத்திலே நடந்து கொள்வதோ முறையானது ஆகாது. மக்களுக்கு மாநில சர்க்காருக்கும், மத்திய சர்க்காருக்கும் இடையே உள்ள அதிகார வரையறுப்புகள் என்ன, உண்மையான கூட்டாட்சி என்றால் என்ன, ஏன் மாநிலங்களுக்கு சுய ஆட்சி கேட்கிறோம், அதிக அதிகாரம் கேட்கிறோம் என்று மக்களைத் திரட்டி, மக்களுக்கு அந்தக் கருத்துக்களை எல்லாம் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும்” என்று சொன்னார். அதை விட்டுவிட்டு ராணுவத்தைச் சந்திப்பேன் என்று மத்திய சர்க்காரிடம் சொல்லிவிட்டு—அதைப்பற்றிக் கேட்டால், நான் சந்திக்க வேலை, நான் அமெரிக்காவிலே சந்திப்பேன், ரஷ்யாவிலே சந்திப்பேன் என்றெல்லாம் பேசுகிற பேச்சாக அமைந்து விடக் கூடாது என்கிற ஜாக்கிரதை உணர்வோடுதான் அண்ணா அவர்கள் நான் மத்திய சர்க்காரோடு போராட விரும்பவில்லை. அவர்கள் எரிச்சல் அடையும் விதத்திலே சங்கடப்பட விரும்பவில்லை என்று தெளிவாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். காஞ்சி பொங்கல் மலரிலே கூட எழுதியிருக்கிறார்கள்.

அதுமட்டுமல்ல, அண்ணா அவர்கள் துரதிருஷ்டவசமாக மறைந்த பிறகு, தமிழகத்திலே 1971 ஆம் ஆண்டு பொதுத் தேர்தல் நடக்கிற நேரத்திலே, கலைஞர் அவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக வெளியிட்ட தேர்தல்

; திரு. அ. ரகுமான்கான்]

[1981 மார்ச் 5]

அறிக்கையிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். அண்ணா அவர்கள் எந்த கோரிக்கைக்காக, கொள்கைக்காக உயிர் வாழ்ந்தாரோ, அவர் மறைவதற்கு முன்னாலே கூட—மாநில சுய ஆட்சியைத் தம்பி மறந்துவிடக்கூடாது என்று எதைத் தம் மரண சாசனமாக விட்டுச் சென்றாரோ அந்தக் கொள்கையை கலைஞர் அவர்கள் 1971-லே “அண்ணா வழி நின்று” என்ற தலைப்பில் தேர்தல் அறிக்கையிலே வைத்தார்கள். “இந்திய அரசியல் முறை கூட்டாட்சி முறை என்று சொன்னாலும், அதன் தராசு மத்திய அரசு பக்கமே அதிகமாக சாய்கிறது. மத்திய அரசு தேவையான முக்கியமான பணிகளை, தேசிய ஒருமைப்பாடு, இறையாண்மை, சாவர்லிடி போன்றவைகளை பாதுகாக்கக்கூடிய அந்த அதிகாரங்களை வைத்திருக்கலாம். மக்களை மேம்படுத்தக்கூடிய, நல்ல பல திட்டங்களை கொண்டு வரக்கூடிய அந்த அதிகாரங்கள் எல்லாம் அந்தந்த மாநில சர்க்கார்களின் கையிலே தான் இருக்க வேண்டும்” என்று 1971 ஆம் ஆண்டு தேர்தல் அறிக்கையிலே, கலைஞர் அவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக தெளிவாக சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

அதற்குப் பிறகு திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி இருந்த போது, கலைஞர் அவர்கள் முதலமைச்சராக வந்தபோது ராஜமன்னார் கமிட்டி என்ற ஒன்று உருவாக்கப்பட்டு, அதனுடைய அறிக்கையெல்லாம் இந்த மன்றத்திலே விவாதத்திற்கு வைக்கப்பட்டது. நம்முடைய முன்னாள்—மன்னிக்கவும்—இன்றைய அமைச்சர் அரங்கநாயகம் போன்றவர்கள் எல்லாம் அந்த விவாதத்திலே கலந்துகொண்டு பேசினார்கள். அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக முந்தைய சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் எல்லாம் கலந்துகொண்டு பேசினார்கள். அவர்கள் பேசும்போது, அண்ணா அவர்கள் மாநில சுய ஆட்சியைப் பற்றிச் சொன்னதே கிடையாது. அண்ணா மாநில சுய ஆட்சி பற்றிச் சொல்லியிருந்தால், பொதுக்குழுவிலே தீர்மானம் போட்டிருப்பார். மிலாது விழாவிலே அண்ணா அவர்கள் கலந்து கொள்கிறார்கள் என்பதின லெல்லாம் அண்ணா ஒரு முஸ்லீமாக இருந்துவிட முடியாது. ஆகையினால் அண்ணா ஒரு பொதுவான கருத்தைத்தான் சொன்னாரே தவிர, மாநிலத்திற்கு அதிகமான அதிகாரம் அல்லது சுய ஆட்சி வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை என்று விவாதித்தார்கள். இன்றைய அமைச்சர், அன்றைய சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருந்த நம்முடைய ஹண்டே அவர்கள்.....

திரு. வேடசந்தார் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன் : பேரவை மூன்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாநிலத்திற்கு அதிக அதிகாரங்கள் வேண்டும் என்ற அடிப்படையிலே அன்றைய தினம் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்கள் சட்டமன்றத்தில் பேசவில்லை என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்

1981 மார்ச் 5] [திரு. வேடாந்துர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன்]
 ரகுமான்கான் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். அது உண்மையிலேயே
 சரியான கருத்து அல்ல. மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வழங்கு
 கிற வகையிலே அரசியல் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும்
 என்று அன்று அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் உறுப்
 பினராக இருந்த திரு. சீனிவாசன் அவர்கள் ஒரு திருத்தத்தைக்
 கொண்டு வந்து முன் மொழிந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்
 தவறாக தகவல்களை சொல்கிறார் என்று நான் சொல்ல
 விரும்புகிறேன்.

தேசிய ஒருமைப்பாட்டுக்கு மாறாக மாநிலங்கள் தனித்து
 நின்று போகாமலும், மத்திய அரசையே மாநிலங்கள்
 சார்ந்து இருக்காமலும், மாநில அரசும் மத்திய அரசும்
 ஒன்றோடொன்று இணைந்து செயல்படும் வகையில்
 மாநிலங்களுக்கு கூடுதல் அதிகாரம் வழங்க வேண்டும் என்ற
 வகையில், இந்திய அரசியல் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும்
 என்று இப்பேரவை முடிவு செய்கிறது என்கிற திருத்தத்தைக்
 கொடுத்து, அந்த திருத்தத்தின் மீது பலரும் பேசியிருக்கிறார்கள்.
 அந்த திருத்தத்தை கலைஞர் அவர்களும் பாராட்டியிருக்கிறார்
 கள். 'இதற்கு திருத்தம் கொடுத்த அண்ணா திராவிட முன்
 நேற்றக் கழகம் கூட அரசியல் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும்
 என்ற நிலைமையில், அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம்
 ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை எடுத்து கலைஞர் கருணாநிதி
 அவர்களே சட்டமன்றத்தில் பேசியிருக்கிறார்கள்'—என்கிற கருத்
 தினை நான் அவை முன் வைக்க விரும்புகிறேன்.

திரு. க. அன்பழகன் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே,
 பேசப்படும் பிரச்சனையில் உறுப்பினர் ரகுமான்கான் அவர்கள்
 சொன்னதும், மாண்புமிகு ஆளும் கட்சி உறுப்பினர் அவர்கள்
 சொன்னதும்—இரண்டும் உண்மையே. மாநில சுய ஆட்சி
 என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக சொல்லப்
 பட்ட கருத்தை, அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொன்னார்கள்
 என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலே சொன்ன
 போது, அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் மாநில சுய ஆட்சியை
 பற்றிச் சொல்லவில்லை என்ற நோக்கத்தோடு அப்படி எதிர்ப்புத்
 தெரிவித்தார்கள். அறிஞர் அண்ணா சொன்ன கருத்தை,
 அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எதிர்த்தது
 என்பதை எடுத்துக் காட்டியதுடன், அன்றையதினம் திராவிட
 முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக கொண்டு வந்த தீர்மானத்தை
 அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஒத்துக் கொள்ளவில்லை
 என்பதைத்தான் திரு. இரகுமான்கான் எடுத்துக் காட்டினார்.

(குறுக்கீடுகள்)

டாக்டர் கே. சுமரன் : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். மாநில
 சுயாட்சி பற்றி அண்ணா அவர்கள் சொன்னது சொல்லாதது
 வேறு, அதற்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எடுத்து வைத்த

[டாக்டர் கே. சமரசம்] [1981 மார்ச் 5]

காரண—காரியங்கள் சரியல்ல என்பதால்தான் அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எதிர்த்திருக்கிறது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அப்போது சொன்னது, 'இருந்தால் முதல்வர்; இறங்கினால் பிரதமர்', 'தமிழ் நாட்டினுடைய ஷேக் முஜீப் ரகுமான்', 'தமிழ் நாட்டில் இரண்டு கேரளாக்கள் இருக்கமுடியாது' என்று இதுபோன்ற பல பிரச்சனைகள் வந்த காரணத்தால்தான் அந்த நிலைக்கு, ஷேக் முஜீப் ரகுமான் நிலைக்கு ஆளாகக் கூடாது என்பதால்தான் எதிர்த்தோம்.

திரு. அ. ரகுமான் : டாக்டர் சமரசம் அவர்கள், சான்ன கருத்துக்களில் முதல் பகுதியை ஏற்றுக் கொள்கிறேன். பிற்பட்ட பகுதியை ஒப்புக்கொள்ள முடியாது.

அன்றைய தினம் மாநிலச் சுயாட்சிக் கொள்கையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் சொன்னது வேறு, நாங்கள் அதிக அதிகாரங்கள் கோருவது வேறு, மாநிலச் சுயாட்சி என்று அண்ணா அவர்கள் சொல்லவில்லை என்று சொல்லி அன்றைக்கு அமைச்சராக இருந்த, அன்றைய தினம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகமாகவும் இன்றையதினம் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் அமைச்சராக இருக்கக்கூடிய நம் அமைச்சர் திரு. இராமச்சந்திரன் அவர்கள் அன்று பதில் சொன்னார்கள். இல்லஸ்ட்ரேட்டட் வீக்லி என்ற பத்திரிக்கையில் திரு. இராமன் அவர்களுக்கு பேட்டி கொடுக்கிறபோது திரு. இராமச்சந்திரன் அவர்கள் என்னென்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று பாருங்கள். 'ஸ்டேட் ஆட்டானமி', 'மோர் பவர்ஸ்' என்று சொல்லியு் க்கிறார்கள். இதில் ஒரு அடிப்படையை இங்கு விளக்கிவிட்டால் சரியாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். ஸ்டேட் ஆட்டானமி என்பது வேறு, 'மோர் பவர்ஸ்' என்பது வேறு. மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் என்றால் எங்களைப் பொறுத்தமட்டில் அதிலிருந்து நாங்கள் ஒரு மேல் சட்டத்தில் நிற்கிறோம். ஸ்டேட் ஆட்டானமி என்று செ.ல்கிற்போது இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் மாநில அரசாங்கங்களுக்கு இந்த அதிகாரங்கள், மத்திய அரசுக்கு இன்னின்ன அதிகாரங்கள், கண்கரன்ட் லிஸ்ட் என்று மாநில அரசுக்கும் மத்திய அரசுக்கும் இரண்டுக்கும் பெதுவான இன்னின்ன அதிகாரங்கள் என்று வரையறுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆக, அப்படி வரையறுக்கப்பட்டு அரசியல் சட்டத்தில் அது ஏற்கனவே இருக்கிறது. இப்போது மாநிலங்களுக்கு இன்னின்ன துறைகளில் எல்லாம் அதிக அதிகாரங்கள் வேண்டும் என்றால் அது வெறும் எக்ஸ்ட்ரூட்டிவ் உத்தரவாக இருக்கக்கூடாது. பிரிட்டிஷார் இந்த நாட்டை ஆண்டுவந்தபோது கவர்னர்-ஜெனரல் ஒருவர் இருந்தார். கவர்னர்களும் இருந்தார்கள். அன்று கவர்னர்கள் எங்களுக்கு இருக்கிற அதிகாரங்கள் போதாது, இன்னும் கொஞ்சம் கூடுதல் அதிகாரங்கள் வேண்டும் என்று கவர்னர்-ஜெனரலைக் கேட்டார்கள். அது 'more powers' என்பதாகும். கவர்னர்-ஜெனரலிடம் கவர்னர்கள் நிர்வாக

1981 மார்ச் 5] [திரு. அ. ரகுமான்கான்]

வசதிக்காக எங்களுக்கு சில அதிகாரங்கள் வழங்க வேண்டும் என்று கேட்கிற தோரணையில்தான் மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் கோருவது. அப்போது கவர்னர்-ஜெனரல் விரும்பினால் கூடுதல் அதிகாரங்களை கொடுக்கவும் செய்யலாம், அப்படி கொடுக்கப்பட்ட அதிகாரங்களை திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளவும் கவர்னர்-ஜெனரலுக்கு அதிகாரம் இருந்தது.

ஆனால் மாநில சுயாட்சி என்று சொல்லும்போது நமக்குக் கொடுக்கிற அதிகாரங்கள் எல்லாம் வரையறுத்து—தெளிவாக மாநில அரசுகளுக்கு இன்னின்ன அதிகாரங்கள், மத்திய அரசுக்கு இன்னின்ன அதிகாரங்கள் என்று சொல்லிவிட்டால் அப்படி வரையறுக்கப்பட்டதை—ஆளும் கட்சியில் இன்று ஒருவர் இருக்கலாம், நாளை இன்னொருவர் இருக்கலாம்—திரும்பப் பெற முடியாது ஆகவே அண்ணா அவர்கள் சொல்லியதன் அர்த்தத்தைப் புரிந்து கொண்டுதான் அன்றைக்கும் சரி, இன்றைக்கும் சரி சொல்லி வருகிறோம்.

இன்று இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சியோடு நாங்கள் தொடர்பு கொண்டிருக்கிறோம். தேர்தல் கூட்டு வைத்திருக்கிறோம். இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள் கூட அதை உறுதிப்படுத்திப் போயிருக்கிறார்கள். அதனால் நாங்கள் எங்கள் கொள்கையை விட்டுவிடவில்லை. நம் மார்க்னிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் மறைந்த தலைவர் திரு. ஏ. கே. கோபாலன் அவர்கள் துணைவியார் சசீலா கோபாலன் அவர்கள் இதே தீர்மானத்தை பார்லிமெண்டில் கொண்டு வந்தார்கள். அப்போது எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த மோகன் அவர்களும் மற்றவர்களும் அந்தத் தீர்மானத்தை, மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டுவந்த தீர்மானத்தை, மனப் பூர்வமாக ஆதரித்திருக்கிறோம். ராஜ்ய சபாவிலும் ஆதரித்திருக்கிறோம். இப்போது கூட நாங்கள் இந்திரா காங்கிரஸோடு கூட கூட்டாகத்தான் இருக்கிறோம். இப்போது கூட திரு. உமாநாத் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் தீர்மானத்தை நாங்கள் ஆதரிக்கிறோம். 1971-ல் கூட இந்திரா காங்கிரஸோடு நாங்கள் கூட்டாகத்தான் இருந்தோம். அன்றும் சொன்னோம். கூட்டாட்சி என்ற பெயரில் வர்ணிக்கப்பட்டாலும் அதிகாரங்கள் தரையில் மத்தியஅரசின்பக்கம்தான் அதிகமாகச் சாய்கிறது. 1971-ல் இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சியோடு கூட்டு வைத்திருந்தபோதிலும் மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் வேண்டும் என்ற கருத்தை வலியுறுத்திச் சொல்லியிருக்கிறோம். எலக்ட்ரல் அட்ஜெஸ்ட்மென்ட் என்பது வேறு, எலக்ட்ரல் அலையன்ஸ் என்பது வேறு. தேர்தல் உடன்பாட்டிற்காக கொள்கையோடு கொள்கை ஒன்றாகி விட்டது என்று சொன்னால் பின் கட்சியின் தேவையே இல்லை. இது உங்களுக்கும் பொருந்தும், எங்களுக்கும் பொருந்தும். எனவே எங்கள் அடிப்படைக் கொள்கைகள் மாறவில்லை. இராமன் இல்லை என்றால் இராமாயணம் இல்லை.

There is no "Hamlet", without the Prince of Denmark.
There is no "Ramayana" without Rama.

[திரு. அ- ரகுமான்கான்]

[1981 மார்ச் 5]

[பிற்பகல் 12-50]

அதுமாதிரி இராமன் இல்லாமல் இராமாயணம் இல்லை என்பது உண்மை.

There is no Ramayana without Rama.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு: தலைவர் அவர்களே மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசும்போது, அண்ணா அவர்கள் யுறுத்திய 'ஸ்டேட் அடானமி' அதாவது மாநில சுயாட்சியை நாங்கள் வலியுறுத்துகிறோம் என்று சொல்லி, அதற்கு விளக்கம் சொன்னார்கள். சமீபத்திலே மாநிலங்கள் அவையில் பேசிய திராவிட முன்னேற்றக் கழக நாடாளுமன்ற உறுப்பினர், நாங்கள் மாநில சுயாட்சியை விரும்பவில்லை : ஆனால் மாநிலத்திற்கு அதிக அதிகாரங்கள் தேவை ' என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதை அவர்கள் ஒத்துக் கொள்கிறார்களா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : மதிப்பிற்குரிய மன்றத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய அமைச்சர் நாடாளுமன்றத்திலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலே உறுப்பினர் " மாநில சுயாட்சியை நாங்கள் கேட்கவில்லை, மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் வேண்டுமென்று தான் கேட்கிறோம் " என்று பேசியிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். நான் அமைச்சர் அவர்களை இந்த மன்றத்திலே கேட்கிறேன், நாடாளு மன்றத்திலே அவர் பேசிய அந்த பேச்சுக்கள் பற்றிய அதிகார பூர்வமான அந்தச் சபைக் குறிப்பைக் காட்டுவார்களானால், அது பற்றி பின்னால் விளக்கம் தரக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். காரணம், தவறான தகவலை, அவருடைய வாதத்திற்கு சாதகமாக அப்படி பேசியிருக்கிறார் என்று சொல்கிறார். நாடாளு மன்றத்திலே உறுப்பினர் அப்படி பேசினார் என்று அவர் சொல்கிறபோது, அது உண்மையா என்பதை முதலில் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். Question of fact தெரிந்து கொண்ட பிறகுதான் பொறுப்புள்ள ஒரு கொள்கையைப் பற்றி கட்சியின் சார்பிலே விமர்சிக்க முடியும்.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, நாடாளு மன்றத்திலே உறுப்பினர் பேசினார் என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் பேசிய அந்தக் குறிப்பை நான் பார்த்திருக்கிறேன். மாநில சுயாட்சி தேவையில்லை என்று கூறவில்லை. அப்படி இருக்குமேயானால், அதற்கு முன்னும் பின்னும் உள்ள தொடர் என்ன? எப்படிப்பட்ட நிலையில் அவர் அதைச் சொல்லியிருக்க முடியும் என்னும் அதன் தொடர்பைப் பார்க்க வேண்டுமே தவிர, மாநில சுயாட்சி தேவையில்லை என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாகச் சொல்லியிருக்க மாட்டார்கள். ஆனால், ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்த ஒரு உறுப்பினர் பேசாத ஒரு கருத்து பேசப்பட்டதாகப் பத்திரிகையிலே வரக்கூடிய அளவிற்கு மாநிலங்க

1981 மார்ச் 5] [திரு. க. அன்பழகன்]

களவை உறுப்பினர் முதலமைச்சர் எம். ஜி. ஆர். அவர்களைப் பற்றி பேசினார் என்ற தவறான கருத்து நாடெல்லாம் பரப்பப் பட்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட முறையில் தவறாக வெளியிடப் பட்ட கருத்தா இருக்குமானால், அந்தக் கருத்துக்கு அந்த உறுப்பினர் உறுதியாக மறுப்பு தெரிவிப்பார் எனத் தெரிவித்திட விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு வி. வி. சுவாமிநாதன்) தி. மு. க., அ.தி.மு.க. ஆகிய இரண்டு பகுதிகளிலே இருந்தும் தொடர்ந்து பேசலாம்; இன்றைக்கோ. இன்னொரு நாளைக்கோ பேசலாம். அந்தந்த உறுப்பினர்கள் நாடாளு மன்றத்தின் பேச்சை பேசாமல், மாநிலத்திற்கு அதிக அதிகாரம் மாநில சுயாட்சிப்பற்றி பேசுங்கள் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இப்படி ஸ்டேட் அடானமி, மாநில சுயாட்சி வேண்டுமென்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கூறுவதாலே, தி. மு. க. பிரிவினையை வலியுறுத்துவதாக யாரும் கருத வேண்டிய அவசியம் இல்லை. காரணம் அன்றைய தினம் நம்முடைய மறைந்து போன இந்த தேசத்தின் பிதா மகாத்மா காந்தி அவர்கள் Decentralisation of power is Swaraj. அதிகாரக் குவியல் கூடாது : பரவலாக்கப்பட வேண்டும். அப்போது தான் முழு சுயராஜ்யம் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அவரை யாரும் பிரிவினைவாதி என்று சொல்ல மாட்டார்கள்.

1938-லே மாநிலத்திற்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டுமென்று சொல்லி திரிபுரா காங்கிரசில் ஒரு தீர்மானம் போடப்பட்டிருக்கிறது. மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் கோருகின்ற காரணத்தினால், அதைப் பிரிவினை என்று யாரும் சொல்ல மாட்டார்கள். 'வெள்ளையனே வெளியேறு' என்ற தீர்மானத்தை 1942-ல் பம்பாய் காங்கிரசில், இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் நிறைவேற்றியது. அப்போதும் மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டுமென்று கருத்து வலியுறுத்தப்பட்டது. 1945-ல் காங்கிரஸ் இயக்கம் தேர்தலை சந்தித்தபோது, அதனுடைய தேர்தல் பிரகடனத்திலே மிகத் தெளிவாக மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டுமென்ற கருத்து வலியுறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இவைகளுக்கு எல்லாம் மேலாக, மறைந்த பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இந்திய அரசியல் நிர்ணய மன்றத்திலே 'ஆப்ஜெக்டிவ் ரெசலூஷன்' அதாவது குறிக்கோள் தீர்மானத்தை முன் மொழிந்து பேசிய பேச்சுக்கள் மறக்க முடியாத ஒன்றாகும். நான் அவைகளின் தமிழ்-மொழி பெயர்ப்பைச் சொல்கிறேன். வேண்டுமானால், அதன் ஆங்கிலமும் என்னிடத்திலே இருக்கிறது. அதிலே அவர் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார். 'இந்தியா சுதந்திரம் பெற்றதற்குப் பிறகு இங்கே இருக்கக்கூடிய ஒவ்வொரு

[திரு. அ. ரகுமான்கான்] [1981 மார்ச் 5]

மாகாணமும் எப்படி இருக்குமென்றால், சுயாட்சி பெற்ற அடான மஸ் யூனிட்டുകളளாக இருக்கும் ' என்று அந்த வார்த்தைகளை பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் பயன்படுத்தி இருக்கிறார்கள். மாநிலங்களில் சமஸ்தானங்கள் அன்றைக்கு இருந்தன. அவற்றின் பிரதிநிதியாக இருந்தாலும், பிரிட்டிஷ் ஆண்டபோது, பிரிட்டிஷ் பகுதியாக இருந்தாலும், எல்லா மாநில அமைப்புகளும் எப்படியிருக்கும் என்று கேட்டால், யூனிட்டുകളளாக இருக்கும் என்று அன்றைக்கு அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதற்கு அடுத்தாற்போல ' டிஸ்கவரி ஆப் இந்தியா ' என்பதிலே பண்டித நேருஜி அவர்கள் தெளிவாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்தியாவிற்கு சுதந்திரம் கிடைத்த பிறகு, பத்தாண்டுகளுக்குப் பிறகு பிரிந்து போகக்கூடிய உரிமையுடன் கூடிய அதிகாரம் மாநிலங்களுக்கு இருக்க வேண்டுமென்று கூறினார்கள். எங்களுக்கு இதில் உடன்பாடு இல்லை. அன்றைய சூழ்நிலையில் நேருஜி அவர்கள் அப்படி சொல்லியிருக்கலாம். 1946-ம் ஆண்டிலே கேபினெட் மிஷன் இந்தியாவிற்கு வருகிறது. அதிலே இருக்கக்கூடிய கிரிப்ஸ், அவர்களும், அலெக்சாண்டர் அவர்களும், லாரன்ஸ் அவர்களும் வருகிறார்கள். அன்றைய இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் தலைவராக அப்துல் கலாம் ஆசாத் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர் அன்றைக்கு ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். அதை இன்றைக்கு இந்த மன்றம் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மத்திய சர்க்காருக்கு பாதுகாப்பு என்று சொல்லக்கூடிய செக்யூரிட்டி, இராணுவம், வெளி நாட்டுத் தொடர்பு, செய்தி தொடர்பு ஆகிய இவைகள் மட்டும் இருக்கட்டும், மீதி இருக்கக்கூடிய அதிகாரங்கள் எல்லாம் மாநிலங்களுக்குத் தான் இருக்க வேண்டும் என்று சொன்னார். அன்றைக்கு இந்திய முஸ்லீம் லீக் கட்சி பாகிஸ்தான் பிரிவினை கேட்டபோது, காங்கிரஸ் இயக்கத்திற்கும் முஸ்லீம் லீக் இயக்கத்திற்கும் இடையே ஒப்பந்தம் ஒன்று பிரிவினையை கைவிடச் சொல்லி ஏற்பட்டது மத்திய சர்க்காருக்கு பாதுகாப்பு, வெளிநாட்டுத் கொள்கை, செய்தி தொடர்பு ஆகிய மூன்று துறைகளும் மட்டும் வைத்துக் கொண்டு, மீதி அதிகாரங்களை மாநிலங்களுக்கு தருவதானால் நாங்கள் பிரிவினையை வலியுறுத்த மாட்டோம் என்று சொல்லி காயிதே ஆசாம், ஜின்னா சாகிப், முஸ்லீம் கட்சிக்கும் மகாத்மா காந்தி அவர்களுடைய காங்கிரஸ் கட்சிக்கும் சிம்லா அக்ரிமெண்ட் என்ற ஒப்பந்தத்தைப் போட்டார்கள். துரதிர்ஷ்டவசமாக அந்த ஒப்பந்தம் மீறப்பட்டது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நெடுமாரன் அவர்கள் கூறியதைப் போல ஹைதராபாத்திலே கலவரங்கள், அன்றைய தின மொழி வழி மாநில கலவரங்கள், வகுப்பு வாதம் போன்ற பல்வேறு தகராறுகள் காரணமாக ஒரு பலமான மத்திய சர்க்கார் உருவாக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் அன்றைக்கு தேசத் தலைவர்களுக்கு ஏற்பட்டது. அதனுடைய விளைவாக மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் வேண்டும் என்ற கோரிக்கை அவர்களாலே வலியுறுத்தப் பட்டாலும்

1981 மார்ச் 5] [திரு. அ. ரகுமான்கான்]

அன்றையச் சூழ் நிலையை கணக்கிலே எடுத்துக் கொண்டு ஒரு பலமான மத்திய சர்க்கார் இருக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தைக் கொண்டு அந்த நோக்கிலே அவர்களுடைய சிந்தனை சென்றது. மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதைத் தான் நாங்கள் சொல்லியிருக்கிறோம். நாங்கள் சொன்னால் அது பிரிவினை வாதம், மற்றவர்கள் சொன்னால் பிரிவினை வாதம் அல்ல என்று சொன்னால் சரியாகாது.

மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் கேட்பதாலே மத்திய சர்க்கார் அதிகாரம் இல்லாமல் போய்விடும் என்று சொல்வது தவறான வாதமாகும். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தெளிவாக தன்னுடைய கொள்கையை, கருத்தை சொல்லியிருக்கிறது. வெளிநாட்டு விவகாரம், பாதுகாப்பு, மாநிலங்களுக்குள்ள போக்கு வரத்து, கரன்சி இந்த அதிகாரங்கள் மத்திய சர்க்காருக்கு இருக்க வேண்டும். மற்ற அதிகாரங்கள் மாநிலங்களுக்கு இருக்க வேண்டும். இந்திய அரசியல் கட்டம் கிருத்தப்பட வேண்டும். இந்த அதிகாரங்கள் வரையறுக்கப்பட்டு எழுதப்பட வேண்டும்.

இன்னொன்றையும் நான் இங்கே சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மத்திய சர்க்கார் பல மாநிலங்களுக்கு அதிகாரங்கள் கொடுத்தால் பலமற்று போய்விடும் என்பதை அரசியல் நிர்ணய சபையில் பல தேசத் தலைவர்கள் எதிர்த்து கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். உதாரணமாக ஒன்றைச் சொல்கிறேன் அருள் சந்திர குஹன் மேற்கு வங்கத்தைச் சேர்ந்தவர். அரசியல் நிர்ணய சபையில் உறுப்பினராக இருந்தவர். அவர் பேசியி க்கிறார்

I admit we require a strong centre. But it does not mean that its limbs should be cut. We cannot have a strong Centre without strong limbs

உடம்பிலே இருக்கிற மற்ற பகுதிகளும் பலமாக இருந்தால் தான் பலமாக இருக்கலாம் என்ற வகையில் அரசியல் நிர்ணய சபையில் தன் கருத்தை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் கொடுப்பதின் மூலம் மத்திய சர்க்காரும் பல முள்ளதாகத் தான் இருக்க முடியும். அதுமட்டுமல்ல இன்றைக்கு இந்தியாவிலே பல்வேறு மொழி பேசுகிறவர்கள், கலாச்சாரத்தைக் கொண்டவர்கள் இருக்கிறார்கள். பல்வேறு மலர்கள் பூத்துக் குலுங்கும் பூந்தோட்டமாக இந்த பாரத பூமி இருக்கிறாள். இன்றைக்கு ஒரே ஒரு சர்க்கார் என்று சொல்லக் கூடியது, ஒன்றை ஆட்சி முறையில், சிலோனைப் போலவோ, பர்மாலை போலவோ இருந்தால் சரியாக வராது.

[பிற்பகல் 1-00]

பெடரல் பார்ம் ஆப் கவர்ன்மென்ட் என்று சொல்லக்கூடிய மத்திய சர்க்கார், மாநில சர்க்கார் அமைப்புடன் கூடிய ஒரு கூட்டாட்சி அரசு இருந்தால் தான் காம்ப்ரோஸிட் கல்சர் பல்வேறு

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

[1981 மார்ச் 5]

மக்கள் உள்ள நாட்டிலே சிறப்பாக ஆட்சி செய்ய முடியும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். வெள்ளைக்காரன் இந்த நாட்டை அடக்கி ஆள்வதற்காகக் கொண்டுவரப்பட்ட சட்டம் 1935 ஆம் ஆண்டுச் சட்டம். அந்தச் சட்டத்தை அப்படியே காப்பி அடித்துதான், அங்கம் அங்கமாக காப்பியடித்து தான் அரசியல் சட்டமாக இன்றைக்கு இருக்கிறது. கல்வியை மாநிலப் பட்டியலிலே அன்றைக்கே வெள்ளைக்காரன் வைத்திருந்தான். 1935 ஆம் ஆண்டு சட்டமே அப்படி இருக்கிறது என்றால் இன்றைக்கு இந்திய அரசியல் சட்டம் பல்வேறு பிரிவுகளை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருக்கின்றது.

இந்திய அரசியல் சட்டத்தைப் பற்றி பல்வேறு அரசியல் சட்ட நிபுணர்கள் கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக் இருக்கிறார்கள்.

SIR IVOR JENNINGS "India is a Federal set up with a strong centralised tendency."

இந்தியாவின் மத்திய அரசைப் பலபடுத்துகின்ற விதத்திலே தான் அதிகமான அதிகாரங்களைக் கொடுத்திருக்கிற அரசியல் சட்டமாக இருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நம்முடைய உறுப்பினர் திரு. இளையபெருமாள் அவர்கள் கவனிப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். நம்முடைய டாக்டர் அம்பேத்கார் அவர்கள் ஒரு இடத்திலே சொல்லியிருக்கிறார்கள்

"Our State would be more unitary as well as according to the requirement of time and circumstances."

என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். காத்தையொட்டி சூழ்நிலையை ஒட்டி இந்தியாவினுடைய அரசியல் சட்டம் கூட்டாட்சியாக இருக்க வேண்டுமா அல்லது யூனிட்டரி ஒற்றை ஆட்சியாக இருக்க வேண்டுமா என்று காலமும் சூழ்நிலையும் தான் நிர்ணயிக்க வேண்டுமென்று கற்றறிந்த சட்ட மேதை அன்றைக்கே சொல்லியிருக்கிறார். இந்தியாவிலே அரசியல் சட்டம் மத்திய அரசுக்கு அதிகமான அதிகாரங்களைக் கொடுக்கிற துரதிருஷ்டமான நிலைமை இருக்கிறது. மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்களைக் கொடுத்து மக்களை முன்னேற்றுவதற்கு ஏற்றவகையில் அதிக அதிகாரங்கள் கொடுக்கப்பட வேண்டும். சுருக்கமாகச் சொல்லி நான் முடிக்க விரும்புகிறேன். இந்தியா போன்றுதான் அமெரிக்கா ஒரு கூட்டாட்சி நாடு; இந்தியா போன்றுதான் ஆஸ்திரேலியா ஒரு கூட்டாட்சி நாடு; இந்தியா போன்றுதான் கனடா ஒரு கூட்டாட்சி நாடு; இந்தியா போன்று தான் சுவீட்சர்லாந்து ஒரு கூட்டாட்சி நாடு. அங்கே எல்லாம், நான் வேடிக்கையாகச் சொல்லவில்லை, உண்மை நிலையைச் சொல்கிறேன், மாநிலங்களுக்கு ஏராளமான அதிகாரங்கள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆஸ்திரேலியாவில் மாநிலங்கள் இராணுவத்தை வைத்துக் கொள்ளலாம். எங்களுக்கு அது உடன்பாடு என்று சொல்லவில்லை. அந்த அளவுக்கு மாநிலங்கள் உரிமையுள்ளவைகளாக மதிக்கப்படுகின்றன என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

1981 மார்ச் 5] [திரு. அ. ரகுமான்கான்]

இந்தியாவிலே ரயில்வேக்கள் மத்திய அரசின் நிர்வாகத்திலே இருக்கின்றன, ஆனால் ஆஸ்திரேலியாவிலே இரயில்வேக்கள் மாநிலங்கள் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று இருக்கிறது. இங்கே சட்டம் ஒழுங்குப் பிரச்சினையை பார்க்கிற உரிமை மத்திய அரசுக்கு இருக்கிறது. ஆனால்

On application by the State Government only, the Centre can interfere in the question of law and order

என்று செக்ஷன் தெளிவாக இருக்கிறது. கனடா அரசியல் சட்டத்திலே வேடிக்கையாக அல்ல, உண்மையான விவரம் என்ன வென்றால், இன்கம் டாக்ஸ் வசூலிக்கக்கூடிய அதிகாரம் இந்தியாவிலே மாநிலங்களுக்கு கிடையாது, மத்திய சர்க்கார்தான் வசூலிக்க முடியும், ஆனால் கனடாவிலே மத்திய சர்க்கார் அல்ல, மாநில சர்க்கார் இன்கம் டாக்ஸ் வசூலிக்கலாம். அதைப் போலவே Inheritance Rights Act வாரிசுச் சட்டத்தின் அடிப்படையிலே வரி விதிக்கக் கூடிய அதிகாரமும் மாநில சர்க்காருக்குத்தான் இருக்கிறது. சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு சுவையான செய்தியாக இருக்கும். கனடாவிலே என்ன நிலைமை என்றால் நம்முடைய பதவிக் காலம் எலக்ஷன் கமிஷனால் நிர்ணயிக்கப்படுவதில்லை. இங்கே எலக்ஷன் கமிஷன் பதவிக் காலம் என்ன என்று நிர்ணயிக்கிறது, ஆனால் அங்கே மாநில சட்டசபையே நிர்ணயிக்கிறது. அப்படியிருந்தால் நமக்கு 5 வருடங்கள் என்பதை 10 வருடங்களாக ஆக்கிக் கொள்ளலாம், 15 வருடங்களாகக் கூட ஆக்கிக் கொள்ளலாம். (குறுக்கீடு) திரு. சித்தன் அவர்கள் சொல்வதைப் போல் ஆயுள் காலத்திற்கும் கூட நீட்டிக்கக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கலாம். கனடாவிலே சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் பதவிக் காலத்தை நிர்ணயிக்கிற உரிமை எலக்ஷன் கமிஷனுக்கு இல்லை. மாநில சட்டசபைக்கே கொடுத்திருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல, இந்தியாவைப் பொறுத்த வரையில் இந்தியா முழுமைக்கும் ஒரே சிவில் புரஜீஜர் கோட் தான் உண்டு. அதைப் போலவே இந்தியா முழுமைக்கும் ஒரே கிரிமினல் புரஜீஜர் கோட் இருக்கிறது. ஆனால் கனடாவிலே கியூபெக்கிலே அந்த மாநிலத்திற்கென்று ஒரு சிவில் புரஜீஜர் கோட் வைத்திருக்கிறார்கள். லோக்கல் நேச்சர் ஆப் சப்ஜெக்ட் அதாவது மாநிலம் சம்பந்தப்பட்ட உள்ளூர்ப் பிரச்சினைகளைப் பற்றி மாநில சர்க்கார் உத்தரவு போடலாமே தவிர மத்திய சர்க்கார் உத்தரவு போடமுடியாது. சுவிட்சர்லாந்து நாட்டிலே—ஆளுங்கட்சிக்காரர்களுக்கு அந்த கொள்கை பிடிக்கிறதோ இல்லையோ நான் அதற்குள்ளே போகவில்லை. மாநிலங்களுக்கு அதிகாரங்களை எப்படிக்கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், நிற மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் எம்.பி.யாக ஏர்னாம்; ஆனால் அந்த

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

[1981 மார்ச் 5]

மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்தான் சட்டமன்ற உறுப்பினராக வரமுடியும்; அந்த மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்தான் முனிசிபாலிட்டி போன்ற அமைப்பில் உறுப்பினராக வர முடியும். அந்த அளவிற்கு மாநில சுயாட்சியை அங்கே வழங்கியிருக்கிறார்கள். மாநிலங்களுக்கு அதிகமான அதிகாரங்களை வழங்கியிருக்கிறார்கள்.

அதைப் போலவே, சுவீட்ஜர்லாந்து நாட்டிலே மாநில அரசு இராணுவத்தை வைத்துக் கொள்ளலாம். மாநில அரசு வெளி நாடுகளோடு ஒப்பந்தம் செய்து கொள்ளலாம் என்று கூட இருக்கிறது.

இன்றைக்கு மெட்ராஸ் ஹைகோர்ட்டிலே ஆங்கிலத்திலே நாம் பேச முடியும்; தமிழிலே பேச முடியாது. இல்லையென்று சொன்னால் இந்தியிலே பேசலாம். இதுதான் இப்பொழுது இருக்கக் கூடிய அரசியல் சட்டம். நம்முடைய முதல் அமைச்சராக இருந்தாலும் சரி, யாராக இருந்தாலும் சரி, எது எதற்கெல்லாமோ நாங்கள் குரல் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். நான் கேட்கிறேன், இன்றைக்கு மெட்ராஸ் ஹைகோர்ட்டிலே எங்களுக்கு இங்குலீஷ் வேண்டாம், தமிழ்தான் வேண்டும் என்ற ஒரு தீர்மானத்தைக் கொண்டுவருங்கள் வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்தாமல் அது முடியாது. ஆனால் சுவீட்ஜர்லாந்திலே பிரெஞ்சு மொழியிலே பேசலாம், ஜெர்மன் மொழியிலே பேசலாம், இத்தாலி மொழியிலே கோர்ட்டு நடவடிக்கை அங்கே இருக்கிறது. அந்த உரிமை நம்முடைய மாநிலங்களுக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கிறதா?

அமெரிக்காவை எடுத்துக் கொண்டால் ஜம்பது மாநிலங்களையும் மதிக்கின்ற விதத்திலே தேசியக் கொடியிலே 50 ஸ்டார்களைப் போட்டு இருக்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல, அமெரிக்காவிலே அந்த மாநிலங்களே அரசியல் சட்டத்தை உருவாக்கிக் கொள்ளலாம்.

அது மட்டுமல்ல, இன்றைக்கு நாம் பார்க்கிறோம். கச்சத் தீவு தமிழகத்திற்குச் சொந்தமானது என்பது நம்முடைய ஏகோபித்த அபிப்பிராயம். ஆனால் அது குறித்து நான் இப்பொழுது கருத்து சொல்ல விரும்பவில்லை. அது முடிந்த பிரச்சனையாகி விட்டது. ஆனால் இன்றைக்கு அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளில் ஒரு மாநிலத்தின் பிரச்சனையாகவே அது கருதப்பட்டு, மாநிலத்தின் சம்மத்தோடுதான் அது பிற மாநிலங்களுக்கோ அல்லது பிற பகுதிகளுக்கோ தாரை வார்த்துக் கொடுக்கப்பட முடியும்.

ஆனால் இங்கே அப்படி இல்லை. நம்முடைய பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் இருந்த நேரத்திலேயும் கூட பி. சி. ராய் மேற்கு வங்கத்தின் முதலமைச்சராக இருந்தபொழுது

1981 மார்ச் 5]

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

கூட அன்றைக்கு பெர்பாரி பாகிஸ்தானுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. அப்பொழுது பி. சி. ராய் அவர்கள் வருத்தப்பட்டுப்பேசினார்கள். மாநில வரம்பில் உள்ள எங்கள் அதிகாரத்தை அவர்கள்கையில் பறித்துக் கொண்டார்கள் என்று கூட மாநில சர்க்காரின் சார்பாகச் சொல்லி, அதே நேரத்திலே “ஹானஸ்ட் பாஸ்ட்டிஸியன்” என்ற முறையிலே தன்னுடைய கருத்தை அன்றைக்கு எல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

சோவியத் ரஷ்யாவைப் பற்றி எடுத்துக் கொண்டால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உமாநாத் அவர்கள் இங்கே இருக்கிறார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். திரு. உமாநாத் அவர்கள் மிகத் தெனுவாக ஒரு தீர்மானச்ஸ்தக் கொண்டு வந்தார்கள். கம்யூனிஸ்ட் நண்பர்கள், மார்ச்சிஸ்ட் நண்பர்கள் இங்கே இருக்கிறார்கள். அங்கே பதினாறுக்கும் மேற்பட்ட மாநிலங்கள் இருக்கின்றன. ஐ. நா. மன்றத்திலே பைலோ ரஷ்யா, யூக்ரே என்ற இரண்டு மாகாணங்கள். அவை மாகாணமாக இருந்தாலும் ஐ. நா. மன்றத்திலே அவைகள் இன்றைக்குத் தனி நாட்டைப் போலவே உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள்.

அதுமட்டுமல்லாமல் இன்றைக்கு வர்த்தக உடன்பாடு, வெளிநாடுகளோடு மாநிலங்கள் வைத்துக் கொள்ளலாம்; இராணுவம் வைத்துக் கொள்ளலாம். இப்படிப் பல்வேறு பட்ட அதிகாரங்களை அங்கே கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

ஆனால் இப்பொழுதுதான் நான் அமெரிக்காவைச் சுற்றி, ரஷ்யாவைச் சுற்றி, சுவிட்ஜர்லாந்தைச் சுற்றி உண்மையிலேயே உலகம் சுற்றும் வாலிபனாக இவைகளை எல்லாம் பார்த்துவிட்டு இப்பொழுது உங்களை இந்தியாவிற்கு அழைக்கிறேன்.

இன்றைக்கு இந்தியாவிலே இருக்கின்ற அரசியல் சட்டத்திலே என்ன நிலைமை என்று பார்த்தால், தொல்பொருள் ஆராய்ச்சி இலாக்கா இங்கே இருக்கிறது. மதுரையிலே கோவலன் பொட்டலிலே சிலப்பதிகாரச் சம்பவம் நடைபெற்றதா என்ற ஆராய்ச்சியைக் கூடச் செய்ய தமிழக அரசுக்கு உரிமை கிடையாது. தொல்பொருள் ஆராய்ச்சி இலாக்கா மத்திய அரசாங்கத்தின் கையில் இருக்கிறது. மியூசியம் மத்திய அரசாங்கத்தின் கையிலே இருக்கிறது. மகாபலிபுரத்திலே ஒலி-ஒளிக் காட்சியை அமைக்க வேண்டுமென்றாலும்கூட அந்த அதிகாரம் மத்திய அரசாங்கத்தின் கைகளிலேதான் இருக்கிறது.

வேலுருக்கு அருகிலே பொன்னையாறு என்ற ஆறு இருக்கிறது. பொன்னி, பொன்னி நதி என்பதுதான் அதன் உண்மையான பெயர் என்று அந்தப் பகுதி மக்கள் சொன்னார்கள். பொன்னையாறு என்பதை பொன்னி நதி அல்லவ

[திரு. அ. ரகுமன்கான்]

[1981 மார்ச் 5]

போன்னியாறு என்று மாற்ற வேண்டுமென்று சொன்னாலும் கூட அந்தக் காரியம் மத்திய அரசாங்கத்தின் அனுமதியோடு தான் நடைபெற வேண்டியதாக இருக்கிறது.

கலைஞர் அவர்கள் இவைகளை எல்லாம் அன்றைக்கு மிகத் தெளிவாகச் சொல்லி, சாதாரண சின்னச் சின்ன நடைமுறை சிக்கல்களெல்லாம் எப்படி இருக்கின்றன என்பதைக் கோடிட்டுக் காட்டினார்கள்.

கோட்டையிலே பறக்கின்ற அந்தக் கொடி கிழிந்து விட்டால் அதைத் தைக்கின்ற அதிகாரம் சட்ட ரீதியாக மத்திய அரசுக்குத் தான் உண்டு. கோட்டையைச் சுற்றி இருக்கக்கூடிய புல்வெளியைச் சுத்தப்படுத்த வேண்டுமென்று சொன்னாலும் சட்ட ரீதியாக அந்த அதிகாரம் மத்திய அரசுக்குத்தான் உண்டு. தேசிய நெடுஞ்சாலையில் ஒரு பாதை போய்க் கொண்டு இருக்கிறது. அதில் ஒரு குழாய் போட வேண்டுமென்றாலும் சட்ட ரீதியாக மத்திய அரசுக்குத் தான் அந்த அதிகாரம் இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட சின்னச் சின்ன அதிகாரங்கள் மத்திய சர்க்காரின் கையிலே இருக்கக் கூடாது என்று சொல்வது பிரிவினை வாதம் அல்ல. அது நம்முடைய பிரதமருக்கு எதிராகப் பேசப்படுகின்ற வாதம் அல்ல. இன்னும் சொல்லப் போனால் உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன், கொண்டு வந்து விரைவில் என்னுடைய உரையை முடிக்க விரும்புகிறேன்.

[பிற்பகல் 1-10]

இன்றைக்கு என்ன நிலமை இருக்கிறது என்று கேட்டால், திரைப்படத்தை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். இன்றைக்குத் திரைப்படம் எங்கே தயாரிக்கப்படுகிறது? சென்னையிலே, கோடம்பாக்கம் போன்ற பகுதிகளில் தயாரிக்கிறார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு அந்தத் திரைப்படத்தைத் தணிக்கை செய்யும் அதிகாரம் மத்திய அரசாங்கத்திடம் இருக்கிறது. அதை ஏன் மாநில சர்க்காரே செய்யக்கூடாது. நம்முடைய சினிமா துறையைப் பற்றி தெரிந்த அமைச்சர் பெருமக்கள் இங்கே சிறப்பாக இருக்கிறார்கள் நல்ல முறையிலே தணிக்கை செய்யலாம். அதனால், அவர்கள் தப்பாக தணிக்கை செய்கிறார்கள் என்று பொருள் அல்ல. அது மாநிலம் சம்பந்தப்பட்ட ஒரு பிரச்சனை. இங்கே இருக்கக் கூடிய சில தன்மைகளை, அங்கே மத்திய சர்க்கார் பிரதிநிதிகள் பரிசீலிப்பதைக் காட்டிலும், மாநில சர்க்கார் பிரதிநிதிகள் சிறப்பாகப் பரிசீலிக்க முடியும்.

1981 மார்ச் 5]

[திரு. அ. ரகுமங்கான்]

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

அது மட்டுமல்ல, இதிலே இன்னொரு பிரச்சனை என்னவென்றால், இன்றைக்கு என்டர்டெய்ன்மென்ட் டாக்ஸ் இருக்கிறது. அதைப்பற்றி உங்களுக்குத் தெரியும். தமாஷாவரி என்று வட மொழியிலும், கேளிக்கை வரி என்று நம்முடைய மொழியிலேயும் சொல்லப்படுகிறது. அந்த தமாஷா வரிக்கும் ஆபத்து வரக் கூடிய வகையிலே இன்றைக்கு இந்த சினிமாத்துறை வரி கன்கரன்ட் லிஸ்டிலே போய்விட்டது. பொதுப் பட்டியலுக்குப்போய் விட்டது. பொதுப் பட்டியல் என்று சொன்னால் என்ன அர்த்தம்? பொதுப் பட்டியல் என்று சொன்னால், மத்திய சர்க்கார் அதிகாரம் செலுத்தலாம் என்று மறைமுகமாக அர்த்தம். அப்படியானால், அந்த தமாஷா வரியின் மூலமாக வந்திருக்க வேண்டிய வரிகள் கூட நம்மைவிட்டுப் போய்விட்டது. இந்தச் சபையிலே கூட அந்த விவாதிக்க முடியாத ஒரு சூழ்நிலை எல்லாம் அன்றைக்கு ஏற்பட்டது, பரவாயில்லை, அது பிறகு வரும் என்று நம்புகிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, உங்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன், இந்தி திணிக்கப்படக்கூடாது என்பதிலே அண்ணா உறுதியாக இருந்தார். நாங்களும் உறுதியாக இருக்கிறோம். இந்த மன்றத்திலே கலைஞர் அவர்கள், மாநில சுயாட்சி கொள்கையைத் தீர்மானமாகக் கொண்டு வந்து அன்றைக்கு நிறைவேற்றி புனிதமான காரியத்தைச் செய்ததைப்போல, இதே மன்றத்திலே, இன்னொரு புனிதமான 'தீர்மானம் அதற்கு முன்னால் நிறைவேற்றப்பட்டது. அததான், இங்கே இந்திக்கு இடம் இல்லை, இரு மொழிக் கொள்கைக்குத்தான் இடம் என்று அன்றைக்கு அண்ணா அவர்கள் நிறைவேற்றிய தீர்மானமாகும்.

நான் கேட்கிறேன், இன்றைக்கு நம்முடைய ஆளுங்கட்சிக் காரர்கள் இந்திரா அம்மையார் மீது மிகவும் நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறார்கள். இந்திய மீனாட்சி என்று சொல்கிற அளவுக்கு அவர்கள் வந்திருக்கிறார்கள், வரவேற்கிறேன். நான் அதை ஒன்றும் குறை சொல்லவில்லை, ஆனால், நான் சொல்லவிரும்புவதெல்லாம், இந்திரா அம்மையார் அவர்கள் இந்தியைத் திணிக்க மாட்டார்கள் என்ற அந்த நம்பிக்கையை அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சட்டமன்றத் தேர்தலிலே வேறு ஒரு நிலை எடுத்தார்கள், இப்பொழுது வேறு நிலை எடுத்திருக்கிறார்கள். அதுதான் அவர்கள் நிலை. அது வேறு விவகாரம். ஆனால், என்னைப் பொறுத்தமட்டில், நாளைத்தினம், இந்திரா அம்மையார் இந்தியைத் திணிக்க மாட்டார்கள் என்ற நம்பிக்கை எங்களுக்கு நிச்சயமிருக்கிறது. உங்களுக்கு லேட்டாக அந்த நம்பிக்கை வந்திருக்கிறது. பரவாயில்லை, ஏற்றுக்கொள்கிறோம். ஆனால் நாளைக்கு அந்த அம்மையாருக்குப் பிறகேகூட, யாராவது டெல்லியிலே இருக்கக்கூடிய

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

[1981 மார்ச் 5]

வர்கள் இந்தி திணிக்கப்பட வேண்டுமென்ற விதத்திலே ஒரு டைரக்ஷன் கொடுப்பார்களென்று சொன்னால், அந்த எக்சிக்யூடிவ் உத்தரவை ஒரு மாநில சர்க்கார் தூக்கி எறிய முடியாது. அப்படி தூக்கி எறிந்தால், Non Compliance of directions given by the Centre என்று பெனால்டியே போடலாம். நடவடிக்கை எடுக்கலாம். இந்திய அரசியல் சட்டத்திலே வழி வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இந்தித் திணிப்பை எதிர்ப்பதற்காக, எங்களுடைய தேக்கு மரத் தேகங்களை பலியிடுவோம் என்று நாம் முயற்சிக்கலாம். உயிர்விடுவதற்கு தயாராக இருக்கலாம். சிறைச்சாலைகளை நிரப்புவதற்குத் தயாராக இருக்கலாம். தடியடிப் பிரயோகத்தைச் சந்திப்பதற்கு, கண்ணீர் பிரயோகத்தைச் சந்திப்பதற்குத் தயாராக இருக்கலாம். காரணம், இப்போதெல்லாம் அவை சாதாரணமான சம்பவங்களாக ஆகி விட்டன, நம்முடைய ஆட்கியிலே. ஆகவே, நான் எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், சட்ட ரீதியாகத் தடுத்து நிறுத்துகிற அதிகாரம் நமக்கு இருக்கிறதா என்றால், இல்லை. ஆகவேதான் மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டுமென்ற அளவிலே நாம் சொல்கிறோம்.

அது மட்டுமல்ல, மாநில சர்க்காருக்கு என்று அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டதற்குப் பிறகு மத்திய சர்க்கார் அதிலேயும் சட்டத்தை இயற்றலாம். 7-வது ஷெட்யூல் என்று இன்றைக்குப் பட்டியல் இருக்கிறது. அதிலேயும் சட்டத்தை இயற்றலாம் என்ற நிலைமை இன்றைக்குச் சட்ட ரீதியாகவே பாதுகாக்கப் பட்டிருக்கிறது. அதுவும் தவறானது.

அது மட்டுமல்ல, இன்றைக்குப் பல்வேறு மசோதாக்கள்—நம்முடைய சபாநாயகர் அவர்களுக்குத் தெரியும்—இங்கு நிறைவேற்றப்படுகின்றன. இந்த மாநில சர்க்கார் நிறைவேற்றுகிறது என்றால், அனுமதிக்காக அங்கே போகவேண்டியதாக இருக்கிறது.

கலைஞர் அவர்கள் இங்கே ஒரு மிகப் புரட்சிகரமான மசோதாவைக் கொண்டு வந்தார்கள்; ஆலயங்களில் அர்ச்சகர்களாக, ஆதி திராவிடர்களும் இருக்கலாம் என்ற ஒரு கருத்தைத் கலைஞர் அவர்கள் வலியுறுத்தி இங்கே ஒரு மசோதாவைக் கொண்டு வந்தார்கள். ஐயாவே கோவிலை ஒட்டக் கொள்ளாதவர் ஆயிற்றே? ஐயாரே, கடவுளை ஒப்புக் கொள்ளாதவர் ஆயிற்றே? அவர் அர்ச்சகரைப் பற்றி பேசியிருக்கிறாரா என்றெல்லாம் கலைஞர் அவர்கள் பேசாமல், அது வேறு விவகாரம் என்று பிரச்சனைக்குப் போகாமல், ஆதி திராவிட மக்களும் மனிதர்கள்தான், யார் வேண்டுமானாலும் அர்ச்சகர்களாக இருக்கலாம். ஆகவே, discrimination of the basis of castes இருக்கக்கூடாது என்று சொல்லி கலைஞர் அவர்கள் அந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்தார்கள்.

1981 மார்ச் 5]

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

ஆனால், சுப்ரீம் கோர்ட்டிலே, மன்னிக்க வேண்டும், சூத்திரர்கள் தான் என்று தெளிவாகவே தீர்ப்பு வழங்கியாகிவிட்டது. ஆதி திராவிடர்கள் அர்ச்சகர்களாக வர முடியாது என்று இந்த நவீன காலத்திலேகூட இந்த 20 ஆம் நூற்றாண்டிலே கூட, தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டுவிட்டது. இப்போது என்ன நிலைமை. மாநில சர்க்கார் இருக்கிறது. அந்த சட்டத்திற்கு உயிர் கொடுக்க முடியுமா, உயிர் கொடுக்க முடியாது. அதற்கு யார் உயிர் கொடுக்கலாம் என்றால், அந்த அதிகாரம் மத்திய சர்க்காரில்பராளுமன்றத்திலே இருக்கிறதே தவிர, மாநில சர்க்காருக்குக் கிடையாது. வேலையில்லா திண்டாட்டம் இருக்கிறது, நேஷனலைஸ்டு பாங்குகள் இருக்கின்றன. ஆனால், ஸ்டேட் கவர்ன்மெண்டுக்கு இங்கே நிர்வாகத்திலே பங்கு இருக்கிறதா? என்று கேட்டால் இல்லை. பாரத் ஹெவி எலக்ட்ரிகல் இருக்கின்றது. போர்ட் டிரஸ்ட் இருக்கிறது. அதிலே வேலை வாய்ப்பு கொடுக்க முடியுமா என்று கேட்டால் முடியாது. தொழில்களைத் துவக்குவதிலே பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. அதைப் போலவே விலைவாசி ஏற்றத்துக்கு மிக முக்கியமாக இருப்பது கருப்புப் பணம். அதை பிடிக்க முடியுமா—இன்றைக்குக் கருப்புப் பணத்தின் பேரிலே பல பேர்கள் இன்றைக்கு சமூக விரோதிகளாக இந்தக் காரியத்தை செய்துகொண்டு இருக்கிறார்கள். அந்த அதிகாரம் வேண்டும் என்று நம் அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக சட்ட மன்ற உறுப்பினர் சொன்னார். அதை நான் வரவேற்கிறேன். காரணம் அந்தக் கருப்புப் பணத்தை கண்டு பிடிப்பது எப்படி, அந்த அதிகாரத்தை நமது முதலமைச்சருக்குக் கொடுத்தால்தான் சிறப்பாக இருக்கும். அதிலே எனக்கு நம்பிக்கை இருக்கிறது. ஆகையினாலே இதுபோன்ற அதிகாரங்களை எல்லாம் நம்முடைய மாநில சர்க்காருக்கு வழங்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக நம்முடைய மரியாதைக்குரிய சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. உமாநாத் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக் கூடிய இந்த சட்ட திருத்தத்தை, மன்னிக்க வேண்டும், சட்டம் திருத்தப் பட வேண்டும், மாநிலத்துக்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டும் என்ற கோரிக்கைகளை வலியுறுத்தி ஏற்றுக் கொண்டு, அதற்கு அடுத்து ஒன்றை மட்டும் மீண்டும் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் நாங்கள் மாநில சுயாட்சிகொள்கையில் உறுதியாக இருக்கிறோம். தேர்தல் கூட்டு என்பது வேறு விவகாரம். அதற்காக கொள்கையை நாங்கள் விடவில்லை. ஆனால் எப்போது எங்களுடைய பிரச்சினையை வலியுறுத்துவது என்ற வித்தையை அல்லது விதத்தை நம்முடைய ஆளுமகட்சிக் காரர்கள் இன்றைக்குச் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இல்லை. காரணம் நான் அவர்களைப் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்றைக்கு தமிழ் தெரியாத நீதிபதி நீதிமன்றத்திலே இருக்கக் கூடாது

[திரு. அ. ரகுமன்கான்]

[1981 மார்ச் 5]

என்று தெளிவாகச் சொல்லிவிட்டு, அதை எதிர்ப்பேன் என்றும் சொல்லிவிட்டு, டெல்லியிலே அவர்கள் மத்திய சர்க்காரிடத்திலே கடிதம் எழுதி இருக்கிறார்களா என்று கேள்வி பார்லிமெண்டிலே கேட்டபோது, மறுக்கப்படுகிறது. நான் கேட்கிறேன், சவாலாகவே கேட்கிறேன், முதலமைச்சர் கடிதத்தை எழுதி இருக்கிறாரா, எழுதி இருந்தால் அந்தக் கடிதத்தை இங்கே வையுங்கள் என்று கேட்டு என் உரையை முடிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : அதைப் பற்றி மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் ஏதாவது கூறி இருக்கிறாரா?

*திரு. எஸ். இளையபெருமாள் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அருமை நண்பர் ரகுமன்கான் நல்ல இளைஞர். நன்றாகப் விஷயங்களை சொல்லி இருக்கிறார். அதற்காக அவரைப் பாராட்ட வேண்டும். ஆனால் ஒன்று சொன்னார், என்னுடைய பெயரைச் சொல்லி அம்பேத்கார் அவர்கள் சொன்னார்கள். நான் சொல்லுகிறேன் அம்பேத்கார் அவர்களே சொன்னார்கள். (குறுக்கீடு) அவர் சொன்னதையே சொல்கிறேன் “1956- ஆம் ஆண்டு பாராளுமன்றத்திலே நான் தான் சட்டத்தை இயற்றினேன். அந்தச் சட்டம் மக்களுக்கு நன்மை பயக்கும் என்று எண்ணினேன். அது நன்மை பயக்கவில்லை” என்கிறபோது கோவிந்த வல்லபாய் பந்த் அவர்கள் சொன்னதை இங்கே நினைத்துப் பார்க்கிறேன். “நீங்கள்தானே உருவாக்கினீர்கள்” என்று கேட்டார்கள். “ஆம் நான்தான் சட்டத்தை உருவாக்கினேன். மக்களுக்கும், குறிப்பாக தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும் நன்மை பயக்கும் என்று எண்ணினேன். அது இல்லை என்பதால் அதைக் கொடுத்துவது” என்று கூட சொன்னார்கள். நான் இந்த விவாதத்திலே பேசியபோது கூட என்ன சொன்னேன் என்றால், மத்திய அரசு கொடுத்த பணத்தை மாநில அரசு ஆதி திராவிடர்களுக்கு அந்த மக்களுக்கு சரியாகப் பயன்படுத்தாத நிலை. இரண்டாவது ஜாதி கேரூம் வகையில் ஜாதி பேரால் இருக்கிற வீடுகள் என்ற அவல நிலை. அரசியல் சாசனச் சட்டத்திலே 17 ஆவது பிரிவின்படி தீண்டாமை ஒழிக்கப்பட்டது என்று சொன்னாலும் தீண்டாமை இன்றும் நாட்டிலே இருப்பது சபாநாயகர் அவர்களுக்குக் கூட நன்றாகத் தெரிந்திருக்கின்ற விஷயம். மேலும் அவர்கள் சொன்னபோது இருக்கின்ற அதிகாரத்தை நீங்கள் சரியாக இந்த சமுதாய மக்களுக்குக் கொடுக்காமல், இன்னும் சொல்லப் போனால், கலைஞர் அவர்கள் காலத்திலே 5,000 ரூபாய் செலவில் இலவச வீடு கட்டிக் கொடுக்கப்பட்டது. அதற்கு அரசின் ஒத்துழைப்பு இருந்தது. மாநில அளவிலே அதிகாரம் இருந்தும் அது நிறுத்தப்பட்டுவிட்டது. இப்படி எல்லாம் சட்டங்கள் இருந்தும் கொடுக்கப்பட்ட சட்டத்தை 1952 முதல் இன்று வரை அரசு உத்தரவுகளை ஒழுங்காகக் கடைப்பிடிக்காத கோரணத்தால் இந்த மக்களுக்காக உத்தரவு

1981 மார்ச் 5] [திரு. எல். இளையபெருமான்]

யோகத்தில் கொடுத்த அதிகாரத்தை நீங்கள் உபயோகப்படுத்தாமல் இருக்கும்போது ஏன் உங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் கொடுக்க வேண்டும் என்ற நிலையில் தான் அண்ணல் அம்பேத்கார் அன்று என்ன சொன்னாரோ அந்தக் கருத்தைத்தான் என்னுடைய நிலைமையிலே நான் சொன்னேனே தவிர, சகோதரர் ரகுமான் கான் அவர்கள் சொன்னதைப்போல அவருடைய வாக்குவாதத்தில் நான் குறுக்கிட்டு சொல்லவில்லை. இதிலே ஒன்றையும் நீங்கள் மறைக்க முடியாது. கொடுத்த அதிகாரத்தை பயன்படுத்தாமல் இருக்கும்போது அதிக அதிகாரம் உங்களுக்குக் கொடுக்க தேவையில்லை, கொடுத்தாலும் உங்களிடம் எனக்கு நம்பிக்கை இல்லை, நீங்கள் துஷ்பிரயோகம் செய்து ஏமாற்றுகிறீர்கள் என்று வருத்தத்தோடு சொன்னேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 1-20]

டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, ஒரு மாநில அரசு மக்களுக்குத் தேவையான திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு தன்னிடத்தில் உள்ள அதிகாரங்களை அல்லது மாநில சுயாட்சி மூலமாகப் பெறக் கூடிய—இன்னும் பெறவில்லை—எதிர்காலத்தில் பெறக்கூடிய அதிகாரங்களைத் தவறாகப் பயன்படுத்துவார்களானால் அந்த மாநில அரசை மாற்றுவதற்கு அந்த மாநிலத்தில் இருக்கிற மக்களுக்கு உரிமை உண்டு. அப்படிப்பட்ட உரிமை இருக்கிற நேரத்தில் மத்திய அரசு எந்தவிதமான பயமும் இல்லாமல் மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்களைக் கூட ஆட்சியை வழங்கலாம் என்பது தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கருத்து.

8. அறிவிப்பு

பேரவை அலுவல்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இன்று கூடிய அலுவல் ஆய்வுக் குழுவின் முடிவிற்கிணங்க ஏற்கனவே அறிவிக்கப்பட்ட பேரவையின் நிகழ்ச்சிகளில் கீழ்க்கண்ட மாறுதல் செய்யப்பட்டுள்ளது :—

6-3-1981 (வெள்ளிக்கிழமை) அன்று அரசு அலுவல்கள் என்ற தலைப்பில் முதல் இனமாக அறிவிக்கப்பட்டிருந்த தமிழ்நாடு 1981-ஆம் ஆண்டு இன்றியமையாப் பணிகள் பராமரிப்புச் சட்ட முன்வடிவு—ஆய்வு செய்தலும், நிறைவேற்றலும் என்பது அன்றைய நிகழ்ச்சி நிரலில் மற்ற சட்ட முன்வடிவுகளுக்குப் பிறகு கடைசி இனமாக எடுத்துக் கொள்ளப்பெறும்.

பேரவைக் கூட்டம், 1980-ஆம் ஆண்டு மார்ச்சுத் திங்கள் 7-ஆம் நாளன்று ஒத்திவைக்கப்படும்.

7. தனியார் அலுவல்கள் (தொடர்ச்சி).

தனித் தீர்மானம்

மாநிலங்களுக்கு கூடுதல் அதிகாரம் வழங்குதல் (தொடர்ச்சி.)

திரு. கோவைத்தம்பி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, திரு. உமாநாத் அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள சீராகவும், வேகமாகவும் இந்தியாவில் இருக்கின்ற பல்வேறு மாநிலங்கள் முன்னே வேண்டும் என்ற திட்டத்தின் அடிப்படையில் மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டும் என்ற ஒரு தீர்மானத்தின் மீது அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்கின்ற வாய்ப்பு பெற்றமைக்கு நன்றி தெரிவித்து, அந்த வாய்ப்பின் அடிப்படையில் ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற முன் வருகிறேன். எல்லோரும் 45 நிமிடம் 50 நிமிடம் பேசிவிட்டு, சபை முடிவதற்கு 5 நிமிடம் இருப்பதற்கு முன்பு, என்னை அழைத்து இருக்கிறார்கள். நேரம் குறுகி இருக்கிறது என்ற அடிப்படையில் மீண்டும் இந்தத் தீர்மானத்தின் மீது வலியுறுத்திப் பேசுகின்ற வாய்ப்பு இந்த அவையில் ஏற்படுமானால் தொடர்ந்து நான் பேசுவதற்கு அனுமதி வழங்க வேண்டும் என்று மாண்புமிகு அவைத் தலைவர் அவர்களைக் கேட்டு என்னுடைய உரையைத் துவக்குகிறேன்.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை).

இந்தப் பேச்சைப் பேசுகிறபோது, இடையிடையே ஆளுகின்ற கட்சியை எதிர்க்கின்றவர்களை கொஞ்சம் வேகமாகவும், நாகுக்காகவும், திட்டியோ அல்லது வசை பாடியோ அல்லது மறைமுகமாகத் தாக்கியோ அல்லது அவர்கள் நடந்து வந்த பாதைகளை அடையாளம் காட்டியோ பேசி மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டும் என்று கேட்கிற நிலையில் நான் இல்லை என்பதையும் அது என்னுடைய வேலை இல்லை, அது எனக்குத் தேவை இல்லை என்பதையும் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்து என்னுடைய உரையைத் துவக்குகிறேன். என்னுடைய உரையைத் துவக்குவதற்கு முன்பு பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொன்ன ஒரு கருத்தை உங்கள் மத்தியில் வலியுறுத்தி, அந்தக் கருத்தின் அடிப்படையில் தான் மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டும் என்று அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கேட்கிறது என்பதையும் இந்த நேரத்தில் கூறிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இருபத்தோரு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இந்த மாமன்றத்தில்—1960 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் திங்கள் 5 ஆம் நாளில் பேசியிருக்கிறார்கள். வெள்ளைக்காரர் ஏகாதிபத்தியம் போய் இன்று உள்நாட்டு ஏகாதிபத்தியம் வந்து இருக்கிறது. வெள்ளைக்காரர் ஏகாதிபத்தியத்தை மற்றவர்களிடத்தில் அளித்து விட்டுப் போய் விட்டார்கள். இப்போது இருக்கும் நிலைமையைப் பற்றி எடுத்துச் சொல்வதற்கு இந்த மாமன்றத்தில் நான் வாய்ப்பு பெற்று இருக்கிறேன். அந்த

1981 மார்ச் 5] [திரு. கோவைத்தம்பி]

வாய்ப்பின் அடிப்படையில் உரிமைகளை தனி நபர்கள் அல்லது உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொல்வது நியாயம் என்ற அடிப்படையில் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பல கருத்துக்களை அன்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். அந்தக் கருத்தின் அடிப்படையில் என்று மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் கேட்பது—பெங்களூரில் இருக்கிற நாட் விமானத் தொழிற்சாலையில் பங்கு கேட்பது அல்ல, மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் கேட்பது, சித்தரஞ்சன் இன்ஜின் தொழிற்சாலையில் பங்கு கேட்பது அல்ல, மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் கேட்பது, விசாகப்பட்டினத்தில் இருக்கும் கப்பல் கட்டும் தொழிற்சாலையில் பங்கு கேட்பது இல்லை, மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் கேட்பது—பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய் செலவழித்துக் கட்டப்பட்ட பக்ராநங்கல் திட்டத்தில், பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய் செலவில் கட்டப்பட்ட கோசி திட்டத்தில், உலகத்தைச் சுற்றி தார் ரோடே போடலாம் என்கிற அளவிற்கு சிமென்ட்டையும் கல்லையும் உபயோகித்து வட நாட்டில் கட்டப்பட்டு இருக்கின்ற பக்ரா நங்கல் திட்டத்திலோ, அல்லது கோசி திட்டத்திலோ கிடைக்கும் லாபத்தில் தமிழகத்திற்கு பங்கு கேட்பதற்காக மாநிலத்திற்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டும் என்று அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கேட்கவில்லை. பிலாய் ஆனாலும், பத்ரா வதி ஆனாலும், ரூர்க்கேலா ஆனாலும் அங்கிருக்கிற கனி வளங்களிலிருந்து கிடைக்கிற பணம் எல்லாம் அல்லது செல்வ செழிப்பு எல்லாம் இந்த மாநிலத்திற்குத் தேவை என்ற அடிப்படையில் இந்த மாநிலத்திற்கு அதிக அதிகாரம் கேட்கவில்லை.

1927-ல், 1930-ல், 1920-ல் கூடிய காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய மாநாட்டுத் தீர்மானமே இந்த மாநிலத்தில் அல்லது எல்லா மாநிலங்களிலும் தியாக உணர்வுகளை, விடுதலை உணர்வுகளை வெள்ளையனை வெளியேற்றுகின்ற வழிவகைகளை ஆராய்ந்து, தீர முடிவெடுத்து, நாடு முன்னேற்றத்திற்குச் செல்லவேண்டுமென்று சொன்னால் இந்த நாட்டின் மொழிவாரி மாநிலங்களை ஆதரிக்க வேண்டும்; மொழிவாரியாக மக்களுக்கு உணர்வுகளை, ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற அந்த காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய பழைய கொள்கையின் அடிப்படையில்தான் இன்று மாநிலங்களுக்கு நாம் அதிக அதிகாரம் கேட்கிறோம் என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் கேட்பது, யார் கையிலே அந்த அதிகாரத்தைக் கொடுப்பது, கொடுக்கப்பட்ட அந்த அதிகாரத்தால் பெற்ற பலன்கள் செவ்வனே செயல்படுத்தப்பட்டதா என்பதை மாண்புமிகு பெரியவர் அருமை இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் எடுத்துச் சொன்னார். யார் கையிலே மாநில அதிகாரங்களைக் கொடுப்பது என்பதில் பிரச்சினை இல்லை. அதைத் தடுப்பதற்கு திட்டம் இருக்கிறது, சட்டம் இருக்கிறது என்று மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் சொன்னார்கள்.

[திரு. கோவைத்தம்பி] [1981 மார்ச் 5]

ஆனால் நான் புதிய கருத்து ஒன்றைச் சொல்கிறேன் மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் கேட்பது என்பது பலருடைய பிரச்சினையாக இருந்தாலும் ஒன்றை முதலிலே இந்திய தேசிய காங்கிரசைச் சேர்ந்தவர்கள் நன்றாக, உன்னிப்பாக, உற்று நோக்கிக்கொள்ள வேண்டுமென்பதை நான் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நேற்றையதினம் பேசிய இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய துணைத் தலைவர், மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுந்தரராஜ் அவர்கள் கூட, நாயனார் அவர்கள் கூட தமிழ்நாட்டுக்கு முதலமைச்சரா? தமிழ்நாட்டுக்கு இரண்டு முதலமைச்சர்களா என்ற கேள்வியை எழுப்பினாரே. 500 மைல்களுக்கு அப்பால் இருந்து நாயனார் அவர்கள் தமிழ்நாட்டைப் பற்றி ஒரு கருத்தைச் சொல்ல முடியாது என்ற நினைவு தேசிய நீரோட்டத்தில் இருக்கிற மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுந்தரராஜ் அவர்களுக்கு இருக்கும்போது 1500 மைல்களுக்கு அப்பால் இருக்கிறவர்கள் சொல்லுகின்ற ஒரு கருத்தை ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடிய மனப்பக்குவம் அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு வந்திருக்கிறது என்பதை நினைத்துப் பார்க்கும்போது இந்திய தேசிய நீரோட்டத்தில் இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் கட்சியை விட அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு இந்த தேசிய ஒருமைப்பாட்டில் மிகப்பெரிய நம்பிக்கை இருக்கிறது.....

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : தலைவரவர்களே, மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் என்ற பிரச்சினையிலே நான் நேற்று பேசவில்லை. ஆனால் ஒரு மாநிலத்தில் இருக்கிற ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினரை குறைகூறி பேசியதை வைத்து, அதை ஏற்றுக் கொள்கிற முதலமைச்சர் தமிழ்நாட்டு முதலமைச்சராக இருக்கிறாரே என்பதால் தமிழ்நாட்டை ஆளுவது தமிழ்நாட்டு முதலமைச்சரா அல்லது கேரளத்தினுடைய முதலமைச்சர் நாயனாரா என்று கேட்டேனே தவிர மாநிலத்தினுடைய அதிகாரத்திலே அல்லது பொருளாதாரத் திட்டத்திலே அல்லது சமூகத் திட்டத்திலே அல்லது அரசியல் பிரச்சினையிலே பேசவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கோவைத்தம்பி : உதாரணம் என்று சொல்வதானால் அதற்கு காலம் இல்லை. 1960 ஆம் ஆண்டு ஒய். பி. சுவான் அவர்கள் மகாராஷ்டிரத்தினுடைய முதலமைச்சராக இருந்த போது ஆந்திராவைப்பற்றி என்ன சொன்னார் என்று சொன்னால் அதற்கு 10 அல்லது 15 நிமிடங்கள் தேவைப்படும். ஆகவே, அந்த கருத்தில் அடிப்படையிலே, மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் தேவை என்ற அடிப்படையிலே மற்ற மாநிலங்களை அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் மதிக்கிறது என்றும் இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் கட்சியைப் பொறுத்த வரையில் அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கூறுகின்ற கருத்துக்கள் எல்லாம், பக்கத்தில் இருக்கிற வங்காள

1981 மார்ச் 5] [திரு. கோவைத்தம்பி]

தேசமானாலும் அல்லது ஸ்ரீலங்கா ஆனாலும் அல்லது மலேஷியா ஆனாலும் அல்லது மக்கள் சைனாவானாலும் உலகத்தை, ஆசியாவைச் சுற்றியிருக்கிற நாடுகளை தயவுசெய்து உற்றுப்பார்க்க வேண்டும் என்றும், இந்தியா உருவாக்கப்பட்ட இந்தியா, இந்தியா ஒன்றுபடுத்தப்பட்ட இந்தியா, இந்தியாவை பலப்படுத்துவதற்கு அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் முன்னணியில் நிற்கிறது.

ஆனால் 3 அடி அஸ்திவாரம் தோண்டி, அதன் மேலே அங்குலம் அங்குலமாக வீடுகள் கட்டவேண்டுமென்றுதான் அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறதே ஒழிய, அஸ்திவாரத்தை 3 அங்குலம் தோண்டி, 3 அடி உயரத்தில் கட்டிடம் கட்டுவதானால் அந்தக் கட்டிடம் நிற்காது என்பதை இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு இந்த நேரத்தில் நான் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கட்டிடத்தை எழுப்புவதற்கு எவ்வளவு அஸ்திவாரம் தேவைப்படுகிறது என்ற உணர்வின் அடிப்படையில் எழுப்பப்படுகிற கட்டிடம் நிலைத்து நிற்பதைப் பார்க்கலாம். தேசிய ஒருமைப்பாட்டில் பேசுகின்ற மொழி உணர்வுகளை, கலாச்சார உணர்வுகளை, பண்பாட்டு உணர்வுகளை, நாகரிக உணர்வுகளை, தங்களுடைய இன உணர்வுகளை வெளிப்படுத்துவதற்கு இந்திய தேசிய நீரோட்டத்தில் தடை இருக்குமானால் அந்தத் தடையையும் பயனளிக்கக் கூடிய தடையாக இருக்காது என்பதையும், அதனால் தேசிய ஒற்றுமைக்கு பலவீனம் ஏற்படும் என்பதையும் இந்த நேரத்தில் நான் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. ஜே. எஸ். இராசு): திரு. கோவைத்தம்பி அவர்கள் அடுத்த தனியார் அலுவல்கள் நாளன்று தொடர்ந்து பேசுவார்கள்.

பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளைக் காலை 9.00 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1.30 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

9. பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்ற ஏடுகள்.

(அ) சட்டப்படிக்கான விதிகளும் ஆணைகளும்; எதுவுமில்லை.

(ஆ) அறிக்கைகள், அறிவிப்புகள், ஏனைய தாள்கள்.

59. 1981 ஆம் ஆண்டு சிறைக் கைதிகளின் அடையாளங்களைப் பதிவு செய்தல் (தமிழ்நாடு திருத்த) சட்டமுன்வடிவின் நகலும் இணைப்பும் (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 22/1981).